

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 75/17-12/18

מישיבת מועצה מן המניין, מיום רביעי, כ"א בתמוז תשע"ח (04/07/18)

משתתפים:

ראש העיר	צביקה צרפתי
מ"מ וסגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
סגנית ראש העיר	רביטל עמר שלום
סגנית ראש העיר	עו"ד רויטל לן כהן
משנה לראש העיר	אורן כהן
משנה לראש העיר	ד"ר דבורה שני
חבר המועצה	מתי פז
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	עמירם מילר
חבר המועצה	אמיר קולמן
חבר המועצה	יהודה יוגד
חבר המועצה	אברהם שיינפיין (ממה)
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	עו"ד אהוד יובל לוי
חברת המועצה	ד"ר ענת קלומל צוויג
חברת מועצה	אסתר (אתי) הדנה
חבר מועצה	עילאי הרסגור-הנדין
חברת המועצה	פליאה קטנר

חסרים:

יעקב אביטל חבר מועצה

נוכחים:

איתי צחר מנכ"ל העירייה
 רו"ח שגיאה רוכל גזבר העירייה
 עו"ד אלון בן זקן יועמ"ש העירייה
 דוד ציון תורג'מן מבקר העירייה

ישיבת מועצה מן המניין - 04.07.2018**על סדר היום:****1. שאלות.**

- א. הלוואה לעמותת הפועל כדור-עף.
- ב. השכרת מבנים לעסקים קטנים באזור התעשייה.
- ג. חידוש תשתיות ברחוב ויצמן.
- ד. ריסוק גזם ליד בתי העלמין.
- ה. הנגשת כיתות שמע.

2. הצעות לסדר יום.

- א. פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא.
 - ב. כללי לבוש בבתי הספר.
 - ג. הפעלת שאטלים עירוניים בשבת.
 - ד. אמנה עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי לידה עד שלוש.
3. הצגת תוכנית אסטרטגית לחינוך.
 4. דיון בדו"ח שנתי לשנת 2017 של החברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא.
 5. דיון בדו"ח שנתי לשנת 2017 של החברה הכלכלית לפיתוח כפר סבא.
 6. דיווח על תרומה בסך 30,000 ₪ בעבור הצבת פסל במסלול הפארקור בפארק 80.

צביקה צרפתי: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה לחודש 7/2018. בפתח הדברים אביא דיווח קצר על דברים שבחרנו להביא בפני חברי המועצה והציבור. בנושא השירות – אנחנו מדברים המון על נושא השירות, בזמן האחרון נושא השירות הפך לחלק מרכזי באג'נדה שלנו, באג'נדה העירונית. אני חושב שגם השירות בתוך העירייה וגם השירות החוצה הוא אחד הדברים החשובים. בסך הכול, בשורה התחתונה, אנחנו כולנו משרתי ציבור. אני חושב שנושא השירות, בכל תחום ותחום, בכל אגף ואגף, הן בשירות כלפי חוץ והן בשירות הפנימי, הוא חשוב. אנחנו מובילים תהליכים של הכשרת עובדים, אנחנו משקיעים המון בעובדים עצמם ואנחנו רואים תוצאות טובות. אין ספק שצריך להשתפר, כל הזמן צריך להשתפר ולשאוף להשתפר, תמיד יש לאן להשתפר, הטכנולוגיות משתנות, הכול זו קדימה, כל יום דברים חדשים בכל תחום ותחום, וככה בתחום השירות. אני רוצה באמת להודות לצאלה וקסמן גונן, סמנכ"לית שירות והסברה, שמובילה את התהליך הזה בשנה וחצי האחרונות, ורואים פה שיפור מאד מאד גדול. צאלה לומדת גם מארגונים גדולים אחרים, וזו לא בושה ללמוד מארגונים גדולים אחרים, בעיקר מארגונים פרטיים, שם הדברים מתנהלים בצורה מאד סדורה. רואים את השינויים, גם אצל העובדים עצמם, העובדים עצמם מקבלים גם יחס אחר, מקבלים הרבה יותר תשומת לב. ועובד שמקבל תשומת לב, אני מעריך שהוא קם בבוקר עם שמחה ורוצה לבוא לעבודה כדי לעשות ולתת, וזו

המטרה, ליצור עובדים טובים.

אני רוצה לציין שניים שהצטיינו החודש – שחר שפירא, מוקדנית במוקד העירוני, ולהמנהלות שלה – עדי אוליקר וצאלה: שחר קיבלה פנייה מאדם קשיש וערירי בשעות הערב, אשר ביקש סיוע מהעירייה לקבלת מזרק לצורך הזרקה של תרופה. שחר הסבירה לו שהעירייה אינה מספקת ציוד רפואי, אך ככל שהשיחה התקדמה החליטה שחר לנסות ולסייע לאדם במצוקה. שחר איתרה בקרב עובדי המוקד נציג אשר בביתו יש מזרק, ובשיתוף פעולה עם הסייר העירוני שנשלח לבית הנציג, על מנת לקחת את הציוד ולהעבירו לקשיש.

המצטיינת השניה זו לין יוסף, ונמצא פה אפי חרפי מפקד השיטור העירוני, שוטרת ביחידת השיטור העירוני: לין עזרה לחסר בית שהיה במצוקה גדולה, היא סייעה לו למצוא מקום לאכול ולהתקלח ועומדת איתו בקשר יומיומי. וגם ארז שהיה עם לין, ועשו ביחד עבודה נפלאה. העניין של הקשר היום יומי בכלל מראה כנראה על האישיות של לין עצמה, וטוב שיש לנו אנשים כאלה בעיר. אני חושב שזה מוסיף, מרגש. ויש גם דברים טובים בעיר, אפשר להגיד. אני רוצה להזמין את שחר שפירא,

אברהם שיינפיין: אנשים טובים בעיר.

צביקה צרפתי: כן, ממה, תודה על התיקון. תודה רבה. יישר כוח ללין.

שחר, תודה רבה, התברכנו, ואני בטוח שתמשיכי לעשות עוד הרבה. החשיבה מחוץ לקופסא היא חשובה, לא רק לעשות את העבודה. יש, מה שנקרא, תסריט שיחה, אבל חושבים מחוץ לתסריט השיחה, זה חשוב מאד וטוב שאנחנו

עושים את זה. תודה.

דבר נוסף שאני רוצה ליידע לגביו את חברי מועצת העיר, הוא שאנחנו בימים אלה מקדמים תהליך של הצטרפות וחתימה על אמנת מילנו. המטרה של החתימה על האמנה הזאת היא קידום של עיר בריאה ומקיימת. החתימה מיועדת להתקיים בחודש ספטמבר, כמובן שיש לנו עוד הרבה עבודה לפני החתימה. באמצעות יחידות רבות, כולל החברות העירוניות, אנחנו פועלים ומרכיבים איזה שהוא מודל מסוים שמתאים לאמנה הזו. אמנת מילנו מהווה מבחינתנו הרחבה של פעילות מבורכת. יש פה מצגת קצרה כדי שתראו, השקף הזה מראה בדיוק מה קיים בתוך אמנת מילנו ואיך אנחנו משתלבים בתוכה, ומה זה מצריך מאתנו. אני חושב שהחתימה הזו מקדמת את העיר כפר-סבא בתחום הזה למקום חדש. אני מקווה שמי שעוסק בזה, באמת, מדי פעם אנחנו נשמע דיווחים ונראה איך אנחנו מתקדמים בכל תחום ותחום.

אמנה ישראלית לצמצום בזבוז מזון – לפני מספר שבועות חתמתי על ההצטרפות. זו חתימה שלמעשה מהווה איזו מחויבות או הצהרה בנושא צמצום בזבוז מזון, תוך קריאה לממשלה לאמץ יעדים והחלטות. עוד לפני ההחלטה פעלנו ונמשיך לפעול במספר דרכים, ביניהם:

פרויקט 'אפס רעבים', במסגרתו מועבר מזון עודף מגני הילדים מדי יום למשפחות המטופלות ברווחה באמצעות החברה הכלכלית.

תמיכה בפעילות העמותות המסייעות למשפחות הנזקקות באמצעות חלוקת סלי מזון.

בימים אלה אנחנו מתחילים בפרויקט לקידום הנושא מול רשתות השיווק הפועלות בעיר, על מנת לצמצם כמויות מזון פג תוקף.

הגברת מיחזור פסולת אורגנית על מנת להפוך פסולת זו למשאב.

במסגרת 'עיר אפס פסולת' אנחנו מקיימים פעילות הסברה נרחבת להפחתת כמויות הפסולת בכלל והפחתת פסולת המזון בפרט על ידי התושבים.

כמו שפורסם השבוע, הותקנה מערכת מאד משוכללת לניטור זיהומי אוויר. אנחנו ממשיכים לפעול בתחום הזה, בתחום החשוב זה, מול הרבה גורמים. אנחנו מנסים גם להניע את המוסדות הממשלתיים כדי להגביר גם הם את הקצב. המטרה היא לנטר בזמן אמת זיהום אוויר וזאת בין השאר מהתוצאות של שריפות פסולת שנעשות באזור המזרחי בעיקר, כתוצאה ממפעלים, כלי רכב. מהלך זה מתווסף לשורה ארוכה של צעדים אותם אנחנו מובילים ביחד עם פעילי סביבה נוספים. אני יכול לציין את יניב בלייכר תושב העיר, שהוא שותף נאמן לדרך הזאת. ואנחנו מנסים לעזור לו ככל שניתן. לפעמים ידינו קצרה מלהושיע, אבל הוא היד הארוכה שלנו מול המוסדות. הוא כותב, הוא מופיע ומגיע לו גם כן איזו מילה טובה בעניין הזה.

לגבי שיבוץ גני ילדים – הסתיים השיבוץ לגני הילדים. התהליך היה מורכב ואין ספק שהשנה גם היתה שיטה חדשה של שיבוץ ממוחשב, שאין ספק שגם אנחנו נפיק לקחים ממנה. כרגע עובדים, לומדים והלקחים יופקו. אבל אני יכול לומר שאני מקווה מאד שבסוף הכול יסתדר.

הצוותים תוגברו, גם למענה טלפוני, גם לקבלת קהל, ואני מקווה שבימים הקרובים כל תקופת הערעורים והעבודה המאומצת, בסופו של דבר נצליח להגיע, אף פעם אי אפשר להגיע ל-100%, אבל למירב האנשים שיהיו מרוצים ויקבלו את מבוקשם.

קייטנות עירוניות – לפני מספר ימים החלו הקייטנות העירוניות. אני יכול להגיד שבסך הכול בצורה טובה מאד. השנה שוב תיפתח קייטנת מדע. אני יכול להגיד מילה טובה לאורן כהן, שפעל אצל שר המדע להביא את הקייטנה זו השנה השנייה לעיר כפר סבא. הקייטנה בהשתתפות בעלות של 80 ש, קייטנה שהיא אמנם מוגבלת, אבל אנחנו מתכוונים להביא בזכות אורן בעיקר, כל יום אני שולח אותו ללחוץ על המשרד כדי שתהיה עוד קבוצה, עוד קבוצה, עוד קבוצה. ואורן, אני יכול להגיד, עושה את העבודה, ואני רוצה להודות לו בשמי ובשם הנהלת העירייה ומועצת העיר. היום הייתי בביקור בגני ילדים, בגני יול"א, קייטנות. התרשמתי יפה. גם הנערים הצעירים שנמצאים שם, בכל גן יש איזה נער תלמיד תיכון שמתגבר את הצוות, הם מאד נהנים מהטיפול בילדים, ובאמת, ילדים מקסימים.

אני חושב שבסך הכול כרגע אני יכול להיות מרוצה גם מהקייטנות וגם מהתנהלות גני יול"א, קייטנות הקיץ. אני שמח שגם אנחנו עומדים בהתחייבויות שלנו, שלאורך כל הקיץ, גם מי שירצה אחרי, עם המכרז שיצאנו, אני מקווה גם שיפעל כמו שצריך.

עד כאן הדיווח שלי.

לפני פתיחת סדר היום, ביקשה ממני רויטל לומר מספר

מילים באופן אישי, אז אם לחברי המועצה אין התנגדות, אז בבקשה, רויטל.

עו"ד רויטל לן כהן: אני רוצה להגיד שבשבועות האחרונים, בתחושה שלי, יש אסקלציה מיותרת ועצובה מאד באופן שבו התושבים מקבלים אינפורמציה מהמתמודדים והמועמדים למיניהם, באופן שגורם להם לחוש תחושות קשות מאד כלפי העיר, כלפי העובדים בעיר, כלפינו הפוליטיקאים שמובילים את החזון העירוני. אני רוצה לבקש, גם מהיושבים פה וגם מאלה שלא יושבים פה ומתמודדים, לזכור שבסופו של יום כפר-סבא היא עיר עם נשמה של כפר, והנזק הקשה לתחושות הפנימיות של התושבים ולשם הרע שאנחנו מוציאים לעצמנו במו ידינו, זה יהיה משהו שקשה מאד לתיקון.

עו"ד אהוד יובל לוי: שייקחו אנטיביוטיקה.

עו"ד רויטל לן כהן: אני חושבת שזה מיותר. ואני ממש מבקשת מכם לחשוב גם על היום שאחרי ה-30 באוקטובר.

עו"ד אהוד יובל לוי: שייקחו אנטיביוטיקה. כל מי שסובל מזיהום, שישאיר את המפתחות או שייקח אנטיביוטיקה.

צביקה צרפתי: יובל,

מהקהל: לא שומעים אותך.

צביקה צרפתי: טוב, תודה רבה. אני עובר לסדר היום.

מהקהל: זה מה שאתה אומר לתושבי העיר, שייקחו אנטיביוטיקה?

עו"ד אהוד יובל לוי: אני חוזר על עצה מלומדת של חברתי.

צביקה צרפתי: אני רוצה לעבור לסדר היום.

1. שאילתות :**א. הלוואה לעמותת הפועל כדור-עף.**

צביקה צרפתי : הסעיף הראשון – שאילתה לפי סעיף 36 – עמותת הכדור-עף – אתה רוצה לענות, איתי? בבקשה.

איתי צחר : לאור בקשה להלוואה שהועברה לחברה הכלכלית לפיתוח כפר-סבא בשנת 2006, לפני 12 שנים, קיבלה מועצת המנהלים של החכ"ל החלטה לאשר מתן הלוואה על סך 300,000 ₪ לעמותת מועדון הכדור-עף הפועל יואב כפר-סבא. תנאי ההלוואה הוגדרו על ידי הדירקטוריון.

ד"ר ענת קלומל צוויג : למה אין אצלנו מים וכיבוד? כל פעם זה חוזר על עצמו. צריך לדאוג שיהיה בכל השולחן.

מהקהל : אדוני ראש העיר, אתה יודע שהתושבים צריכים להגיע,

מדוע אתם לא מעבירים את כל הישיבות לאולם גדול יותר?

איתי צחר : תנאי ההלוואה הוגדרו על ידי הדירקטוריון והעירייה נתנה

את ערבותה להלוואה, בהתאם לכך נחתם הסכם בין החכ"ל

לבין העמותה. בפועל, לא נפרעה ההלוואה בהתאם להסכם

הנ"ל והנושא הובא לדיון נוסף בישיבת דירקטוריון החכ"ל

אשר אישר פריסה מחודשת של החוב ב-4 תשלומים עד שנת

2011. גם הסדר זה לא כובד. בנסיבות אלו הגיע הנושא

במהלך 2011 לפתחה של מועצת המנהלים של החכ"ל.

מאחר והתברר כי אין חשיפה כספית בשל ערבות העירייה

ולאור החלפת הנהלת העמותה באותה עת, אשר ביקשה

לעמוד בהתחייבות בכפוף לפריסת החוב ל-10 שנים, הוחלט

לאשר לאור זאת את הפריסה המבוקשת בהתאם לתנאי

ההלוואה הבסיסיים, ונכון להיום יתבצע החזר בהתאם
לפריסה שאושרה. עד היום נגבו כ-320,000 ₪ בגין
ההלוואה.

תשובות ישירות לשאלות שנשאלו:

מתי ניתנה ההלוואה לעמותה? בשנת 2006.

מי הערבים? עיריית כפר-סבא.

מה היה סכום הקרן? 300,000.

באילו שנים לא חויבה העמותה בפירעון ומדוע? בין השנים
2016 ל-2011 וזאת בשל קשיי תזרים.

בכמה הסתכמו הריביות? ב-116,000 ₪. יתרת ההלוואה,
סכום הקרן והריבית הינו כ-200,000 ₪. החזירה עד כה כ-
320,000 ₪, לא כ-, החזירה 320,000 ₪.

כמה מחקה העירייה מהקרן ומהריבית? לא נמחק כל סכום
מהקרן ומהריבית.

על פי איזה דין ניתנה ההלוואה? כאמור, לפני 12 שנים,
ההלוואה ניתנה מכוח סעיף 249 (30) לפקודת העיריות נוסח
חדש, על פי הוראות הדין שיוחדו לתאגידים העירוניים,
ובהתאם להוראות מסמכי התאגדות החברה.

האם ניתנו הלוואות נוספות? לא ידוע לנו על הלוואות
נוספות.

מצורף גם בחומר שקיבלתם הסכם ההלוואה משנת 2006
ולוח הסילוקין כמדומני מופיע גם כן.

ד"ר ענת קלומל צוויג: יש לי שאלה – מה זו התשובה – לא למיטב ידיעתנו? לא
למיטב ידיעתנו?

איתי צחר: כי את שואלת על שאלות היסטוריות מלפני 12 שנה, וככל
שמצאנו ובדקנו וחפרנו, אז לא איתרנו עוד דברים. אבל אם

אני אשיב - לא, ויהיה משהו שאני לא מצאתי, אז אני אתן תשובה לא מדויקת. לכן ההסתייגות.

עו"ד אלון בן זקן: היה צריך למקד את השאלה – משנת כך וכך. לא מיקדו.

ד"ר ענת קלומל צוויג: זו תשובה הגיונית מבחינת ייעוץ משפטי, לא למיטב ידיעתנו?

עו"ד אלון בן זקן: אני חושב שהתשובה הגיונית. נקודה.

ד"ר ענת קלומל צוויג: הגיונית?

עו"ד אלון בן זקן: אם היית שואלת שאלה, החל משנת כך וכך, האם ניתנה הלוואה? אז היה אפשר לענות לך יותר מדויק. אבל את שואלת – האם ניתנו הלוואות נוספות? אנחנו יודעים מה היה בשנת 1990?

איתי צחר: בנוסף, ראוי לציין שאת דירקטורית בחברה הכלכלית, ענת,

ד"ר ענת קלומל צוויג: אז איך צריכים לענות בתשובה כזאת?

ד"ר אמיר גבע: תבדקי בדירקטוריון.

איתי צחר: ענת, את דירקטורית בחברה הכלכלית עם חובת נאמנות לחברה הכלכלית, את יכולה לבדוק את זה,

עו"ד אהוד יובל לוי: מתי ענו לה לפי הזכויות שלה כדירקטורית? לדירקטור, כמו שאתה אומר, יש חובות, יש זכויות, מתי ענו לה לפי החובות שלה או לפי הזכויות שלה?

ב. השכרת מבנים לעסקים קטנים באזור התעשייה.

איתי צחר: שאילתה הבאה – השכרת מבנים לעסקים קטנים באזור התעשייה. גם כאן מדובר במשהו קצת היסטורי, רשמנו את הרקע ואת ההסבר המשפטי בהרחבה.

ראשית יוסבר כי מדובר במקרקעין המהווים חלק מכ-70 דונמים שחכרה העירייה ממינהל מקרקעי ישראל מאז שנת

1953, לצורך הקמה וניהול אזור תעשייה. תקופת החכירה המקורית של העירייה במקרקעין, כמו גם הסכמי חכירות המשנה, הסתיימה בשנת 2000. העירייה פעלה לחידוש החכירה הראשית שלה מול המינהל ועם סיכום תנאי החידוש בשנת 2001 פנתה אל כל חוכרי המשנה והציעה להם לחדש בהתאמה גם את חכירת המשנה שלהם, וזאת כנגד תשלום דמי חכירת משנה באותו שיעור משווי הקרקע שסוכם עמם בהסכם ההיסטורי, ובהתאם לשווי הקרקע העדכני שנקבע על ידי המינהל לצורך ההסכם בינו לבין העירייה.

כשהציעו להם את זה בשנת 2001, מרבית חוכרי המשנה נענו להצעה וחידשו את חכירת המשנה שלהם. חלקם, שהחזיקו בכ-28 דונמים סך הכל, סירבו להצעת העירייה, סירבו לחתום על הסכמי חכירת משנה חדשים או לשלם דמי חכירת משנה, ופנו אל בית המשפט בדרישה לקבלת החכירה הראשית מהמינהל במקום העירייה, או למצער לקבלת חכירת משנה בתנאי החכירה הראשית.

בתוך כך המשיכו אותם חוכרי משנה שחכירתם פקעה ואשר סירבו לחדש אותה או לשלם בעבורה, להחזיק במקרקעין ללא זכות. בשנת 2009 נדחתה תובענת המחזיקים ובמענה לשאלת העירייה הודיע משרד הפנים כי לאחר שתובענתם נדחתה ולאחר שמשך כמעט עשור החזיקו בקרקע ללא זכות ושלא כדין, לא ניתן לחדש את חכירת המשנה של אותם מחזיקים ללא עריכת מכרז כדין. בשנת 2014 בית המשפט העליון הכריע בעניין לטובת העירייה.

בשנת 2016 הוכרעו ונדחו ערעורי המחזיקים שלא כדין בפסקי דין מפורטים וחד משמעיים של שופטי בית המשפט לעניינים מנהליים במחוז מרכז, בהם נקבע כי אין כל הצדקה ליתן עתה למחזיקים עדיפות על פני שאר הציבור ולהעניק להם זכויות במקרקעי הציבור ללא מכרז. וכי אילו היתה העירייה עושה כן, היתה פועלת שלא כדין. בעקבות פסקי דין אלו נדחו אף יתר התובענות במסגרת הסכמי הפשרה, על פיהם התחייבו המחזיקים לפנות את המקרקעין.

להלן מענה לשאלות שנשאלו, לאחר הרקע:

מהו הפיתרון המוצע למפונים לצורך המשך קיום עסקיהם? בשלב הנוכחי מוצעת לשוכרים במתחם תקופת התארגנות נוספת בנכס, בהתאם לעמידה בארבעה תנאים: דמי שכירות עדכניים; העמדה של בטוחה/ערבות בנקאית לתשלום דמי השכירות; קיום ביטוחים כנדרש; והפעלת העסק בהתאם להנחיות כיבוי אש.

האם נאמר לשוכרים שוכלו להישאר במקום עד לשנת 2019? לא ננקב מועד מעבר לזה הידוע כמועד סיום החוזה הקיים של השוכרים מול המחזיק הקודם, שהינו 31.7.2018. עם זאת, במתחם ישנם שני בעלי עסקים שחוזה ההתקשרות הקיים ביניהם לבין המחזיק הקודם מסתיים בסוף 2019 ועל כך מתבססים השוכרים בבקשתם. בנוסף, לנוכח טענות השוכרים כי רק במעמד הארכת ההסכם בסוף שנת 2017 התקיים הליך משפטי בו הפסיד המשכיר, יודגש כי בהסכמים החתומים של השוכרים מתחילת 2016 מופיע סעיף ברור המדבר על ההליך המשפטי של העירייה, שגם

הוא מוצג כאן לפניכם.

מהן תוכניות הפיתוח לאזור ומתי אמורות להתחיל העבודות במקום? בימים אלו מתבצעת עבודת תכנון התב"ע של רחוב התע"ש, של אזור התע"ש ליתר דיוק, ולכשתושלם ייבחנו החלופות הרלוונטיות ויוגדרו לוחות זמנים למימושן.

עילאי הרסגור-הנדין: תודה על התשובה המפורטת. שאלת המשך: איך העירייה רוצה לסייע לעסקים קטנים ולא להגיע למצב שבו אזור התעשייה הופך להיות אזור של קניונים, שבסופו של דבר יהפכו להיות פילים לבנים, וכן שומר על ייעודו כאזור תעשייה לא מזהמת, אבל תעשייה של עסקים קטנים שחשובים לעיר שלנו?

איתי צחר: באמצעות תכנון תוכנית בניין עיר חדשה, שתובא מן הסתם לכל רשויות התכנון ויוכלו להתייחס, בין השאר גם לסוגיה שהעלית, ומתוך ראייה של כל האזור הזה כמתחם אחד שצריך לטפל בו בצורה תכנונית כוללת. והתהליך הזה נמצא בעיצומו, בשלבים מתקדמים שלו, של התכנון, ואנחנו נציג את זה כפי שעניתי לשאלה מספר 3 בשאילתה.

ג. חידוש תשתיות ברחוב ויצמן.

איתי צחר: עלתה שאלה – האם במסגרת העבודות של 'מהיר לעיר' תבוצע תעלת תשתיות מאוחדת שתאפשר גישה עתידית קלה ומהירה לתשתיות ללא צורך בפתיחת הכביש? בקצרה אני אעשה את זה.

לפי החוק והנחיות משרד הבריאות לא ניתן ליצור תשתית מאוחדת או קרובה, שכן חייב להיות מרחק מסוים והבדלי

גבהים בין תשתית המים לתשתית הביוב, שאלו התשתיות התת קרקעיות, כרגע, שבחלק מהמקטעים טופלו. וכמו כן, מבחינה מקצועית, לא מוכר לנו פיתרון הנדסי להקמת תעלת תשתית מאוחדת שמאפשרת גישה ללא פתיחת הכביש, במצב הקיים, באמצעים סבירים אני אוסיף. כי כמובן שאפשר לבנות רחוב תת קרקעי מתחת לויצמן, או כמו בערים בעולם שיש...

ד"ר אמיר גבע: כמו בטורונטו.

איתי צחר: שיש תשתית תת קרקעית, הכוונה היא באמצעים סבירים וריאליים ולא במשהו...

עילאי הרסגור-הנדין: כן. אבל זה כן פיתרון שמקובל במקומות, גם בארץ. כלומר, יכול להיות שרחוב ויצמן יש לו מאפיינים אחרים, אבל זה כן משהו שהולך ותופס תאוצה.

איתי צחר: מה?

עילאי הרסגור-הנדין: הנושא של תשתית מאוחדת שאפשר לפתוח אותה ו...

איתי צחר: לא, אמרת בלי פתיחת הכביש, התייחסתי ל-"בלי פתיחת הכביש".

עילאי הרסגור-הנדין: או פתיחה מינימאלית של הכביש. גישה לצינור עם פתיחה מינימאלית במקטע אחד.

צביקה צרפתי: היום התאגידים עובדים גם בשיטות כאלה, מה שנקרא פתיחה במקום אחד והשחלת הצינור בלי לפתוח כביש, אבל לא בכל מקום זה ניתן, תלוי מהן תשתיות פני הקרקע. אם יש בעיות של פתאום תשתית בזק שמפריעה לעבוד בשיטה הזאת. אבל יש שיטות, שיכון עליה...

איתי צחר: קידוח אופקי, בהרבה מקומות...

צביקה צרפתי: קידוח אופקי. גם ברחוב הכרמל עשו בחלק מהמקום קידוח

אופקי. במקומות שאפשר, הרי עושים צילומי תת קרקע, מכניסים ועושים צילום טרום ה...זה, אז כן. איפה שלא צריך לפתוח, לא פותחים.

עילאי הרסגור-הנדין: זאת כמובן הזדמנות, ברגע שעושים את כל העבודה הזאת, הזדמנות חד פעמית לעשות את זה באמת כמו שצריך.

איתי צחר: בשביל זה עושים.

עילאי הרסגור-הנדין: זה לא יהיה עוד הרבה שנים דבר כזה.

ד. ריסוק גזם ליד בית העלמין.

איתי צחר: שאילתה בנושא ריסוק גזם ליד בית העלמין. מדובר בפילוט קצר בנושא סביבתי חשוב ממדרגה ראשונה, שנועד לבחון את אופן פינוי הפסולת הגושית מרחובות העיר וכן את הטיפול בגזם. בניגוד לאמור בשאילתה, המיקום בו מבוצע הפילוט איננו על מגרש חניה לציבור. במגרש זה לא מתוכנן מגרש חניה כי אם חניון לתחבורה ציבורית. זה גם בהתאם להסכמים הקיימים, גם של משרד התחבורה עם זכיון התחבורה הציבורית בעיר וגם לפי ייעוד השטח שאנחנו מייעדים אותו, אמור לקום שם חניון תחבורה ציבורית ולא שום מגרש חניה, בדיוק על אותו שטח, וזה אמור לקרות בקרוב מאד, מה שגם מחזק את התשובה שמדובר בפילוט תחום בזמן.

האם האתר קיבל את כל ההיתרים הדרושים? מדובר בפילוט זמני...

מהקהל: עד שיהיה שם נזק, הילד הראשון שייפגע שם, אז יגידו מה? לא ידענו. היה שם רק גזם. חודשיים? זה שם שנתיים עוד מעט. בסדר.

איתי צחר : מדובר בפיילוט זמני שפעולתו הוקצבה מראש לחודשיים בלבד ועל כן לגישתנו לא נדרשו אישורי קבע. יצוין כי כעת, משנסתיימה פעילותו, מפונה האתר ובקרוב יחלו במקום עבודות להכשרת חניון לתחבורה ציבורית כמתוכנן וכאמור לפי ההסכם עם משרד התחבורה.

מהן החלופות הנוספות שנשקלו למיקום האתר?

עו"ד אהוד יובל לוי : לא הבנתי. אתה מדבר על אתר פיננסי גזם שהעירייה בנתה וגידרה?

איתי צחר : אנו בוחנים בימים אלה מיקומים לתחנה לטיפול בגזם. כאמור, אין ולא היתה כל כוונה לבצעו באופן קבוע במיקום הנוכחי.

מהקהל : אהה, רק לשבועיים.

עו"ד אהוד יובל לוי : סליחה, בהחכרה ובהסכמים שנדונו בעירייה דיברתם על...

איתי צחר : כיצד מתכוונת העירייה למנוע הגעת פסולת שאינה גזם למקום? זו בדיוק מטרת הפיילוט. אנו בוחנים ומנתחים את אופן הפיננסי, כולל למידת נושא זה במקומות שונים בארץ ולמידת חומרים מן העולם ובכלל זה דנים במספר חלופות, כולל ניתוח הרכבי הפסולת הגושית...

עו"ד אהוד יובל לוי : סליחה, אבל הוצאת היתר, הוצאת היתר עבודה למקום הזה ספציפית. זה לא ברור.

איתי צחר : בשכונות השונות ובימים השונים. אפשרות להפרדת הערימות על ידי התושבים או על ידי העירייה ועוד.

מדוע בוטל המכרז המסודר לריסוק גזם? אכן בוצע בעבר מכרז לנושא זה, אך הוחלט להקפואו משיקולים שונים, ביניהם הצורך לבצע פיילוט עם הקמת תחנת קבע לטיפול בגזם.

מיהו הקבלן שפעיל את האתר וכיצד הוא נבחר? התקיים נוהל הצעות מחיר במסגרתו הוגשו הצעות מחיר משבעה קבלנים, לפי מפרט שתוכנן על ידי יועץ. הקבלן שזכה במכרז הינו "הנדסת שלום, חברה לתכנון וייזום פרויקטים בע"מ".

עילאי הרסגור-הנדין: תודה על התשובה. אני רוצה להעיר רגע לפני שאלת ההמשך, שמדובר בפרויקט חשוב שאני מאד תומך בו, ובגלל זה כל כך כואב לי שהדברים הגיעו לאן שהגיעו. אם עושים את הדבר הזה תוך לפחות יידוע הציבור, אני אפילו לא אומר שיתוף ציבור, אני בעד שיתוף ציבור, אבל לפחות יידוע הציבור, יידוע הנהלות בתי העלמין, הסדרה כלשהי של נושא החניה בהלוויות גדולות, ואם באמת המקום הזה יהפוך לחניון לתחבורה ציבורית אז זה ייתן איזה שהוא פיתרון באמת להגעת אנשים לבתי העלמין.

עמירם מילר: ישנו גם היום קו סדיר לבתי העלמין.

עילאי הרסגור-הנדין: עכשיו לא זה ולא זה. כלומר, עכשיו אנחנו נמצאים במצב שגם אין חניון וגם אין מקומות חניה. וחשוב לי להעיר שדבר כל כך חשוב...

איתי צחר: עילאי, בוא נתרכז בשאלת ההמשך ברשותך.

עילאי הרסגור-הנדין: כן. שאלת ההמשך היא: האם במיקום הבא יופקו הלקחים, ייערך שיתוף ציבור, ייערכו הערכות מצב ותהיה היערכות למצב שבו לא תהיה פסולת מעורבת. למעשה הדבר הזה לא יהפוך לתחנת מעבר, אלא ישמש באמת למטרה המאד חשובה שלשמה הוא נוסד.

איתי צחר: לגבי החלק הראשון של השאלה שלך – האם יופקו הלקחים והאם ייושמו? התשובה היא – כן ככל שנצליח ונשכיל

לעשות את זה. זו מטרת הפיילוט היתה גם. לגבי החצי השני של שאלתך, לגבי סוגיית הפסולת המעורבת – נכון להיום בשיטת האיסוף בעיר, כל תושב יכול להוציא למרחב הציבורי את כל אשר הוא חפץ ביום הפינוי – זה יכול להיות מקרר, ספה או גזם, וזאת בדיוק המורכבות בנושא של טיפול בגזם. אנחנו את הגזם הזה לא מוצאים טעם להטמין וגם לא את המקרר וגם לא את יתר החומרים, וזו מטרת הפיילוט היתה, לבחון, כמו שעניתי בהרחבה במענה הכתוב שנמצא לפניכם, שהרעיון היה לבחון גם את נושא שיטת הפינוי, היכולת לנתח ולהפריד את הערימות או במקור בצורה של עובדי עירייה, או לחלופין בתוך בחינה של הישימות של זה על ידי התושבים, אם בשתי הנקודות השונות או אם בימים שונים, הנושא של הטיפול באתר עצמו. כל הדברים האלה, בדיוק בשבילם נבנה הפיילוט ובדיוק בשבילם השהינו את המכרז לטיפול בגזם, שהוא בצורה מסורתית, שלטעמנו פחות מתאימה לסוגיות שהעלית. זו היתה מטרתו של הפיילוט, לשם כך הוא נערך וזה מה שפורט גם כאן בהרחבה.

ה. הנגשת כיתות שמע.

איתי צחר:

לגבי הנגשת כיתות שמע – יש פה מענה מפורט לכל השאלה. באופן עקרוני, עיריית כפר סבא פועלת לביצוע הנגשות לכל סוגי המוגבלויות, לא רק להנגשת שמע, כגון נכות פיזית, מוגבלות ראייה, אלרגיות, מוגבלות שמיעה ועוד, כל זאת באופן פרטני ובהתאם לצרכים, בהשקעה של מיליוני ₪ כמפורט בטבלה שלהלן.

מוצגת בפניכם הטבלה והגידול בהשקעות, שהשנה עומד על כ-5.2 מיליון ₪ לטובת נושא ההנגשות.

באשר להנגשות שמע לגביהן נשאל בשאלתה – משרד החינוך באמצעות מרכזי השמע השונים מכיר בזכאות של תלמיד עם מוגבלות בשמיעה לכיתה מונגשת אקוסטית. באחריות העירייה להנגיש כיתות אלה לכל תלמיד שהוכר על ידי משרד החינוך. המידע על התלמידים הזכאים להנגשה נמצא באגף החינוך, בעמותת תמיכה ובמרכזי שמע. תהליך הנגשת כיתות שמע בבתי הספר מושפע מלוחות הזמנים של תקופות הרישום לבתי הספר, שינוי כתובות מגורים, ועדות השמה, ערעורים, אבחוני הילד במהלך שנת הלימודים ועוד, היות וההנגשה היא פרטנית עבור כל תלמיד או תלמידה.

לאחר השיבוץ הסופי בבית הספר, אגף החינוך ואגף ההנדסה עורכים סיורים משותפים עם יועצים מקצועיים, קלינאי תקשורת ויועץ אקוסטי, לקביעת ההתאמות הנדרשות בכל כיתה. על פי הדרישות מגיש אגף החינוך בקשות לתקצוב למשרד החינוך על מנת לקבל הרשאה תקציבית ולאחר מכן אגף ההנדסה יוצא לביצוע ההנגשה בתיאום אם אגף החינוך במטרה לסיים את ההנגשות עד תחילת שנת הלימודים, שזו משימה מאתגרת ולא תמיד בלוחות זמנים שבהם אנחנו עובדים מול משרד החינוך ושבהם מתקבלות ההרשאות, לא תמיד סבירה.

מבחינת השאלות – באילו בתי ספר הונגשו? יש כאן פירוט מלא לפי שנים, כפי ששאלת. אפשר לראות שבשנת 2015 הונגשו שש כיתות בחמישה בתי ספר; ב-2016 הונגשו עשרה

בתי ספר עם 16 כיתות סך הכול; וב-2017 – 13 בתי ספר, עם 25 כיתות. בסך הכול 47 כיתות. לשאלה – האם גם בקיץ הקרוב אמורות להיערך עבודות להנגשת כיתות שמע? כן. העבודות המתוכננות הן בכפוף להמלצת קלינאי תקשורת ויועץ אקוסטי, אשר בחנו כל מקרה לגופו, וכוללות התקנת תקרה אקוסטית; זיגוג כפול בחלונות או איטום חלונות פנימיים; דלת עם פסי אטימה; מערכת הגברה בכיתה, קבוצתית או אישית; ציפוי בולע קול בקירות על פי רמת הירידה בשמיעה הפרטנית והתפקוד השמיעתי; אטימה של פרצות המעטפת בכיתה; החלפת מזגן למזגן שקט; גומיות בכיסאות ובשולחנות ועוד. וכאן יש רשימה של מה מתוכנן השנה, כמו שאתם רואים, 12 בתי ספר ברשימה.

עילאי הרסגור-הנדין: אני משתדל בשאילתות לא לתת מקרים פרטניים וכמובן לא לדבר על אנשים ספציפיים ולכן אני שואל בצורה כללית ואני מקווה שזה יפתור בעיה של כמה תושבים. האם נעשות העברות של תלמידים מבית ספר כאן לבית ספר אחר, בית ספר שכבר התחילו בו, בגלל הנושא של כיתות לא מונגשות? או שנעשה מאמץ כן להנגיש כיתות בבתי הספר שהתלמידים כבר לומדים בהם?

פליאה קטנר: כלומר, אני אחדד את זה, שלא יהיה מצב שתלמיד שצריך את הנגישות הזו נמצא במלכוד 22, להפסיד את החברים שלו או להפסיד נגישות.

צביקה צרפתי: קודם כל, אני לא מכיר מקרה כזה, ואם יש מקרה כזה אפשר לפנות למנכ"ל העירייה ואנחנו נטפל בזה באופן פרטני. אם יש מקרה כזה – לפנות באופן פרטני.

ההורים יכולים לפנות, לא צריך במועצת העיר, ההורים יכולים לפנות למנכ"ל העירייה, האמן לי, יטפל בהם.

רביטל עמר שלום : אבל זה טוב שמציגים כזה דבר. תכנון כזה, זה מדהים.

צביקה צרפתי : בבקשה, הלאה.

עו"ד רויטל לן כהן : אני רוצה רק להגיד בעניין הזה, תקנות הנגישות שקשורות

להנגשה פרטנית עבור תלמידים, תלמיד והורה, מאפשרות, במיוחד כדי להימנע ממצבים כאלה, רישום מוקדם מאד מאד מאד, לפני הרישום הרגיל. עכשיו, אם הורה לא ידע ולא רשם בזמן ולא הודיע בזמן, כי כרגע לפחות המדינה משיתה את האחריות על ההורה, אז לפעמים דברים קורים מאוחר יותר. אבל באופן עקרוני, הוא יכול אפילו לרשום את הילד, אפשר כבר בגן חובה לרשום לכיתה א' כדי לייצר הנגשה.

פליאה קטנר : זה לא רלוונטי.

עו"ד רויטל לן כהן : צריך להבין מה קרה.

עילאי הרסגור-הנדין : צריך בכל מקרה גם שהורים יידעו על הדברים ולתת להם

את המידע הזה באופן אקטיבי ברגע שמבינים שיש צורך.

פליאה קטנר : לא רלוונטי.

עילאי הרסגור-הנדין : בסדר. אבל טוב שהדברים האלה מושמעים.

צביקה צרפתי : תודה. הצעה לסדר.

איתי צחר : הצעה לסדר, עמירם.

צביקה צרפתי : עמירם, בבקשה.

עו"ד אהוד יובל לוי : סליחה, אבל היו הצעות לסדר שהגיעו הרבה לפני עמירם.

יש סדר הגעה. היו הצעות לסדר שהגיעו לפני עמירם.

עמירם מילר : לא אכפת לי שזה יהיה בתור, אבל זה מה שסודר פה.

צביקה צרפתי : זה הגיע לפני.

איתי צחר: זה מסודר לפי סדר ההגעה, יש כאן תאריכים של ההגעה, מבחינת ההצעות לסדר.

צביקה צרפתי: עמירם הגיש ב-12.6.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני בדקתי איזה הצעות לסדר הגיעו ואז שלחתי הצעות, וההצעה שלו לא היתה לפני שההצעה שלי נשלחה.

איתי צחר: שלחת לפני ה-12 ביוני?

עו"ד אהוד יובל לוי: ההצעות של עמירם לא היו כשביקשתי את הרשימה של ההצעות לסדר שהגיעו.

איתי צחר: לא ביקשת את הרשימה של ההצעות שהגיעו. אמרת שזה הגיע לפני. עמירם שלח ב-12 ביוני את ההצעה והוא הראשון בסדר.

צביקה צרפתי: בבקשה, עמירם.

2. הצעות לסדר יום:

א. פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא.

עמירם מילר: ובכן, אני מציע הצעה לסדר בנושא פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא. המצב הנוכחי הינו שמפעילי העסק הנ"ל אינם מפוקחים וטעונים אישור לשימוש חורג בלבד, ואני מבקש להחליט שעקב המקרה המזעזע שאירע בפתח תקווה לפני כחודש וחצי, לגבי המוות הנוראי של הפעוטה וינטרב, אני מציע כי המוסדות הללו יפוקחו ויידרש לגביהם רישיון עסק הכולל מספר מינימאלי של הסייעות, ניסיון של המנהלת, בדיקה תברואית ומספר מקסימאלי של ילדים, וגם ראוי שתשולם אגרת פיקוח. אני רוצה לומר שהיות ועל פי החוק, לפחות עד השלב הזה,

וגם קראתי בעיתונות שיש עיריות אחרות שכן עשו איזה שהן מסגרות של פיקוח, ניתן במסגרת ההסדר של שימוש חורג גם לדרוש תנאים מסוימים, כגון מצלמות וגם דברים אחרים הקשורים לבטיחות בתוך הגן ולנגישות של ההורים לגבי מה שקורה בו.

צביקה צרפתי: תודה, עמירם.

איתי צחר: באופן עקרוני, המקרה הטראגי שקרה, כמו גם מקרים אחרים שקרו לאורך השנים האחרונות, בהחלט כולנו מבינים את הלקונה ואת החוסר האדיר שיש בפיקוח על התחום הזה. נכון להיום, המצב החוקי הוא שלא נדרש בעצם שום פיקוח, לא נדרש שום אישור, לא נדרש שום דבר בשביל להפעיל מעון פרטי בבית פרטי. וזה המצב החוקי היום במדינת ישראל. כידוע, אני מעריך שלרוב, אם לא לכל הנוכחים כאן, הכנסת גם יושבת על המדוכה בנושא הזה ודנה בכך, בנושא של שינוי חקיקה בהקשר של הסיטואציה הנוכחית.

עכשיו, מבחינת ההצעה, כמובן שאנחנו תיאורטית מסכימים ורוצים ושואפים לקיים פיקוח הדוק על הנושא הזה, בשים לב לכמה נושאים שחשוב להביא אותם בפני המועצה, שהיום אין סמכות לאף עובד עירייה להיכנס לתוך בית פרטי ולערוך בו פיקוח. נכון להיום זה מצב התשתית החוקי, ואני גם לא בטוח, ואלון אולי יתייחס לזה...

עו"ד אלון בן זקן: והוא גם לא יודע על מה לפקח.

איתי צחר: גם אם הוא היה מוכשר לפקח, יש גם סוגיות נוספות שהמעבר לנושא הזה מזמן לעירייה. כמו למשל, החבות והאחריות, מדובר פה על מצלמות, מי יפקח, מה היה

חלילה וחס ויקרה מקרה טראגי או פגיעה ומה תהיה אחריותה של העירייה. בהמשך לזה אפשר גם לקחת את זה גם לאתרי בנייה שאנחנו יודעים שהבטיחות בהם במדינת ישראל לוקה בחסר, וגם שם להציב מצלמות ולמשוך את הסמכות הזו. כמובן מקרה שונה ואחר, אבל גם נושא שיש בו בעיה ברמה הארצית, כך נשמע. וזו גם סוגיה שמן הסתם מועצת העיר צריכה לטעמנו לשקול ולחשוב.

לגבי העיריות האחרות שפורסם בהן שהן נקטו בצעדים קונקרטיים או בדברים פרקטיים, אנחנו יצרנו קשר עם כל מי שפורסם אודותיו מיד למחרת הפרסום, זו היתה עיריית תל אביב ראשונה ולאחר מכן גם פתח תקווה, נכון להיום כולם נמצאים באותו מצב שבו אנחנו נמצאים, ובעצם לומדים את הנושא, בוחנים את הנושא, אבל אין איזה משהו אופרטיבי שאנחנו יודעים שהם עושים ושאפשר לחקות אותו מחר בבוקר גם לכאן ולשכפל אותו. אנחנו בקשר רציף איתם. מנהל החברה לתרבות הפנאי ומנהל אגף התרבות, יאיר משיח, בקשר איתם, ועוקב אחרי מה שקורה בארץ גם ברשויות אחרות ובערים אחרות. זו התשובה המיטבית שאנחנו יכולים לתת בשלב הזה.

עמירם מילר: או קיי. וככל שייפתח הנושא וככל שיהיה חוקי, אנחנו צריכים להיות בין הראשונים שמיישמים את הדברים האלה.

צביקה צרפתי: אני אוסיף מספר מילים. אחד – אנחנו גם עוקבים אחרי מה שנעשה בכנסת. גם הכנסת מטפלת בנושא הזה. ואני מצטרף למה שאמר עמירם, ברגע שתהיה אפשרות ויהיה הפתח הכי קטן כדי להתחיל לטפל במשהו בנושא הזה, אנחנו כמובן

נחיל את זה גם בעיר כפר סבא ונראה איך אנחנו מחילים את זה פה. חיי ילדינו, מגיל אפס ועד גיל 3, ומגיל 3 עד בכלל, חשובים לנו, וכל דבר שאפשר ונוכל לעשות – נעשה. אז אני מציע, עמירם, שנקבל את האמירה שפה סוכמה בישיבת מועצת העיר, אם מקובל עליך.

עמירם מילר: או קיי.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

עו"ד אהוד יובל לוי: טוב שהקואליציה משתמשת במנגנון של הצעות לסדר כדי לחסום הצעות של האופוזיציה, אבל הקואליציה יכולה להעלות הצעות גם בלי המנגנון הזה. זה לא לכבודכם.

עילאי הרסגור-הנדין: אני לא כל כך מבין מה קרה כאן. יש כאן חבר קואליציה, משום מה לקראת הבחירות הקואליציה מתחילה גם להתעורר. חבר קואליציה מגיש הצעה לסדר...

שמעון פרץ: טוב שמתעוררים. טוב מאוחר מאשר אף פעם לא.

צביקה צרפתי: מי בעד לקבל את ההסבר ולהסיר...

עמירם מילר: אני יכול, עילאי, אני יכול להרגיע אותך, אני לא חתום על הסכם קואליציוני עם אף אחד.

עו"ד אהוד יובל לוי: עמירם, אם אתה מוריד את ההצעה ...

עמירם מילר: אם הנושא לא ראוי לדיון, יובל, אז זה חבל מאד.

צביקה צרפתי: עמירם, תן לי בבקשה. לאור ההסבר הרחב שניתן בהצעה לסדר וההתחייבות לעקוב אחרי המהלכים והחוקים, אני מבקש...

עו"ד אהוד יובל לוי: אנחנו מבקשים לפתוח דיון.

צביקה צרפתי: בסדר. אתה מבקש. לאור החוקים שמתגבשים גם בכנסת וגם בערים אחרות שבודקות ביחד, אנחנו ביחד ובמשותף נעקוב ונעשה צעד אחר צעד, ואם תהיה אפשרות להוסיף

איזו שהיא מגבלה או פיקוח או כל דבר שהוא גם על הגנים הפרטיים, אנחנו הראשונים שנצטרף לכך. מי בעד לקבל את ההסבר הזה ולהסיר את ההצעה מסדר היום? בבקשה.

עו"ד אהוד יובל לוי: אתה מוריד את ההצעה שלך מסדר היום?

צביקה צרפתי: שמעון, עמירם, אורן, צביקה, רביטל שלום, אמיר, דבי, מתי, אמיר קולמן, איתן, רויטל לן כהן, יהודה יוגד. מי נגד? עילאי, פליאה, ממה, יובל, ענת ואתי. תודה רבה.

החלטה מס' 392: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר היום של חבר המועצה עמירם מילר בנושא – פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא.

ב. כללי לבוש בבתי הספר.

צביקה צרפתי: הצעה לסדר הבאה – כללי לבוש.

עילאי הרסגור-הנדין: כללי הלבוש בבתי הספר. פרשת המכנסיים בחטיבת בר לב העלתה לסדר היום הציבורי את הוראות תקנוני בתי הספר, שעוסקות בלבוש תלמידים. אין מחלוקת על כך שלבוש מכובד תורם לאווירת לימודים תקינה. זה ברור לחלוטין ואנחנו לא מבקשים לבוא באיזשהו לבוש שהוא בלתי סביר לכל דעה.

אבל במקום לדון על מהו לבוש מכובד, אנחנו הפכנו, אני אומר אנחנו, אנחנו כעירייה, הפכנו את כל הנושא הזה לדיון שנסב סביב ברכיים, ס"מ וסרגלים. ויכוח מאד טכני, במקום שיהיה כאן דיון מהותי על אווירת לימודים מכובדת ויכולת התלמידים לבטא את עצמם דרך הלבוש שלהם,

כמובן בגבולות מסוימים שמערכת החינוך שמה להם. אנחנו צריכים לדבר, במקום לרדד את הדיון על לבוש, אנחנו צריכים לדבר על ערכים. מהי אווירת הלימודים הרצויה בבתי הספר? כיצד להפגין כבוד ללימודים ולמורים? מהו ביטוי אישי שהתלמידות והתלמידים יכולים לבטא באמצעות ההופעה החיצונית שלהם? וגם, האם ראוי שמערכת חינוכית תעניש בנות על לבוש זהה ללבושם המקובל של הבנים? ובמקרה הזה אותן,

מהקהל: אני מציעה שתבדוק את הדברים לפני שאתה אומר.

עילאי הרסגור-הנדין: אני מבקש לא להפריע לי. במקרה הזה,

מהקהל: תדייק בפרטים.

עילאי הרסגור-הנדין: אני מבקש לא להפריע לי. במקרה הזה, הבנות לבשו מכנסי

בנים, אותם מכנסיים שבנים נכנסים איתם ללא כל בעיה לתוך בית הספר. הבנים לא נענשו ואותן בנות נענשו. אבל מה שברור לנו לחלוטין הוא, שאותו משטר מדידות לא משיג את מטרתו המוצהרת, הוא מהווה גורם לחוסר נוחות בקרב הורים ותלמידים והוא יוצר אפליה ועימותים שגם היה אפשר למנוע בקלות עם גישה קצת שונה.

המציאות שאותה אנחנו רואים מוכיחה שאותם תקנונים, לא רק האכיפה בפועל, אלא גם התקנונים עצמם, הרבה יותר נוחים עבור בנים מאשר בנות. כי כשאנחנו מסתכלים על המציאות ומסכלים על פריטי האופנה שיש בחנויות, אנחנו מגלים שבנים כן יכולים להשיג מכנסיים קצרים שעומדים בדרישות ולבנות הרבה הרבה יותר קשה. אבל התקנון הוא עיוור. הוא לא מדבר, התקנון לא שוויוני, בגלל שהוא יוצר שוויון כביכול על הנייר, אבל בפועל הוא יוצר

אפליה. ואני עוד לא מדבר על האכיפה הבלתי שוויונית שהיתה באותו מקרה.

התוצאה היא שהבנות נאלצות ללכת עם מכנסיים ארוכים בזמן שהבנים יכולים ללכת עם מכנסיים קצרים, אבל היא הרבה יותר גרועה מזה. הבנות לומדות, מקבלות מסרים מהמערכת החינוכית שלבוש קצר טומן מסרים כלשהם לסביבה ואז אנחנו נתקלים בכל אותם סטריאוטיפים, כל אותם דברים שמערכת חינוך אמורה להילחם בהם. במקום זה היא מנציחה אותם.

חוזר מנכ"ל משרד החינוך קובע שהחלטה בדבר סוג התלבושת האחידה – צבעה, הסמל והכיתוב שיופיעו עליה – תתקבל באמצעות תהליך חינוכי משתף, שיהיו שותפים לו הצוות החינוכי של בית הספר, התלמידים וההורים. באותה מידה יש לפעול לגבי פרטי לבוש שאינם חלק מהתלבושת האחידה עצמה, אבל הם חלק מהלבוש שתלמידים מגיעים איתו לבתי הספר.

אנחנו גיבשנו הצעת החלטה שמטרתה היא לעבור כאן במועצה, לא מטרתה לצאת צודקים ואנחנו לא עכשיו הולכים לכפות איזה שהוא סוג לבוש מסוים על בתי הספר ועל התלמידים, אלא כן לגבש דרך שבה נמנע את העימותים האלה וגם לא נשדר מסרים חינוכיים פסולים לתלמידות והתלמידים שלנו. אני מקריא את הצעת ההחלטה:

1. כללי הלבוש בבתי הספר ייאכפו באופן שוויוני כלפי בנים ובנות, תוך הכרה מציאותית בפרטי הלבוש הקיימים בפועל בחנויות עבור כל אחד מהמגדרים.

2. תוקם ועדה עירונית המורכבת מנציגי אגף החינוך,

הורים, תלמידות ותלמידים, אשר תקבע הנחיות לסעיפי התקנון בבתי הספר הנוגעים ללבוש. כמו שאמרתי, זאת הצעה מאד מאוזנת, הצעה שאין בה שום כפייה על בתי הספר, אבל יש בה תהליך מאד מאד נכון שאנחנו מאמינים שיכול לפתור את המקרים האלה ויכול למנוע עימותים כאלה בעתיד.

איתי צחר: כמענה להצעה לסדר בנושא הזה, אנחנו רוצים להציע כך, לומר כך: מערכת החינוך בעיר מקדמת ערכים של שוויון, פלורליזם וגיוון דעות. עם זאת, החלטות ניהוליות בנושאים כגון תלבושת אחידה או כללי לבוש, הינן החלטות פדגוגיות מקצועיות. בכל בית ספר בעיר, בכפר סבא, נכתב תקנון בית ספרי המתייחס בין השאר לנושא זה וגובש תוך שיח מתמשך ומכבד עם הנהגת ההורים ונציגי התלמידים ובשיתופם. בסופו של יום, ההחלטה היא של הדרג המקצועי שנמצא בבית הספר, אשר עליו מוטלת החובה לנהל את המוסד החינוכי וכן של אגף החינוך בהקשר של ניהול מערכת החינוך. לאור זאת, ההצעה היא להסיר את ההצעה מסדר היום.

עילאי הרסגור-הנדין: זאת התשובה של ראש העירייה?

צביקה צרפתי: כן. זאת התשובה בשם ראש העירייה.

ד"ר ענת קלומל צוויג: יש לי שאלה. יש לנו תוכנית אסטרטגית חינוכית, אז מה

תפקיד האיגוד החינוכי הזה של העירייה?

צביקה צרפתי: נגיע לזה, מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום?

עילאי הרסגור-הנדין: כלומר, אנחנו מכינים כבר את העימות הבא.

צביקה צרפתי: שמעון, עמירם, אורן, צביקה, דבי, מתי, אמיר קולמן, איתן

צנעני, רויטל לן כהן, יהודה יוגד.

פליאה קטנר: אנחנו מכשירים את השאלה – מה לבשת?
צביקה צרפתי: מי נגד: ממה, יובל, ענת, אתי, פליאה ועילאי. תודה.

החלטה מס' 393: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה
 לסדר יום של חבר המועצה עילאי הרסגור-הנדין – כללי לבוש
 בבתי הספר.

ג. הפעלת שאטלים עירוניים בשבת.

צביקה צרפתי: ההצעה לסדר הבאה – שאטלים עירוניים בשבת.
שמעון פרץ: אפשר להוריד אותה לפני שהיא מתחילה? חבל, שנים הוא
 היה סגן ראש העיר, לא יודע, לא עשה כלום, עכשיו פה הוא
 משחק אתנו במשחקי מחבואים. הזמן שלנו יקר. במילא זה
 לא יהיה, רק להפסיד עוד שבע דקות דיבור.
עילאי הרסגור-הנדין:מאד עצוב שזוהי עמדת העירייה.
שמעון פרץ: יכולת לעשות, חמש שנים יכולת לעשות, לא עשית כלום.
 'פאקה-פאקה'.
מהקהל: יש הנהגת הורים.
ד"ר אמיר גבע: הם מטפלים בזה.
איתי צחר: הנושא הבא – הצעה לסדר היום בנושא – הפעלת שאטלים
 עירוניים בשבת. בבקשה, עילאי או פליאה.
שמעון פרץ: סוסים בשבת.
עילאי הרסגור-הנדין:זאת הצעה שהעלינו לפני שנתיים ולצערנו ירדה מסדר
 היום.
שמעון פרץ: והיא תרד עוד פעם.
עילאי הרסגור-הנדין:מדובר בנושא שלא סוד שהוא מאד חשוב לנו,
מהקהל: ראש העיר, למה אתה לא מעיר לו?

עילאי הרסגור-הנדין: ונושא שחשוב לתושבי כפר סבא. והנושא הזה חשוב לא בגלל שהוא מדבר על השבת, או לא רק בגלל שהוא מדבר על השבת,

שמעון פרץ: בגלל סבתא שלך.

עילאי הרסגור-הנדין: אנחנו תומכים בשבת חופשית שתאפשר לציבור החופשי לחיות לפי דרכו, לממש את תפיסת העולם שלו...

שמעון פרץ: אנחנו פה אסירים, אה? אנחנו פה נקראים אסירים, לא חופשיים.

עילאי הרסגור-הנדין: לממש את תפיסת העולם שלו, ללא כפייה. אני מבקש מחבר המועצה שמעון פרץ...

שמעון פרץ: שמעון חגי פרץ בשבילך.

עילאי הרסגור-הנדין: בסדר גמור.

שמעון פרץ: יופי.

עילאי הרסגור-הנדין: לא להפריע לדברי. אני מייצג כאן הרבה תושבים ששייכים לציבור החופשי.

שמעון פרץ: גם אני מייצג לא פחות ממך.

עילאי הרסגור-הנדין: אתה מייצג תושבים אחרים, שהם תושבים טובים בעיר הזאת ויש להם זכויות, ואני לא מעלה על דעתי לשלול מהם את הזכות לממש את תפיסת עולם הדתית. אותם תושבים שאתה מייצג זכאים לשמור שבת לפי דרכם, להתפלל בבתי הכנסת, ואני אלחם ואגן על זכותם במקרה שמישהו ירצה לפגוע בזכויות שלהם.

ועכשיו אני מדבר על תושבים אחרים, שכן רוצים לבלות בשבת, לנסוע לים, אולי לנסוע לערים אחרות, למקומות בילוי בערים אחרות, כי כידוע בכפר סבא יש לפחות במרכז העיר פחות מקומות בילוי שפתוחים בשבת.

יש מקומות בילוי בקניונים, אבל אם אין רכב פרטי אז זה קצת קשה להגיע אליהם. ואנחנו רואים יותר ויותר ערים שמאפשרות לתושביהם לקחת הסעה ולהגיע בשבת לים, למקומות בילוי, ואנחנו רואים שהשיטה הזאת היא מאד פופולארית, מאד מקובלת. לאחרונה הצטרפה אליה עיריית מודיעין וזה שירות מאד חשוב שגם יועיל לתושבי כפר סבא וגם יעשה עוד משהו, שלא קשור לשבת. ברגע שלתושבים אין אפשרות לצאת מהעיר בשבת והם בעצם נתונים במצור, אותם תושבים, אם ידם משגת...

עו"ד איתן צנעני: מצור, באמת, די.

שמעון פרץ: אתה כבר לא חופשי אני מבין.

עילאי הרסגור-הנדין: אתה יכול לצחוק מהציבור החופשי. אתה יכול לצחוק מהציבור החופשי, אני לא צוחק מהציבור שלך כי אני מכבד את הציבור שלך.

עו"ד איתן צנעני: מה זה מצור? מצור, באמת.

עילאי הרסגור-הנדין: אני מכבד את הציבור שלך, אבל אתה לא מכבד את הציבור שאני מייצג.

שמעון פרץ: אתה אמרת שאתה חופשי, עכשיו אתה במצור. תחליט מה אתה.

עילאי הרסגור-הנדין: אתה יודע מה, אני מייצג את כל התושבים.

שמעון פרץ: תחליט, אתה לא יודע מה שאתה מייצג, אתה לא יודע מה לייצג.

עילאי הרסגור-הנדין: אתה לא מכבד חלק גדול מהציבור שאני מייצג אותו, וחבל, וחבל שאתה צוחק מנושא כל כך, כל כך רציני.

שמעון פרץ: ועוד איך אני אצחק, כי אתה רוצה להפריד בין הדתיים לחילוניים, אתה לא רוצה שיחיו ביחד. חיים כאן כבר

בשלווה פה 110 שנים דתיים וחילוניים.

עילאי הרסגור-הנדין: בעיר הזאת, שמעון פרץ, לא תהיה כפייה דתית. ואם אתה רוצה כפייה דתית...

שמעון פרץ: לא תהיה מעולם, חס ושלום.

עילאי הרסגור-הנדין: אולי כדאי שתעבור לבני ברק. לא תהיה בעיר הזו כפייה דתית ואני לא אתן לך...

שמעון פרץ: הייתי עד לפני שלושים שנה כמוך, חילוני גמור.

פליאה קטנר: היו בעבר הסעות של מסלול קו 29 שנעלמו באורח פלא.

שמעון פרץ: עד לפני שלושים שנה הייתי כמוך, עילאי, לא הייתי דתי, הייתי חילוני גמור.

פליאה קטנר: אנחנו לא ממציאים פה איזה משהו חדש.

עילאי הרסגור-הנדין: היית חילוני.

שמעון פרץ: קצת יותר ממך חילוני.

עילאי הרסגור-הנדין: ובחרת להיות דתי.

שמעון פרץ: ובחרתי, בוא, אז תן לאנשים לבחור.

עילאי הרסגור-הנדין: אני מכבד את הבחירה שלך.

פליאה קטנר: תן להם לבחור. מי שרוצה לנסוע שייסע, מי שלא רוצה שלא ייסע.

שמעון פרץ: אבל יש סטטוס קוו.

פליאה קטנר: זה לא סטטוס קוו. היו דברים ונעלמו באורח פלא, פתאום.

עילאי הרסגור-הנדין: צר לי שנציג תנועת ש"ס לא מכבד את תושבי כפר סבא. וזה עצוב מאד שאתה מתנהג בצורה כזאת. אני מבקש להמשיך.

צביקה צרפתי: תודה רבה. סיימת?

עילאי הרסגור-הנדין: לא, לא סיימתי, כי מפריעים לי לדבר. תושבי העיר שרוצים להתנייד בשבת נאלצים, אם ידם משגת, לרכוש

רכב פרטי, שהוא גם יקר וגם מזהם, ואז הם כבר משתמשים באותו רכב בשאר ימות השבוע, ואנחנו מכירים את התופעה הזאת. ואז גם יש יותר פקקים בשאר ימות השבוע, בימי חול. תושבים אחרים, שאין להם כסף לקנות רכב פרטי, או שהם סובלים מכל מיני בעיות אחרות, או שהם נמצאים במוגבלויות שלא יכולים, או שאין להם רישיון נהיגה מכל מיני סיבות, לא יכולים לצאת מכפר סבא, אלא אם כן הם ישלמו למוניית יקרה. ולכן יש כאן איזה שהוא מעגל ויש כאן איזו שהיא מצוקה של תושבים שהעירייה לא נותנת לה פיתרון, בזמן שעיריות אחרות כן נותנות פיתרון לאותה מצוקה. הגיע הזמן שעיריית כפר סבא, בהתייחס לעניין הזה, הגיע הזמן שעיריית כפר סבא תצטרף לעיריות אחרות ותנהיג שאטלים בשבת.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

עילאי הרסגור-הנדין: כאמור, זאת לא הפעם הראשונה שהעליתי את ההצעה הזאת. זאת לא הפעם הראשונה שאנחנו מדברים על העניין הזה. אבל לפחות עכשיו, לקראת הקיץ הזה, הגיע הזמן שייעשה כאן משהו...

שמעון פרץ: תמיד לקראת הבחירות,

צביקה צרפתי: תודה רבה. שמעון, די.

שמעון פרץ: אני מציע להסיר את ההצעה מסדר. כחבר מועצה אני יכול להציע.

עו"ד איתן צנעני: ההצעה עלתה לדיון במועצה ביום 5.10.16 והיא הוסרה מסדר היום. לא היה שום שינוי נסיבות שמצדיק לשנות את ההחלטה שהתקבלה אז, זולת העובדה שאנו נמצאים ערב בחירות.

עמדת עיריית כפר סבא אז והיום היא, כי תחבורה ציבורית תופעל על ידי משרד התחבורה ולא על ידי הרשות המקומית. עיריית כפר סבא פועלת ותפעל בהתאם למדיניות משרד התחבורה בנושא תחבורה. בנוסף, בכפר סבא פועלות מוניות 24/7, כך שכל תושב יכול להתנייד למקום חפצו בכל יום מימות השבוע. הסקר שצינת שם בהצעה שלך הוא מלפני חמש שנים והוא לא רלוונטי. ואם היית רוצה באמת לעשות עבודה יסודית היית מביא סקר עדכני.

עילאי הרסגור-הנדין: עיריית כפר סבא מוכנה לממן סקר עדכני? אין בעיה.

עו"ד איתן צנעני: לסיום, לא הפרעתי לך, אל תפריע לי.

עילאי הרסגור-הנדין: אני מוכן שנחליט עכשיו,

שמעון פרץ: הוא לא הפריע לך. אני הפרעתי לך, לא הוא. הוא לא הפריע

לך, מה אתה רוצה? תפריע הפריע לי.

עו"ד איתן צנעני: לסיום אני רוצה לומר, זה לא ראוי שהחלטה כל כך

מהותית תתקבל בישיבה הכמעט אחרונה או אחת לפני

אחרונה של הקדנציה. זה בהחלט לא ראוי.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

עו"ד איתן צנעני: אני מציע להסיר את ההצעה מסדר היום.

צביקה צרפתי: מי בעד הצעתו של עו"ד איתן צנעני, מ"מ ראש העיר? יובל,

ממה, שמעון, עמירם, אורן, אתי, צביקה, אמיר, דבי, מתי,

אמיר כהן, איתן. תודה.

מי נגד? פליאה, עילאי.

מי נמנע?

עו"ד רויטל לן כהן: סליחה?

צביקה צרפתי: סליחה, רויטל, לא ראיתי. מה קרה? לא צריך לכעוס עלי.

רויטל לן כהן ויהודה יוגד.
 מי נמנע? ד"ר ענת קלומל. תודה רבה.
 ההצעה לסדר הבאה, בבקשה.

החלטה מס' 394: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה עילאי הרסגור-הנדין בנושא – הפעלת שאטלים עירוניים בשבת.

ד. אמנה עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי לידה עד שלוש.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני רוצה להודות לחבר המועצה עמירם מילר, שהקדים ונתן לנו את התובנות שלו בנושא. אנחנו מדברים על אמנה עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי אפס עד 3.

עו"ד רויטל לן כהן: לידה עד 3.

עמירם מילר: אם הייתי יודע שיש לך הצעה, תאמין לי, היינו מגישים ביחד.

עו"ד אהוד יובל לוי: אתה גם מוזמן להצטרף אלי. הדלת עדיין,

שמעון פרץ: אתה רואה? החמישי בדרך.

עו"ד איתן צנעני: באיזה מקום אתה מופיע?

עו"ד אהוד יובל לוי: אחד אחד, אנחנו נחלק מספרים בדלת, אבל תרשו לי לקרוא את ההצעה לטובת ההורים שמחכים לה.

אורן כהן: זה גם לא הוגן לדחוק את ענת קלומל עוד אחד.

שמעון פרץ: לא, לא, לא, אל תעשה סכסוכים, תעזוב. בלי לסכסך.

ד"ר ענת קלומל צוויג: אני רואה שאתה דואג לי.

אורן כהן: ברור. אם אני לא אדאג לך, מי ידאג לך?

עו"ד רויטל לן כהן: מסתבר שאף אחד.

ד"ר ענת קלומל צוויג: לא ראיתי את זה לגבי הקייטנות.

עו"ד אהוד יובל לוי: חברים, תודה, אני מודה לכם. אם חברי הקואליציה יתאפקו למשך הדקות הספורות,

שמעון פרץ: זה על חשבון הזמן שלך, מה אכפת לך שיעבור הזמן?

עו"ד אהוד יובל לוי: אני אמתין לכם, אני אודה לכם, כשתחליטו שאפשר, זהו. בשנים האחרונות אנחנו עדים בארץ על המחדלים הרבים בנושא של טיפול בילדים, אני אגיד מראש, למזלנו בכפר סבא התברכנו, הבעיות האלה לא היו מנת חלקנו. אבל, התקשורת מראה, מהאירועים האלה אנחנו רואים שהדברים האלה יכולים לקרות בלי שום הכנה, כבודו יסלח לנו, אין רף כניסה לעבודה בגנים, אין מבחני כניסה, אין הסמכה לעובדים, וכל אחת או אחד שרוצה לעבוד – מגיע. העובדות, אם חברי הקואליציה יתאפקו, אני אודה לכם. העובדות שאנחנו רואים בפועל, בשטח, שאין אכיפה, אין תקנות, אין כללים. אם אנחנו מדברים על דברים כמו עזרה ראשונה, השכלה בתחום החינוך, הסמכות של כוח אדם, בדיקות, התחום פרוץ, אין, אין כלום. לא בדיקות, לא מבחני הסמכה. לצערנו זה גם מתבטא בתחום שהוא פרוץ והתוצאות מוכרות. אם אנחנו מדברים על הפעוטה שנהרגה, יסמין וינטרב,

עו"ד רויטל לן כהן: נרצחה.

עו"ד אהוד יובל לוי: נרצחה, אבל אני לא שופט כמוך, את כבר שפטת, אני עדיין מחכה לבית המשפט.

שמעון פרץ: כי אתה עורך דין.

עו"ד אהוד יובל לוי: אם אנחנו נתייחס להמתה של הפעוטה יסמין וינטרב ז"ל, בת שנה וחודשיים, על ידי סייעת, אז אנחנו רואים שהדברים האלה קורים בשטח. מספיק אחד שיוצר פרצה.

היתה הפגנה גדולה בכפר סבא, למעלה מ-200 הורים ואנשים שהגיעו הצטרפו. בכפר סבא אפשר וצריך להוביל בתחום החינוך, ובתחום החינוך יש מקום לקבוע כללים גם אצלנו בכפר סבא לטובת ההורים, לטובת הצוות, סליחה רבותי, אני לא אפריע לכם, אני אשתדל לתת לכם את החופש שלכם בקרוב.

מהקהל: ראש העיר מתעלם.

עו"ד אהוד יובל לוי: נשתדל לא להתעלם.

צביקה צרפתי: יש לך עוד סלוגן לראש העיר? אני מחפש סלוגנים.

מהקהל: אל תדאג, אני לא הולך לראשות העיר ולא למועצה.

צביקה צרפתי: אתם מפריעים לו.

מהקהל: אתה הפרעת מקודם.

צביקה צרפתי: אני לא מפריע.

עו"ד אהוד יובל לוי: הציבור מבקש שיהיו קריטריונים לצוות שיבוא לעבוד בתחום החינוך. הציבור רוצה להיות רגוע, זה דבר שהוא טוב להורים, הוא טוב לנו כקהילה, הוא טוב לעובדים שהיו מתמודדים עם מתח בלתי סביר שכל הורה שחושש לילדים שלו יכול להגיע אליהם בטענות. התקנת מצלמות זה דבר שירגיע את ההורים, ירגיע את הצוות.

לכן, בהצעה שלנו אנחנו מבקשים להסדיר את העיסוק כסייעת,

עמירם מילר: תגיד לשמעון, גם הוא מדבר. אתה צריך להעיר לבן אדם הנכון.

עו"ד אהוד יובל לוי: הגיל שלכם המשותף פי שלושה משלי, קטונתי, אבל תרשו לי.

אורן כהן: לא כל כך פי שלושה.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני לא אחנך אתכם. איתי, אם זה הרעיון של הקואליציה, להפריע לדיון, אז אני מודה לכם. אבל זו לא הדרך. להסדיר את תחום העיסוק כסייעת, זה דבר שייתן שקט הורים, שקט לסייעות, שקט לנו כקהילה. גם העירייה כמעסיק יכולה ליהנות מהדבר הזה.

לכן, הבקשה שלנו היא שמועצת העיר תנחה את הגורמים המקצועיים לקבוע הנחיות לפיקוח ורישוי, לקבוע מסגרות לפיקוח על כל מי שמטפל בתינוקות מאפס עד 3.

העקרונות שהבאנו הם עקרונות לדוגמא: בדיקת רקע, זאת אומרת, שכל מי שיעסוק במקצוע הזה, במלאכה, בעיסוק הזה, יצטרך להציג תעודת יושר, קורס החייאה, עזרה ראשונה, רמת סף של כישורי שפה, השתלמות שנתית על ידי העירייה וכללים שייקבעו ברישוי עסקים, חקיקה עירונית או בדרך אחרת.

העירייה יכולה לקבוע חוקי עזר משל עצמה. פיקוח במעגל סגור – התקנת מצלמות במעגל סגור, עם בדיקה על ידי מפקח עירוני מוסמך. זאת אומרת, שהפיקוח העירוני מוסמך היום לשבת ולקבוע קנסות ב-20 מיליון שקל, אז הוא גם יכול לפקח על הילדים. התקנת המצלמות תהיה תנאי לקבלת רישיון עסק חדש. עסקים קיימים יידרשו להשלים את התקנת המצלמות בפרק זמן שנקבע בהנחיות. ורבותי, מותר לחזור למדיניות חברתית בעיריית כפר סבא. עיריית כפר סבא, באמצעות החברה הכלכלית, תפעל להגדלה משמעותית של רשת מעונות היום 'ילדות בכפר', בניהול העירייה ובאמצעות עובדות קבועות ומוסמכות, כך שתוצע מסגרת היכולה לקלוט 50% מאוכלוסיית העיר

בגילאי שנתיים עד שלוש במסגרות אלה. כשרוצים למנוע תקלות, משקיעים בכוח אדם ומשלמים בהתאם. כוח אדם שיזכה לכבוד ולשכר הולם, ימנע מאיתנו הרבה מהתקלות. היחס היום לסייעות, גם בעיריית כפר סבא, לא שווה ליחס שהיה פה בעבר. ואם אנחנו רוצים עובדים מיומנים ואם אנחנו רוצים עובדים עם קביעות, אז צריך להתייחס לזה ברצינות – לשלם ולתת את היחס. תודה.

איתי צחר: לגבי הסיפא של הדברים אודות היחס לסייעות, לגבי היחס לסייעות, עיריית כפר סבא זו הרשות, למיטב ידיעתי, היחידה, ובוודאות הראשונה שאושר בה פיילוט לתגמול של סייעות, תגמול עודף של סייעות, שיכולות להשתכר מאות שקלים יותר לשכרן. זה מודל חדש שאנחנו מובילים בארץ, וזה לגבי הטבת התנאים של הסייעות.

עו"ד אהוד יובל לוי: להעברה, אלה עובדות קבלן. אתה מעביר אותן לעובדות קבלן בפועל. אתה לוקח עובדת,

צביקה צרפתי: הוא לא הפריע לך. תן לו לענות. תן לו לענות בבקשה.
ד"ר ענת קלומל צוויג: וביטוח רפואי שניסיתי להעביר עדיין לא, לא ניתן לסייעות.

איתי צחר: עובדות העירייה שאינן עובדות קבלן, אני לא מכיר סייעות עובדות קבלן, מכיר עובדות עירייה שהן סייעות ומכיר עובדות של החברה לתרבות ופנאי שהיא תאגיד עירוני שהן סייעות. ואני, מה שדיברתי, זה דווקא לא על עובדות החברה לתרבות ופנאי אלא על עובדות העירייה עצמן וזה המצב.

עו"ד אהוד יובל לוי: שמוצע להן לעבור להיות עובדי קבלן.

איתי צחר: שלא מוצע להן כלום, שמוצע להם לעשות את עבודתן במסגרת העירייה ולקבל תמריץ. אתה מוזמן ללמוד את החומרים, הם נמצאים גם באתר העירוני וגם בפיילוט של המדינה במשרדים הרלוונטיים.

עו"ד אהוד יובל לוי: לא מוצע להן כלום, זו המילה הכי נכונה שלך.

אסתר הדנה: אפשר לשאול שאלת המשך?

רביטל עמר שלום: רגע, אבל הוא עונה.

צביקה צרפתי: הוא לא סיים את התשובה.

איתי צחר: גם אין שאלת המשך בהצעות לסדר.

אני רוצה להבהיר לכל חברי המועצה ומזמין אתכם, מי שרוצה, לפנות, יקבל את כל החומרים, שכאמור נמצאים.

עו"ד אהוד יובל לוי: מה, שאתם לא לוחצים על עובדות בקביעות לעבור להיות עובדות קבלן? בוא תגיד את זה. אני מחכה שתגיד את זה.

איתי צחר: פיילוט שמבוצע ראשון בארץ ולדעתי גם היחיד נכון לעכשיו, פיילוט ייחודי לכפר סבא, לתמרץ את הסייעות שהינן עובדות עיריית כפר סבא, יישארו עובדות עיריית כפר סבא עד לגיל פרישה, ויבחרו לעבוד פה עד גיל פרישה ויוכלו להיות מתמרצות בסכומים שגם יכולים להגיע ל-700 ו-800 שקלים למשכורתן.

לגבי יתר הדברים מההצעה לסדר מה-1 ליולי 2018, של חבר המועצה יובל לוי, ענינו לנושא בהצעה לסדר מיום ה-12 ליוני, ולכן אני לא רואה טעם לחזור ולהשיב על התשובה, ולפיכך, לבקשת ראש העיר,

צביקה צרפתי: תודה. תודה רבה. אני מבקש להעמיד להצבעה:

מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? עמירם, אורן, צביקה, אמיר, דבי, מתי, אמיר קולמן, איתן, רויטל לן כהן,

יהודה יוגד.

מהקהל: ... זה הפוליטיקה, זה לא הילדים שלהם. פשוט בושה.

מהקהל: כמה אפשר לפגוע בתושבים?

צביקה צרפתי: מי נגד בבקשה? פליאה, עילאי, יובל, ממה, ענת, אתי. תודה רבה.

החלטה מס' 395: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה עו"ד אהוד יובל לוי בנושא – אמנה עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי לידה עד שלוש.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני מבקש להגיד להורים שבאו לפה שעיריית כפר סבא צריכה להתבייש, להרכין ראש בפניכם. חוסר הכבוד שמפגינים פה כלפי העובדים, חוסר הכבוד כלפי ההורים הוא מזוויע.

צביקה צרפתי: תודה רבה. בבקשה.

מהקהל: ... סותם פניות,

צביקה צרפתי: אני לא סותם פיות, אני מקשיב,

מהקהל: אתה לא מקשיב.

צביקה צרפתי: אני לא סותם פיות, אני מקשיב.

מהקהל: אתה שומע, אתה לא מקשיב.

צביקה צרפתי: אני מקשיב. אני מקשיב, מקשיב טוב מאד.

מהקהל: אני מבטיחה לך שאחרי הישיבה הזאת אנחנו נדאג בהתאם

למה שקורה פה, בדיוק מי יהיה ראש העיר הבא.

צביקה צרפתי: בסדר גמור. בסדר גמור. אני מקבל את מה שאמרת.

מהקהל: יש הבדל בין הקשבה לשמיעה.

מהקהל: זאת הבעיה.

צביקה צרפתי: אבל אני עכשיו לא מתווכח.

- מהקהל:** אתה מדבר בזלזול.
- צביקה צרפתי:** אבל אני לא מתווכח עכשיו. זה לא ויכוח ביני לבינך.
- מהקהל:** למה להסיר הצעה כזו?
- צביקה צרפתי:** כי הוסבר, לפני שהגעת, אני לא יודע אם היית, בדיוק מה יש,
- מהקהל:** אני צפיתי בזה בחוץ.
- צביקה צרפתי:** מה יכולה עיריית כפר סבא ומה לא יכולה.
- מהקהל:** היא יכולה הכול.
- צביקה צרפתי:** תודה רבה.
- עילאי הרסגור-הנדין:** כשעירייה רוצה משהו היא, (צועקים ביחד)
- עילאי הרסגור-הנדין:** כשעירייה רוצה – העירייה עושה. כשעירייה לא רוצה – היא לא עושה.
- צביקה צרפתי:** תודה. תודה. אני רוצה לעבור לסעיף הבא על סדר היום.
- מהקהל:** אבל ההורים מדברים איתך, תענה.
- עו"ד אהוד יובל לוי:** חברים, אני חושב שגם הנושא הבא ישקף את ההתעלמות מההורים. לצערנו, עיריית כפר סבא בחרה להתעלם מההורים. סיגל, אנחנו ניתן לך את זכות הדיבור שלנו, כי אנחנו חושבים שההורים צריכים להיות אלה שידברו. השיתוף של ההורים שלא נעשה עד עכשיו צריך להתחיל אצלכם.
- איתי צחר:** סיגל הוזמנה לישיבה לדבר על ידי עיריית כפר סבא, לשבת ליד השולחן ולדבר, והיא מדברת איתנו כל יום כמעט. איתי.
- עו"ד אהוד יובל לוי:** אני חושב שקודם כל נצטרך לשמוע את ההורים. לא שומעים אותך, אם תוכלי לעמוד רגע בבקשה.

- סיגל קוצ'מן:** אני אומרת שהבטיחו לי שיתנו לי זכות דיבור.
- איתי צחר:** לא הבטיחו, הזמינו אותך.
- סיגל קוצ'מן:** אני חשבתי שיתנו לי את זכות הדיבור. הכנתי דברים. יש לי מה להגיד. אתה מכיר אותי.

3. הצגת תוכנית אסטרטגית לחינוך.

- צביקה צרפתי:** הסעיף הבא על סדר היום זה התוכנית האסטרטגית לחינוך בעיר כפר סבא. אני אפתח במספר מילים ואחרי זה אני אעביר את רשות הדיבור למנהלת אגף החינוך.
- מהקהל:** חשבתי שלא ראוי להעביר החלטות מאד משמעותיות ערב בחירות, אז למה את הנושא הכי חשוב כן מעלים לסדר היום ערב בחירות?
- עו"ד אהוד יובל לוי:** יש פה אישור בדיעבד.
- עילאי הרסגור-הנדין:** תלוי מי מעלה את זה.
- מהקהל:** אנחנו מבקשים שאת ההצעה הזאת, רבותי, אותה, בדיוק את ההצעה הזאת, אתם לא תסכימו להעביר ותדחו אותה לאחר הבחירות.
- צביקה צרפתי:** תודה רבה.
- מהקהל:** לא יתכן שערב בחירות, לא, אתה תתן לי לדבר, לא יתכן שערב בחירות אתה תעמוד פה ותעביר הצעה שזה פוגע בנו, ההורים ובילדים שלנו.
- צביקה צרפתי:** קודם כל, אל תדברי, אני מבקש,
- מהקהל:** אתה מבקש, גם אני מבקשת. גם אני מבקשת.
- צביקה צרפתי:** אני מבקש, א', לדבר עם כבוד ובלי אצבעות.
- מהקהל:** עם כבוד, הרבה כבוד.
- צביקה צרפתי:** אני מכבד אותך, כבדי אותי.

- מהקהל:** הרבה כבוד יש לי ל ...
- צביקה צרפתי:** לא, אין לך כבוד. נראה לי שאין לך כבוד.
- מהקהל:** יש לי הרבה מאד כבוד.
- צביקה צרפתי:** אין לך כבוד. תודה רבה.
- מהקהל:** זה שאתם בכלל יושבים פה זה כבוד. כבוד לכם שאתם יושבים פה. בושה לעירייה הזאת.
- צביקה צרפתי:** אני מבקש להתחיל במספר מילים ואחרי זה אני אעביר את זכות הדיבור למנהלת אגף החינוך, אורלי פרומן.
- התוכנית האסטרטגית לחינוך החלה לפני כשנה וחצי, היא לא החלה לפני יומיים ולא לפני שלושה ימים, התחילו לעבוד עליה לפני שנה וחצי ואף יותר, בראשות ד"ר איציק כהן, בהובלת מנהלת אגף החינוך וצוות אגף החינוך. התוכנית הזאת היתה תוכנית שהיתה פתוחה, היתה שותפות מלאה, שולחנות עגולים,
- עו"ד אהוד יובל לוי:** בדיעבד, לאחר שהדברים נקבעו בשטח.
- צביקה צרפתי:** אני מבקש ממך, אני לא הפרעתי לך, אני כל הישיבה יושב בשקט, לא מפריע לך, לא מדבר כשאתה מדבר, אז בבקשה. לא בגלל שאני ראש עיר, כבן אדם תכבד אותי, לא כראש עיר, כבן אדם.
- התוכנית הזו היתה פתוחה, ישבו, היו שולחנות עגולים, היה שיח, שותפו חברי מועצה, שותפו הורים, מי בא יותר, מי בא פחות, הדלתות לא נסגרו לאף אחד, היו מספיק פורומים. נכון, לא כל מה שנאמר נכנס ולא כל מה שנכתב, לא הכול התקבל. כהווייתה של תוכנית. יש הצעות, אבל יש גם צוות מקצועי, חלק מהדברים נכנסו, חלק מהדברים לא נכנסו. זה לגיטימי.

ועכשיו אנחנו לא באים לפה, זה לא מחטף כמו שאומרים מחטף, או שום דבר אחר. היה שיח גם עם הנהגות ההורים, ואני יכול לומר דבר אחד, יש פה עניין אחד עקרוני, הרי בסך הכול התוכנית בגדול, מי שמסתכל ויעבור על התוכנית, היא תוכנית חינוכית, שאנשי מקצוע הכינו אותה. הרי מה הויכוח הגדול? הויכוח הגדול – איפה תהיה חטיבת

הביניים הנוספת?

מהקהל: לא. לא על זה הויכוח.

מהקהל: על מה אתה מדבר?

צביקה צרפתי: אני לא סיימתי.

מהקהל: לא, אבל אתה זורה חול בעינינו.

צביקה צרפתי: עוד לא סיימתי.

מהקהל: ממש לא. ממש לא.

צביקה צרפתי: אבל עוד לא סיימתי.

מהקהל: בסדר.

צביקה צרפתי: אבל עוד לא סיימתי.

מהקהל: אבל תדייק בדבריך.

צביקה צרפתי: אני אדייק, רק תן לי לסיים, תראה שאני אדייק. איפה

תיבנה חטיבת הביניים הנוספת? איך תהיה האינטגרציה?

מהקהל: זו עוד פעם לא הנקודה.

צביקה צרפתי: איך תהיה האינטגרציה? האם האינטגרציה בכפר סבא

תיגמר? האם היא תישאר? אלה הויכוחים העיקריים.

מהקהל: לא. לא. לא.

מהקהל: צביקה, באמת, אנחנו קיימנו, באמת, לפני שבועיים היתה

ישיבה, הגענו אליה עם אגף החינוך, הבטיחו לנו,

איתי צחר: חברים, שניה, שניה, רגע.

- מהקהל:** לא, שניה, אני רק רוצה,
- איתי צחר:** לא, רגע, רגע, דקה, דקה, אני רוצה להגיד משהו כללי.
- מהקהל:** לא. לפני שמעלים אותה.
- איתי צחר:** שניה. לא מעלים שום הצעה, זה מה שאני רוצה להגיד. אני מבקש, בבקשה, יש פה נושא של תוכנית אסטרטגית לעיר. אנחנו ערב בחירות, אמרתם את דבריכם. לאחר הבחירות, מי שלא יהיה ראש העיר, יוכל לקחת את התוכנית הזאת לאמץ אותה, להחליף אותה, לשנות אותה,
- (צעקות מהקהל)
- איתי צחר:** אם אני אוכל להשלים את דבריי, אני אסביר.
- מהקהל:** מה שביקשנו בסך הכול שתבטיחו לנו,
- איתי צחר:** רגע, שניה אחת, שניה אחת.
- מהקהל:** שתמצו את השיח, זה מה שאנחנו מבקשים.
- איתי צחר:** שניה אחת. אני אמשיך מהנקודה שעצרת. תוכנית אב, כשמה כן היא, גם נאמר את זה במפגש שהיו בו, אני לא יודע אם מאות או עשרות רבות של תושבים, נראה לי גם מאות, נאמר בדיוק את הדבר הזה. מכאן צריך לצאת לצוותי עבודה, מכאן צריך לפרוט את זה לפרוטות, מכאן צריך לעשות המון דברים. התוכנית הזאת דנה בשיח רב, ואני שומע שאתם אומרים שאפשר למצות אותו עוד, להרחיב אותו עוד.
- מהקהל:** ביקשנו.
- איתי צחר:** שניה. הוא מן הסתם יימשך. יש פה את יו"ר הנהגת ההורים, שנמצאת גם בקשר שוטף איתנו. יש פה נושאים כמו הגיל הרך, כמו ילדים שונים צרכים, כמו חינוך פנאי וקהילה וכמו אזורי רישום וכמו עוד הרבה מאד נושאים.

רק בקשה אחת אני מבקש, אפשר לנהל את השיח הזה בצעקות,

לא, לא בצעקות.

מהקהל:

שניה, בצעקות ובתעמולת בחירות ובדמגוגיה ובהרבה מאד דברים אחרים, ואפשר שמנהלת אגף החינוך תציג את זה, נשמע את דבריכם, הזמנו לפה הורים, יגידו חברי המועצה מה שיגידו, ובסוף הם יחליטו מה שהם יחליטו.

אתה הזמנת אותה?

מהקהל:

כן, אני הזמנתי אותה.

איתי צחר:

אתה לא הזמנת אותי, אני באתי לפה לבד.

מהקהל:

אני לא מכיר אותך. פעם ראשונה שאני רואה אותך בחיים.

איתי צחר:

בדיוק.

מהקהל:

דיברתי על הנהגת ההורים, אני לא יודע אם את בהנהגת ההורים או לא, אבל את הנהגת ההורים כולה אני פגשתי אפילו פה בחדר הזה, על התוכנית הזאת, לפחות פעם אחת. ובנוסף, עם סיגל, יש לי שיח ושיג, אני לא רוצה להגיד יומיומי, אבל קרוב לזה, או בתדירות של יותר מפעמיים בשבוע בממוצע. אז מה שאני רק מבקש, אין לי שום מחלוקת על מה שאתם, בטח יש לכם דברים חשובים מאד להגיד, רק בואו ננסה להגיד את זה לא בצרחות ובצעקות כדי שגם נשמע, בואו ניתן לדברים להתנהל בצורה סדורה. זו הבקשה היחידה.

הבקשה שלנו היא שתדייקו בדבריכם.

מהקהל:

בסדר גמור. כל אחד לא יסכים עם אי הדיוקים של חברו. בבקשה, אורלי.

איתי צחר:

אורלי, קדימה.

צביקה צרפתי:

- מהקהל:** הוא זה שפוגע ונכנס לה באמצע הדברים, אז בוא נדייק.
- מהקהל:** אגב, אני אמרתי משהו קטן, מה שאנחנו ביקשנו,
- איתי צחר:** רגע אבל בואו נעשה את זה,
- מהקהל:** לא, אבל אני ממשיכה אותך.
- איתי צחר:** אבל חבל. יש מצגת, תראו את התוכנית ותתייחסו. מה לא בסדר עם זה? בבקשה.
- מהקהל:** ביקשתי שלפני שמציגים ...
- אורלי פרומן:** ערב טוב לכולם. כפר סבא חושבים חינוך – זו האמירה שאיתה יצאנו לדרך לפני כשנה וחצי, עת אני וצוות הניהול של אגף החינוך נכנסנו בעצם לתפקידנו. למדנו את העיר, הסתכלנו סביבנו, והחלטנו לצאת להכנת תוכנית אסטרטגית מבוססת על תוכנית דמוגרפית, ובתפיסה שאני הולכת איתה הרבה מאד שנים כאשת חינוך, שבאמת השמיים הם הגבול, מבחינתי זה כמעט כל התורה במשפט הזה. בעניין הילדים הכול אפשרי. זה משפט שנותן הרבה כוח להולך בדרך, למאמין בו, לאומר אותו, נתן הרבה מבט על חדשנות, על פתיחות, על התנסות, על אומץ. אבל הדרך היא דרך ארץ ואני בהחלט רוצה ורציתי ליצור סביבה שהיא מעודדת צמיחה, מעודדת העזה וחדשנות, וסביבה כזאת לא מתפתחת מעצמה אלא היא דורשת בהחלט פרדיגמה, שינוי פרדיגמה ובניית מרחב תומך לתפיסה שכזו.
- התהליך עצמו – התהליך האסטרטגי עצמו היה תהליך ארוך. קודם כל, כמו שאמרתי, אפיינו את הצורך בשינויים במערכת, למדנו, אבחנו, מיפינו, ערכנו תוכנית דמוגרפית כדי ללמוד את צפי גידול העיר, צפי גידול האוכלוסייה,

וכפועל יוצא השלכה של זה על מערכת החינוך. כמובן גם איתור הצורך כתוצאה מזה לגבי בנייה. הצענו בשיתוף ציבור, בשני מופעים גדולים, אחד היה הנושא של מרחב פתוח, ותיכף נראה מה התוצאות שלו; ולקראת סוף התהליך, שולחנות עגולים. אבל כתוצאה מהמרחב הפתוח ומהסוגיות שעלו מהתושבים שם, בעצם נוצרו צוותי המשימה שתיכף נראה את הנושאים שלהם. במהלך הדרך דיברנו גם על תמונת העתיד, על החזון של מערכת החינוך, שהיה session גם עם הנהגת הורים, גם עם ציבור, גם עם אנשי חינוך כמובן. אספנו את כל מה שהגיע אלינו, לא רק מהמפגשים והצוותים, אלא היו הרבה דברים שפשוט זרמו, ברגע שפתחנו את המיילים זרמו הרבה מאד, הרבה מידע זרם, וכל מייל קראנו, התייחסנו, ניתבנו לקבוצה שעוסקת בזה. גיבשנו את החלופות וההמלצות בסוגיות המרכזיות, והנה הטיוטה של התוכנית האסטרטגית, שכמובן השלב הבא צריך להיות יישום והטמעה, זה אומר,

עו"ד אהוד יובל לוי: התחלתם את היישום בחטיבות לפני סיום התוכנית. את יכולה להתייחס לטענה הזאת בבקשה?

אורלי פרומן: אני אגיע גם לנושא של החטיבות.

עו"ד אהוד יובל לוי: שפעלתם בפועל לפני שהתוכנית,

אורלי פרומן: אנחנו כבר ענינו על זה, עניתי בפורום הזה וזה לא נכון ואתה יודע את זה. יישום והטמעה,

עו"ד אהוד יובל לוי: לא עשיתם שינוי בחטיבות?

איתי צחר: אורלי ויובל, אורלי, תציגי בבקשה ברצף את כל המצגת.

אורלי פרומן: או קיי. ובעצם אנחנו, היה ונקבל את ברכת הדרך, צריכים

להקים, באבני דרך מרכזיות שהתוכנית מדברת בה, צוותי יישום שגם הם יהיו מעורבים, גם נציגות של הנהגת הורים, גם אנשי חינוך, וביחד להבנות את הנושאים המרכזיים שהם דורשים שינוי. זה היה התהליך, אלה היו נקודות שיתוף הציבור לאורך הדרך, מרחב פתוח, קבוצות משימה, פורום כתיבת תמונת העתיד, שולחנות עגולים, מפגשים עם הנהגת הורים בפורום כזה או אחר, נושאים ייחודיים שנדונו ושיח פתוח ברשת.

אלה היו הנושאים של צוותי המשימה, שבעצם הנושאים שעלו במרחב הפתוח, כל הנושא של הגיל הרך מלידה עד שש, מבנה מערכת החינוך בעיר, קידום הישגים לאו דווקא לימודיים, קידום הישגים במובן הכי רחב, לאן שהקבוצה לקחה את זה, ייחודיות של בתי ספר ומהי מערכת חינוך במיטבה, ילדים שוני צרכים, פנאי וקהילה. אלו הנושאים, נושאים רחבים מאד, שבעצם הוצבו בערב המרחב הפתוח.

ואנחנו, כן, הסתכלנו רחוק ורצינו לראות את כפר סבא חדשנית, עוסקת בפדגוגיה חדשנית, בפדגוגיה מוטת עתיד, בניהול חדשני, בפיתוח מערכות שאינן היום. ושלושה מהלכים בעצם היוו את מנופי השינוי מבחינתנו עם כניסתנו לתפקיד ולאחר ניתוח המצב הקיים.

קודם כל, חשבנו שהעיר צריכה לחבר אליה גם את משרד החינוך, ליצור פה צוות אחד שמנהיג את מערכת החינוך בעיר ולהוביל את מערכת החינוך ולא לחכות שיובילו אותנו. זאת אומרת, גם בתחומים הקלאסיים שהרבה פעמים אומרים – זה משרד החינוך, נכון, הם השותפים שלנו לשולחנות העגולים, אבל האחריות בסופו של דבר

והמחויבות שלנו לתושבים שלנו ולילדים שלנו שגרים בעיר, וזה היה הרעיון של ליצור פדגוגיה מוניציפאלית. הקמנו צוותי עיר, יושבים בשולחנות עגולים, גם אנשי הפיקוח, כל כוחות ההדרכה שעובדים בעיר, מנהלים, אנשי אגף החינוך, ויש תוכנית עבודה אחת שלאורה אנחנו כולנו הולכים.

מנוף שינוי נוסף זה היה, קודם כל, הכרה בשונות. הכרה בשונות של בתי ספר, הכרה בשונות של ילדים, הכרה בשונות של מנהלים, הכרה בשונות של צרכים, של אנשים שונים שגדלים כאן בעיר שלנו, והמחויבות שלנו לנסות לייצר פיתרונות שמכירים בשונות הזו.

אוטונומיה – אני חושבת שמנהלי בתי הספר צריכים לקבל אוטונומיה בניהול בית ספרם, עם, כמובן, כל המערך שעוטף אותם. והנושא של ייחודיות. לכאורה כולם מלמדים אותו דבר, אבל אין בית ספר אחד דומה לשני וצריך לאפשר את הייחודיות הזאת של כל אחד מבתי הספר. ויותר מזה, גם ללכת בצורה מכוונת ולייצר ייחודיות כזאת, מן תעודת זהות כזו של כל מוסד חינוכי. ומהצד השני, להכיר בבתי ספר מיוחדים.

וכל זה מצריך מצע של פתיחות, של חדשנות, של יצירתיות, של באמת יכולת להחיל רעיונות שאינם במסלול הראשי היום של מערכת החינוך, תוך הקשבה לדור הצעיר שגדל פה אחרת והצרכים שלו הם אחרים. ומצד שני, שמירה על ליבת ערכים, ליבה שכולנו חושבים שלא משנה מה יקרה, יכול היות שצריך ללמד אותה אחרת, אבל היא חשובה כמערכת חינוך.

התייחסנו לכל הפסיפס החינוכי בעיר, לחינוך הממלכתי,

ממלכתי דתי, לחב"ד, למוכר שאינו רשמי, לרשתות חינוך, לפנימיות, לגנים פרטיים, למעונות יום, לכל מה שקיים בעיר שלנו בראייה אחת רחבה ואורכית. יצרנו את תמונת העתיד. לקח הרבה זמן עד שעיצבנו ובררנו ובחרנו את המילים ואת ארבעת ערכי הליבה שהולכים אתנו.

מערכת החינוך חייבת להיות מונעת קודם כל מאהבה - מאהבה לאנשים, אהבה לילדים, אהבה למקצוע שלנו, מאמונה אמיתית בילדים ובאנשי החינוך ואמון בהם. ולצד זה, זו מערכת שצריכה להתחדש וזו מערכת שצריכה להגשים. היא צריכה להגיע, גם התהליך הוא חשוב, אבל גם התוצרים שלה. ואף כתבנו את זה במילים: מערכת החינוך בכפר סבא פועלת מתוך אהבת אדם, ערבות הדדית ואמונה בכל באיה, שומרת על רציפות היסטורית, פועלת מתוך גמישות והתחדשות מתמדת ומקדמת הגשמה עצמית, מפתחת בוגר אחראי, עצמאי, מאושר, התורם לחברה ישראלית איתנה ומלוכדת.

ועוד בכוכב הצפון שלנו, מעבר למה שלא הזכרתי, מוטו מאד חשוב, זה עד אחרון התלמידים ואנשי החינוך. לא לפספס אף אחד בדרך, תוך ראיית השונות, שונות בצרכים, מתן מענים לכל אחד מהילדים. וחינוך לאורך כל היום. מבחינתי, החינוך, בכל מה שקשור למערכת, מעבר לזה שהוא בראש ובראשונה כמובן בית ההורים, משם יוצא הילד, לשם חוזר הילד.

אנחנו מצטרפים למשפחה, המערכת הציבורית, בגיל שלוש, ונפרדים ממנה בגיל 18. אבל, אנחנו רוצים לראות את החינוך לאורך כל היום – בבוקר בבתי הספר ובגני הילדים,

ובשעות אחר הצהריים בתנועות הנוער, במרכזים קהילתיים, בחוגים, בהתנדבויות. ואנחנו רוצים שלכל ילד בכפר סבא תהיה פעילות פחות אחת, אם לא שתיים משמעותיות. שם, חברים, קורית הצמיחה האמיתית, במקומות שהילד או הילדה חזקים בהם ובאמת באים לידי ביטוי כל הכישורים והכישרונות. כמובן שזה לא רק אגף החינוך פה, זאת אמירה שמחברת הרבה מאד אגפים להובלת מהלך כזה.

ד"ר ענת קלומל צוויג: זה הפעילות ה-א-פורמאלית את מתכוונת?

אורלי פרומן: זה גם. החלק של אחר הצהריים,

ד"ר ענת קלומל צוויג: את מתכוונת ל-א-פורמאלי.

אורלי פרומן: פדגוגיה מוניציפאלית הזכרתי. כל הנושא של פסיכו-

פדגוגיה, אלו מושגים שנכנסו בשנים האחרונות מאד חזק למערכת של למידה עם נשמה, בוא נגיד, עם נשמה יתרה. דיברתי על אהבה, דיברתי על אמונה, לצד ההוראה צריך לדעת, צריך ללמוד, אבל צריך את הכול לעשות בדרך שרואה את הילד שבתלמיד או את הנער ואת הנערה. אוטונומיה ניהולית ותקציבית למנהלים, פתיחות דיברנו. כל הנושא של טכנולוגיה בשירות ההוראה והלמידה, נושא שגם נחזור אליו אחר כך.

חברים, זה שם. הדור החדש גדל שם. השאלה אם אנחנו מנצלים את זה טובתנו לקידום מערכת החינוך. זה לא יושב כיעד, אבל זה אמצעי בהחלט כדי לקדם את המערכת. המושג בחירה, הגדלת מרחב בחירה, ואני לא מדברת על בית ספר דמוקרטי, אני מדברת על אלמנטים של בחירה וגמישות בתוך המערכות הרגילות, והטמעה של מודל של

הכלה. הכלה של ילדים שוני צרכים בכל המערכות, אולי בשעות הבוקר לפעמים זה מובן מאליו, אבל זה לא מובן מאליו בשעות אחר הצהריים בפעילויות שדיברנו עליהן, וזה צריך להיות מוטו של עיר שרואה את כל ילדיה.

יצאנו מהנתונים הדמוגרפיים, למדנו אותם ממספר מקורות כמובן – נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, העירייה, משרד החינוך – כל אלה עובדו על ידי חברה שלקחנו כדי לראות קדימה את ההתפתחות הדמוגרפית של העיר. המדד החברתי כלכלי של העיר הוא מדד סוציו אקונומי 8.

חשוב להסתכל, ופה אני אומרת, משהו מאד טוב קרה, אני לא יודעת אם זה ב-20 השנים האחרונות, אבל הגידול הדמוגרפי לווה גם בגידול גיאוגרפי וגם בשכונות חדשות שנבנו בכל רחבי העיר, ואני לא מדברת כרגע רק על מערב, אלא גם במזרח ובצפון מזרח ובמרכז העיר. העיר התפתחה. ואנחנו מקבלים את התמונה של העיר בעצם ממשרד החינוך על ידי נתון שנקרא מדד הטיפוח. ומדד טיפוח הוא בעשירון מ-1 עד 10, 1 זה אוכלוסיות חזקות, 1, 2, 3, והולך ופוחת. ואני שמחה לומר שהיום, כל בתי הספר, הממלכתיים היסודיים בעיר, נעים בטווח של בין 1.25 ל-2.74 במדד הטיפוח. אין קוטביות. יש לנו עיר שלפחות בהיבט של בתי הספר זאת עיר שהיא הומוגנית. וכל מומחה שרואה את זה, אנחנו היינו בשבוע שעבר במשרד החינוך, דבר ראשון שפתחו, אמרו לי – אבל יש לכם עיר הומוגנית. יכול להיות שיש אולי פה ושם כיסי מצוקה, אבל ברגע שהילדים מתערבבים בתוך בית ספר יסודי, כל המרקם הזה יוצר מדד סוציו אקונומי שצריך מאד לעודד את אנשי העיר.

ד"ר דבורה שני: מה הסקאלה של מדד הטיפוח, אורלי?

אורלי פרומן: 1 עד 10. וכשמדברים על פערים, מדברים, יש ערים שיש שכונה שהיא 2, בית ספר שהוא 2 ובית ספר אחר שהוא 7, וזה פערים. פה אין בכלל פערים.

עו"ד אהוד יובל לוי: כבר ביסודי יש לנו אינטגרציה טובה?

אורלי פרומן: כן. מרחבי חינוך – כל הנתונים האלה בעצם נתנו לנו, וגם הלמידה שלנו של מה שקורה ברחבי הארץ, משרד החינוך גם הוא מוביל את כל נושא של מרחבי חינוך בשנים האחרונות. יש היום כ-70 רשויות במדינה שנמצאות בתוך התוכנית הזאת של מרחבי חינוך בקהילה. אני בכוונה כל הזמן מזכירה את הקהילה, כי אני תמיד רואה גם את החצי השני של היום ולא מסתכלת רק על הבוקר. ולכן, אנחנו הצענו שהעיר, בראייה הזו, תחולק ל-3 מרחבי חינוך וקהילה, ובחלוקה פנימית לאשכולות פנימיים, תיכף אני אראה את זה, להקים מינהל קהילתי ייעודי מאד מצומצם בעיני, מנגנון מצומצם, שרואה את כל מערך השירותים שאפשר להציע לילדים. אפשר גם להגיד להורים ואפשר גם להגיד לקשישים אחר כך, או קיי?

אבל אני מסתכלת כרגע בפריזמה של מערכת החינוך, שנותן המרחב, כדי שהילד יוכל להיות שם באותם חוגים שדיברתי ובתנועת הנוער ובכל הפעילויות. ומוסדות החינוך ישויכו למרחבים האלה, כל המבנים הציבוריים יוכלו לשמש פעם את המוסד החינוכי ופעם את הפעילות האחרת. כל הנושא של עירוב שימושים.

ולצורך היישום של חלק מהרעיונות, אני מתחילה דווקא בשיפוץ עומק ושדרוג תשתיות במבני החינוך ובחצרות. אני

חושבת שזה אחד הנושאים שחשוב מאד שנהיה מודעים אליהם. יש הרבה מאד בתי ספר וגני ילדים שדורשים ודרושים שיפוץ עומק, ואני מובילה את הקו הזה, ביחד עם עמיתי, מהיום שאני פה. הכפלנו בשנה שעברה את תקציב השיפוצים ואני מקווה שאנחנו נלך ונגדיל. זאת משימה של העיר, להביא את הצד הפדגוגי המתקדם עליו אני מדברת בהלימה לתשתיות הפיזיות.

זאת אומרת, כשאני אומרת פדגוגיה מוטת עתיד, אז גם התשתית הפיזית תיראה כך, לרבות פיתוח סביבות לימודיות מעוצבות, חווייתיות, מאתגרות, כמו שיש בחלק מבתי הספר. אנחנו עונים לקולות קוראים. יש בתי ספר היום כבר במאה ה-21, גם בנושא של מרחבי למידה, עונים עכשיו על קולות קוראים של משרד החינוך כל הזמן ויש גם יוזמות מקומיות ביחד איתנו בכל אחד מבתי הספר. כל הנושא של פיתוח סביבות למידה. ולצד זה, פיתוח תשתיות תקשורת, שזה גם נוגע למה שהצגתי קודם.

אם אנחנו רוצים להשתמש בטכנולוגיה המתקדמת לטובת קידום מערכת החינוך, הנושאים האלה, שלושת הנושאים האלה מבחינתי עוסקים בתשתיות, אבל מבחינתי זו תשתית הכרחית כדי להלביש עליה את כל הפדגוגיה הזו שאני מדברת עליה.

איתי צחר: לגבי הנושא הזה של...

אסתר הדנה: יש לי שאלה בבקשה.

צביקה צרפתי: עוד שניה. השאלות יהיו בסוף.

איתי צחר: לא, אני רק רוצה להוסיף משהו לנושא שמוצג על הלוח

ואורלי ציינה.

הנושא של התיישנות והזדקנות והמצב הרעוע של בתי ספר בעיר, של תשתיות של בתי ספר, של חצרות, של היעדר הצללה בחלק מבתי הספר, זה נושא שמבחינתנו הוא נושא שמעסיק אותנו מאד.

בישיבת המועצה הקודמת הוצג בפני חברי המועצה התקציב שהעירייה מייחדת לנושא הזה ועמד לפני שנתיים על כעשרה מיליון שקלים והשנה עומד על 20 מיליון שקלים. ואני בטוח שהאתגר האמיתי שלנו לקראת דיוני התקציב של 2019 יהיה איך להגדיל את התקציב הזה עוד ועוד, כדי לסגור את הפערים שקיימים באופן כללי, בדגש מיוחד גם בחטיבות הביניים, בשז"ר ובשרת, ששם המצב מצריך השקעות נרחבות. לאורך שנים היו מחשבות שונות כאלה ואחרות על פינוי של חלק מהחטיבות, של הקמה של מבנים תחתם ועוד, הנושא הזה נבחן גם מול משרד הפנים מספר פעמים, יש לזה השלכות במאות מיליונים לפרויקט הזה שכרגע זה משהו שהוא לא בתקציב העירוני בשלב הזה.

ורק לשם אתה שולח את הילדים שלנו. רק בשלב הזה. רק בשלב הזה. ההמשך... ההמשך של התוכנית האסטרטגית הזו, שאמרתי שצריך לפרוט אותה לתוכניות עבודה, שנייה, חברים, המשמעות שלה, בין השאר, זה כפי שמוצע פה באחת החלופות, זה לבטל את אחת מהחטיבות האלה, לשפץ את השנייה ולהקים חטיבות חדשות. זה חלק מהמשמעות של התוכנית הזו, מהנגזרות של התוכנית הזו, שאם תאושר ייגזרו ממנה תוכניות העבודה.

ואיפה תיבנה החטיבה לתושבי העיר, במרכז העיר?

זה חלק מהנושא.

מהקהל:

איתי צחר:

מהקהל:

איתי צחר:

אורלי פרומן:

אין לי ספק, ואני אומרת את זה ואמרת את זה בכל פורום שהצגתי, אין ספק שיש פה צורך אמיתי, אני אחזור ואומר, יש צורך אמיתי לשדרג את התשתיות הפיזיות לתשתיות הפדגוגיות שהן יחסית כבר מתקדמות ועוד אנחנו נקדם אותן. זה יצריך כמובן גם תקציבים מוגדלים ובאומץ לב, לפעמים להרוס, לפעמים לפרק, ולפעמים פשוט לקדוח ולשפץ את מה שיש. אנחנו עובדים בצורה, בקשר מאד הדוק, איפה שגיאה? שגיאה ואני מול מינהל הפיתוח במשרד החינוך, עובדים בראייה כבר של שנה קדימה, מגישים כל מה שאפשר, כל מה שאפשר למצות גם כתקציבי עזר מהמשרד, אבל כמובן שחלק גדול מהתקציבים יצטרכו לבוא מהתקציב העירוני.

מהקהל:

באיזה סדר עדיפות יעשו את הדברים?

צביקה צרפתי:

אני אתייחס. אני אתייחס.

אורלי פרומן:

לאור הגידול הדמוגרפי וההתרחבות הגיאוגרפית שדיברנו עליה כבר, ושראינו שצריך לבנות חטיבה נוספת ותיכון נוסף, אז כמובן זה זימן גם דיון – האם ממשיכים בפורמט הקיים בכפר סבא 633, או עוברים לאיזו שהיא חלופה אחרת? איפה בונים את החטיבה? איפה בונים את התיכון? והיו פה הרבה מאד דיונים, גם עם מומחים שהגיעו, שמענו גם מרשויות שונות, בין להשאיר את המצב הקיים, בין ליצור רצף פדגוגי רק בין החטיבות והתיכונים, האם להסב את כל העיר לבתי ספר 6 שנתיים או לחזור למבנה שאולי רובנו למדנו בו – א' ח', ט' י"ב. ובחנו את זה בהרבה מאד היבטים, גם בתפיסת השירות החינוכי, כשאנחנו מדברים על קהילתי, על איכותי, על נגיש, נגעתי בנקודות האלה

קודם. על התאמה למציאות המשתנה של העיר. על שיפור איכות החיים של התלמיד, שבמקום שהוא יבלה באוטובוסים אני רוצה שהוא יבלה בחוגים ויעשה משהו משמעותי עם הזמן שלו. להרחיב את אפשרויות הבחירה. להמשיך את התפיסה האינטגרטיבית שקיימת בעיר. לדבר על מושגים של קרבה לבית – כן, סיימתי את בית הספר, אני עולה הביתה, אני אוכל ארוחת צהריים, מכין שיעורים ויורד לי עוד פעם לפעילויות. אני לא צריכה לומר כמה רבים מאיתנו יוצאים מהעיר, חוזרים בשעות מאוחרות, והנגישות הזאת ויכולת העצמאות של הילדים היא גם חלק מתהליך חינוכי,

זה לא לכל העיר פשוט.

מהקהל:

זה לכל העיר. וגם חיזוק הקהילתיות, שכל הנושא הקהילתי יושב מאד מאד חזק, לא רק בכפר סבא הוותיקה, הוא יושב בכל רחבי הארץ. אנשים שבחיים בקהילה, שהיא מוכרת, שהיא נגישה, שהיא מספקת את כל השירותים לאו דווקא שירותי חינוך, מרגישים יותר טוב, זה חלק מתחושת שייכות גם למקום שאתה גר בו, ובעצם במרחב היותר גדול לעיר שאתה גר בה.

אורלי פרומן:

כל הפרמטרים האלה, 9 פרמטרים, גם הגידול הדמוגרפי, גם שיפור הרצף והמעברים, השפעה על האקלים החינוכי מיטבי של המערכות, השפעה על הישגים לימודיים, תרומה אפשרית של מעבר לשלושה מרחבי חינוך למטרות האלה, בחינת שיטת הרישום מחדש – יכול להיות שנגיע לאותה מסקנה שאנחנו נמצאים בה היום, אבל יכול להיות שגם נשפר אותה או נשנה אותה, נתאים אותה. טיפוח ייחודיות,

עו"ד אהוד יובל לוי : את בונה את זה כעתיד, אבל זה כבר בוצע בפועל.

אורלי פרומן : טיפוח ייחודיות בבתי ספר ומעבר הדרגתי לבחירה מבוקרת בבוא היום. כל הנושא של שיקולי תנועה ותחבורה ותקציב התאמות פיזיות, ואני אחזור על זה כל פעם, כמעט בכל שקף, כי אני באמת חושבת שזאת נקודה שהיא משמעותית מאד.

החלופה שנבחרה על ידי זה שהצוות המקצועי אסף את כל ה'אינפוטסים' וההצעה שלנו היא כן לחלק את העיר לשלושה מרחבי חינוך וקהילה. לשמור על מבנה חטיבות הביניים העצמאיות, אבל להחיל רצף שש שנתי, וזאת עבודה שהתחלנו בה. החטיבות, מנהלי החטיבות ומנהלי התיכונים לומדים ביחד כבר שנה שלמה.

מהקהל: מה זה רצף שש שנתי?

אורלי פרומן : אני מסבירה. יש חטיבת ביניים ויש חטיבה עליונה, או קיי? והם יישארו. אבל, חייבות שתי המערכות האלה לדבר, כי לא יכול להיות שרק הילדים יעברו והמערכת לא תדברנה אחת עם השניה. לכן, מנהלי בתי הספר כבר למעלה משנה יושבים ולומדים ביחד, הרכזים של המתמטיקה לומדים ביחד, רכזי האנגלית לומדים ביחד, סגנים ורכזי ידע זה תפקיד שייצרנו, עם תוכניות עבודה.

עו"ד אהוד יובל לוי : זאת אומרת, שזה כבר בפועל קיים. מה שאת אומרת לנו, מאשש את הטענה שהשינויים האלה כבר חלו בשטח.

אורלי פרומן : לא, לא, יש דברים,

עו"ד אהוד יובל לוי : זה מה שאמרת הרגע.

אורלי פרומן : שניה רגע. חברים, המערכת עובדת, המערכת לא מחכה. אנחנו לקחנו את כל מה שאנחנו גם עושים במילא, גם אם

לא היתה תוכנית אסטרטגית.

מהקהל:

העיר כבר חולקה לשלוש.

אורלי פרומן: לא, זה לא אמרתי. זה לא אמרתי. חברים, אל תגידו לי מה

כן ומה לא, כי סליחה, עם כל הכבוד, אני מנהלת את העיר.

מהקהל:

את יודעת אבל מה קורה.

עו"ד אהוד יובל לוי: את לא מנהלת את העיר, עם כל הכבוד,

אורלי פרומן: מנהלת את מערך החינוך.

עו"ד אהוד יובל לוי: את לא מנהלת את העיר. יש מועצת עיר.

צביקה צרפתי: סליחה, חבר המועצה עו"ד יובל לוי, סליחה, סליחה. אני

מבקש מההורים או מהנהגת ההורים וגם מחברי המועצה,

תנו לאורלי לסיים, כל אחד יקבל את זמנו.

עו"ד אהוד יובל לוי: אי דיוקים קלים.

צביקה צרפתי: אתה קובע מה אי דיוקים, אבל לא קבעו מה אתה לא

מדויק, כמה אתה לא מדויק. אז מה, אני אומר לך שאתה

לא מדויק?

אורלי פרומן:

למען הסר ספק, אם והיה ותתקבל ההחלטה, יוקם צוות

מעורב על אותו עיקרון שהיו צוותי המשימה ויחשוב מה זה

מרחב חינוך קהילתי. הוא לא קיים בפועל, הוא איננו, יש

חלק מהדברים בתוכנית, בוודאי, אנחנו עובדים, אנחנו

מנהלים את מערכת החינוך פה. כל הנושא של פיתוח

ייחודיות ומרחבי חינוך משותפים בקרב בתי ספר והמלצה

להתחיל עם בתי הספר היסודיים, ובחינה של שיטת

הרישום.

בגדול, זו חלוקה כזו – שלושה מרחבים, שבכל מרחב יש גני

ילדים, יש ארבעה-חמישה בתי ספר יסודיים, שתי חטיבות

ביניים וכל בתי הספר התיכוניים נשארים בקרית בתי הספר

התיכונים, לרבות תיכון נוסף לכשייבנה.

איך החלוקה ברמה הגיאוגרפית?

מהקהל:

בנוסף, אנחנו היינו ממליצים, מעבר לחטיבות הביניים ולתיכון חדש שצריך להיבנות, לחשוב, יש לנו סיפור מאד ייחודי, כל בתי הספר התיכונים נמצאים ברחוב אחד, להקים מרכז מדעים בקרית התיכונים, עם מעבדות ברמה מאד מאד גבוהה, עם אנשי חינוך מהמעלה הראשונה בתחומי פיזיקה, מתמטיקה, ביולוגיה, ולשים את תחום המדעים במקום הראוי לו, לצד כל ההומניסטיקה, זה לא אומר שום דבר על הצד האחר.

אורלי פרומן:

מרכז ישי – מספר הילדים ששייכים לקבוצת המחוננים הולכת וגדלה, וזה גם טבעי, כי זה אחוז ממחזור, והמחזוריים שלנו הולכים וגדלים, והמבנה שבו הם פועלים היום באשכול הפיס קטן מלהכיל, כי גם אשכול הפיס יש לו הרבה מאד פעילות עם חטיבות הביניים בתחומי המדעים. אז ההמלצה שלנו היא להקים מרכז מצוינות עירוני, שישמש את מרכז ישי, אבל בשעות אחר הצהריים והערב את כל ילדי העיר לכל מה שיתפתח במרכז הזה.

קרית חינוך לבתי ספר ייחודיים – יש לנו את אחד מבתי הספר הייחודיים הטובים בארץ, בית הספר הדמוקרטי. יש ביקוש היום של האוכלוסיות, אפרופו שונות שדיברתי עליה, גם לזרמים שונים ובכל המרחב הכפרי הנפלא הדמוקרטי והחווה החקלאית, לייצר שם קריה ייחודית מאד, עם זרמים שונים. והתאמה של מסגרות חינוך לילדים בסיכון.

בנוסף, כמובן, כל הנושא של בתי ספר לחינוך מיוחד, יש

לנו את סאלד וגוונים, אנחנו רוצים להשאיר את הילדים בקהילה, אנחנו לא רוצים לשלוח אותם בגיל 14 או 15 מחוץ לעיר, ואנחנו מנסים לבנות, והמחזור הראשון יעלה בבית ספר סולד וימשיך בבית ספר, כמו הרבה בתי ספר לחינוך מיוחד בארץ, שהם עד גיל 21.

כל הנושא של, אמרתי לכם שהנושא הפיזי יעלה כמעט בכל שקף, חידוש של מעבדות בעיר. דיברתי על התיכונים, על מרכז מעבדות, אבל חטיבות הביניים בבתי הספר היסודיים צריכות להיות מעבדות ראויות להוראה וללמידה של תחום המדעים בעידן הזה.

ההמלצה שלנו היא להקים מרכז עירוני לגיל הרך, מרכז הוליסטי כזה, שהוא רב תחומי – פסיכולוגיה, רווחה, חינוך כמובן, להורים ולילדיהם. מרכז הורים עירוני שייתן מענה, לא מרכז פיזי דווקא, אבל שייתן מענה בכל רחבי העיר לנושאים מעניינים, ויש הרבה מאד נושאים שהורים פנו אלינו ורוצים לשמוע ורוצים להתלבט ורוצים לשבת או בסדנא או בהרצאה, ואני חושבת שזה חלק מהשירות החשוב שאנחנו היינו רוצים לתת לכם בהתלבטות בתהליכי גידול הילדים.

מציעה לעיר להפוך את הגינות הציבוריות לגינות מספרות, גינות עם תוכן, כן, עם מגלשה ועם מקפצה ועם הכול, אבל שיהיה סיפור מאחורי הגינות האלה.

להסתכל על העיר, על מרחב החינוך הדתי – כמובן אנחנו מסתכלים עליו בראייה עירונית, וגם שם להקפיץ מגמות לימוד חדשניות, כל הנושא של התאמת מוסדות החינוך לצרכים של האוכלוסייה הדתית, ואותו מענה של מוסדות

חינוך וקהילה לאורך כל היום שאנחנו מריצים ביחד עם מנהלי בתי הספר והגננות – את הפתיחות, את החדשנות, לצד הליבה שלהם.

תחום אחר לחלוטין שהוא אחד מאבני התווך של מערכת החינוך, זה כמובן הצוות המקצועי, ההון האנושי. לא סוד הוא שיש חסר ברמה הארצית גם במורים וגם במנהלים. אנחנו רוצים לקחת על עצמנו לעודד צעירים כפר סבאיים, טובים ומוכשרים, שמתלבטים בדרכם, ללוות אותם כשהם מגיעים לשלב של לימודים אקדמאיים, להכין תוכנית עירונית כזו, לשלוח אותם בברכה ובמה שנחליט ללימודי חינוך, לחנוך אותם במהלך הלימודים האלה ולקלוט אותם אלינו. לטפח לעצמנו כוחות טובים כפר סבאיים. יש לנו במה להתגאות ואין סיבה שהם לא יחזרו ויהיו חלק ממערכת החינוך העירונית.

כמובן כל הנושא של פיתוח אישי-מקצועי מיטבי, שאנחנו עובדים עם בתי ספר ועם המורים עצמם. מערך הדרכה, זה לא מספיק רק ללמוד, כי אחר כך צריך את מערך ההדרכה, לצערנו משרד החינוך לאט לאט יוצא ממערכי ההדרכה רק בגלל שינוי סדרי העדיפויות שלו, לא כי לא צריך, והעיר אני חושבת צריכה לקחת חלק מזה אליה.

קהילות לומדות בתחומי דת, כמו שאמרתי, מתמטיקה, כל המורים למתמטיקה לומדים. כל המורים לאנגלית לומדים. קהילות שלומדות, מכירות אחת את השניה ויוצרות גם סטנדרט עירוני לתלמידים, לכל הנושא של הכלת תלמידים שוני צרכים לחינוך הרגיל. המורים של החינוך המיוחד יודעים להכיל ילדים שוני צרכים.

אנחנו צריכים לחזק את המורים של החינוך הרגיל, כי יותר ויותר ילדים שוני צרכים מוצאים את עצמם משולבים, לומדים, אפילו לא משולבים, הם חלק מהמערכת הרגילה, וצריך לדעת איך לתת להם את המענה המתאים להם כדי שישתלבו במערכת הזו.

טיפול ממוקד במניעת נשירה סמויה וגלויה – אמנם אנחנו עומדים על אחוז אחד, אבל כפר סבא אפילו על האחוז הזה לא צריכה לדבר. מבחינתי, היעד הבא הוא 0.6, 0.4, להעלים בכלל, אפרופו עד אחרון התלמידים.

וכמובן, לצורך זה, גם המורים צריכים תנאים של חיבה כדי ללמוד, כדי לעבוד, כדי להתפתח. כל הנושא של טכנולוגיה מתקדמת, של פסיכו פדגוגיה שדיברתי עליה, של שייכות ומוטיבציה, זה הרבה מאד השקעה בצוותים המובילים בבתי הספר.

הגיל הרך – אני חושבת, בתפיסה שלי, ההשקעה בגיל הרך זה השקעה בעולם טוב יותר. אני אומרת את זה על כל במה אפשרית. חברים, שם הכול מתחיל בבית ובגני הילדים. זה שלב התפתחותי מאד משמעותי, שם מתפתחים כל היסודות לכישורים החברתיים, לכישורים הרגשיים, המוטוריים, הקוגניטיביים, כישורי שפה, דימוי עצמי, חברתי. שם הכול מתחיל. ואני יכולה לומר בעצב רב, שמדינת ישראל לא נמצאת במקום גבוה בין מדינות ה-OECD בהשקעה בגיל הרך. אבל אנחנו לא נחכה עד שמלמעלה יביאו אלינו את כל האמצעים ואנחנו,

עו"ד אהוד יובל לוי: אבל התוכנית שלך לא מתייחסת לגילאי אפס עד שש למעט

לצרכים ייחודיים. לא ראינו בתוכנית אמירה לגבי הגילאים

האלה. לא ראינו פריסה. ראינו התייחסות לצרכים
ייחודיים בלבד.

אורלי פרומן:

אנחנו מדברים על פריסת מטריה עירונית. לראשונה מיפנו
איזה מוסדות חינוך בגיל הרך יש, מלידה עד שלוש, או קיי?
שלוש עד שש אנחנו יודעים, זה תחתנו. אבל מלידה עד
שלוש, לרבות בין אם זה המעונות של החברה לתרבות או
מעונות של ויצ"ו או מעונות של נעמ"ת, גנים פרטיים,
בתפיסה שלי,

עמירם מילר:

אפשר לבקש מהקהל המכובד לאפשר להמשיך?

מהקהל:

פשוט הם תומכים ב... חבל שהמועצה הורידה את אפס עד
שלוש,

אורלי פרומן:

אני חושבת שצריך בזהירות לבנות פה את כל המטריה
הזאת. ברמה ההצהרתית כרגע אני אומרת אתה, כי אנחנו
מאד מאד מעורבים במה שקורה בשלוש עד שש. צריך לבנות
את המבנה הנכון למעורבות של עיר. זה לא כל כך פשוט.
אני אומרת את זה כרגע, התוכנית האסטרטגית היא תוכנית
רעיונית, או קיי? כל הנושא של פיתוח מקצועי של צוות של
הגן, צוות, גננת וסייעות זה צוות, וכל הצוות הטיפולי
שנכנס לגן. הרצף בין המסגרות וצמצום מעברים. הידוק
שיתופי פעולה בין כל באי הגן, לרבות הורים, משרד חינוך,
אנשי האגף וכל מי שנכנס לגן. כל הנושא של פיתוח
מיומנות להכלה מיטבית כבר בגיל הרך, תוך איתור וזיהוי
וכל מה שאפשר היום באמת בגיל המאד צעיר לאתר, לטפל
ואחר כך פשוט הילדים באופן טבעי ישתלבו בצורה רגילה.
חילקנו את העיר לשלושה אזורים, יש לנו שלושה מנהלי
אזורים שזה הזרוע הקדמית של אגף החינוך ומחלקת גני

הילדים בשטח. כדי לקצר את כל התהליכים ואת כל מה ש-
 אני חושבת שצריך יהיה להגדיל את מספר מנהלי האזורים,
 זו זרוע קדמית מאד חשובה כעזרה לסייעות ולגנות, לכל
 מה שקורה בתפעול היום יומי. כמובן גם בגן, מה שדיברתי
 קודם, פיתוח סביבה פדגוגית חדשנית ומתן מענה לצרכים
 ייחודיים לכל אחד מהילדים.

כל הנושא של סייעות חינוכיות – זה נושא שהמדינה לא
 טיפלה בו, לא מטפלת בו, אין מקצוע כזה במדינת ישראל
 שנקרא סייעת חינוכית. אנחנו לקחנו על עצמנו ופתחנו
 אתמול את הקורס הרביעי של סייעות שלנו, לומדות יום
 בשבוע במשך שנתיים לימודים עם מוסד אקדמי, ולאט לאט
 כל הסייעות תהיינה שם. סיים בשבוע שעבר גם המחזור
 הראשון ועכשיו הוא יתחיל בתהליך של פיתוח מקצועי.
 חייבים, חייבים, אלה צריכים להיות אנשים איכותיים.
 במקביל, ללחוץ על מיסוד המקצוע הזה. גם לגבש להם
 מבנה ארגוני, יש פה הרבה תוכניות.

עו"ד אהוד יובל לוי: הרגע התנגדו לזה במועצת העיר.

עו"ד רויטל לן כהן: לא, לא התנגדו לזה.

אורלי פרומן: ושילוב של...

עילאי הרסגור-הנדין: בגלל שהאופוזיציה,

אורלי פרומן: אני ממשיכה, חבר'ה.

עו"ד רויטל לן כהן: לא התנגדנו לזה, אמרנו שזה חלק מהתוכנית העירונית

הכוללת ולכן אין מה לדון בזה פה עכשיו.

עילאי הרסגור-הנדין: בסדר, אבל לא צריך להוריד, לא חשוב.

עו"ד רויטל לן כהן: על מה נדון?

עילאי הרסגור-הנדין: לא ניכנס עכשיו לזה.

עו"ד אהוד יובל לוי: על נגזרת צרה מאד שמציעה חברת מועצה שזה קרוב לליבה. כל השאר לא צריך לדון.

אורלי פרומן: ישב צוות גדול ודן בכל הנושא של ייחודיות של בתי ספר והמליץ לנו לצאת עם משרד החינוך, לצאת למהלך של בעצם עבודה עם בתי הספר לבניית תעודת זהות של אחד מבתי הספר,

איתי צחר: סליחה, לאה ו... לא מכיר את שמך, אבל, נועה אזוגי: נועה.

איתי צחר: נועה. אהלן.

נועה אזוגי: אני חייבת לשאול, רויטל לן, האם שותפה לתוכנית הזאת? **עו"ד רויטל לן כהן:** מי שואלת?

נועה אזוגי: נועה אזוגי.

עו"ד רויטל לן כהן: הייתי שותפה כמו כל אחד שהגיע למרחב הפתוח ושהגיע לשולחנות העגולים,

עו"ד אהוד יובל לוי: קצת יותר.

עו"ד רויטל לן כהן: ושהגיע לדיונים, ושהגיע לישיבות.

עו"ד אהוד יובל לוי: ובוועדת החינוך שלא דנה.

עו"ד רויטל לן כהן: בלי קשר לוועדת החינוך, זה מה שאני מסבירה.

עו"ד אהוד יובל לוי: אנחנו מסכימים איתך, בלי שום קשר לוועדת החינוך.

נועה אזוגי: או קיי. אז לא היית שותפה לזה.

עו"ד רויטל לן כהן: לא הייתי שותפה לדיונים פנימיים בתוך, תקשיבו, אתם באמת פשוט לא מבינים את ההבדל בין התפקיד שלנו כחברי מועצה לתפקיד שלהם כאנשי המקצוע שמנהלים את העיר.

נועה אזוגי: את אמרת שאת לא היית שותפה לזה.

איתי צחר: רויטל, רויטל, רויטל...

עו"ד רויטל לן כהן: להחלטה הספציפית שלהם, להתנסות באותה שנה על לראות מה קורה, אם עושים אזורי חלוקה, לראות איך הם מצליחים לחלק – לא הייתי שותפה, כי זו החלטה מקצועית שהיתה, בלי קשר להחלטה הפוליטית שטרם התקבלה. למה? כי הטעו אותי לחשוב, כמו שעושים מדי פעם בקבוצות הווטס-אפ האלה,

עו"ד אהוד יובל לוי: הטעו אתך בווטס-אפ?

עו"ד רויטל לן כהן: שההחלטה כבר ניתנה כהחלטה אסטרטגית.

איתי צחר: אורלי, בואי נמשיך.

עו"ד אהוד יובל לוי: לא הטעו אותך לחשוב שיתקבלו החלטות ואז ייצאו לביצוע? לא הטעו אותך לחשוב שהמועצה נושלה מהחלק שלה להחליט?

אורלי פרומן: אני חוזרת בקצרה על כל הנושא של ייחודיות בתי ספר, תהליך מאד מובנה, מאד מסודר, שמשרד החינוך מאד תומך בו, עבודה מול כל אחד מבתי הספר היסודיים, וההמלצה שלנו להתחיל עם בתי הספר היסודיים, ויש לכם פה את השלבים של העניין.

ילדים שוני צרכים – משרד החינוך מוביל רפורמה בכל מה שקשור בחינוך המיוחד, שעיקרה זה הכלה מלאה של תלמידים שוני צרכים בחינוך הרגיל, וזאת אמירה חברתית ערכית מאד מאד מאד חשובה. היא לא תהיה פשוטה לביצוע. צריך ללמוד, אמרתי קודם, גם המערכת הרגילה צריכה ללמוד איך להכיל ילדים עם צרכים מיוחדים ושוני צרכים. זה תהליך מרתק, ואני אומרת, יכול להיות שהחלק של הבוקר הוא לא פשוט, אבל הוא אפשרי, מבחינתנו כחברה עירונית החלק של שעות הצהריים ואילך זהו אתגר

אמיתי, לראות את הילדים האלה מעורבים בתנועות הנוער, בחוגים, בפעילויות התנדבותיות וכל מה שעושה ילד "רגיל". "תרבות מכילה בקהילה" קראנו לזה. וכמובן, כל הנושא של טיפול ותמיכה בתלמידים חולים, עם צרכים רפואיים ייחודיים, שבאמת, כל אחד מהם מטופל כיחיד עם צרכיו.

ד"ר אמיר גבע: ההגדרה "ילדים שוני צרכים" היא של משרד החינוך?
אורלי פרומן: שוני צרכים, המשרד אומר – ילדי חינוך מיוחד, ילדים משולבים.

איתי צחר: אנחנו נשנה את הניסוח. הערה נכונה.
עו"ד רויטל לן כהן: אני רוצה להתייחס. אנחנו לא קוראים להם, **דוברת:** זה בדיוק אותם צרכים.

עו"ד רויטל לן כהן: נכון. בהחלט נכון. הצרכים אותם צרכים, הדרך ליישם אותם אחרת. אנחנו לא קוראים להם ילדי חינוך מיוחד, כמו שאין פה מחלקה לחינוך מיוחד, כי אנחנו לא רואים בהם ילדים שונים. זה שמשד החינוך שם להם אגף אחר כאילו הם לא חלק מכל תלמידי ישראל, זו התפיסה של המשרד. בתפיסה שלנו כעיר, כל הילדים שייכים לאותה מחלקה.

איתי צחר: זה עלה בוועדת נגישות לפני שבוע בדיוק הנושא הזה.
אורלי פרומן: אמיר, גם בחינוך הרגיל יש ילדים שהם שוני צרכים. אחד לומד בהקשבה, אחד לומד בכתיבה, אחד לומד במבחנים ואחד בעבודות. והיכולת הזאת לראות את השונות הזאת בתוך כיתה, זה חלק מהמומחיות שנדרשת היום מאיש החינוך כדי לתת מענה, כדי לקדם את כל אחד מהילדים על פי יכולותיו.

אבל בעיקרון, הרפורמה אומרת שהחינוך המיוחד הוא שירות והוא לא מקום פיזי. אני אומרת את זה בגדול. ולאחר אישור התוכנית האסטרטגית, כמובן, נצטרך להקים צוותי יישום וליצור את אבני הדרך, לא הכול יקרה בשנה אחת, זו תוכנית רב שנתית, עם אופק רחוק, זו תוכנית שצריכה לבדוק את עצמה כל הזמן ולהתאים את עצמה למציאות שתהיה, וכל הזמן לחשוב שלא נוכל לפתור בעיות באמצעות אותה צורת חשיבה שהשתמשנו כשיצרנו אותן, אמר אלברט אינשטיין,

ד"ר אמיר גבע: שלא גמר בית ספר.

אורלי פרומן: כן, במקרה נכון. ותודה רבה לכל השותפים. היו פה הרבה מאד שותפים לדרך, זה באמת, אלפי אנשים מאחורי כל אחד מהגופים, ואני מאד הייתי שמחה לאחל דרך צלחה לכולנו ולהמשיך ולהוביל את מערכת החינוך שלנו בעיר, מגיע לילדים שלנו, מגיע לנו, מגיע לדור הנכדים מערכת חינוך איתנה, מובילה, חדשנית, רואה את היד כל הזמן, כל הזמן רואה את הילד, דואגת לו ומלווה אותו. זה לא נגמר. מניסיון, זה לא נגמר.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני רוצה שעכשיו נשמע את סיגל קוצ'מן בשם ההורים.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

עו"ד אהוד יובל לוי: מן הראוי לשמוע את סיגל קוצ'מן.

צביקה צרפתי: תודה רבה למנהל הישיבה החדש. זה לא יהיה לעולם. אני בכל אופן לא אתן לזה לקרות.

עו"ד אהוד יובל לוי: הראוי הוא שנשמע את ההורים בכבוד.

צביקה צרפתי: אני מבקש לא להפריע. סיגל, בואי לפה, תתקרבי. אני רוצה להודות, לפני שנציגת הנהגת ההורים, לפני דבריה של סיגל

– יו"ר הנהגת ההורים, אני רוצה להודות קודם כל לאורלי ולצוות הרחב, לד"ר איציק כהן שעמד בראש הצוות המקצועי. אני חושב שאורלי נתנה פה סקירה רחבה. אתם יודעים, כשיש תוכנית כזו גדולה, אז אין ספק שיש גם מחלוקות ואפשר לדבר תוך כדי תנועה ולתקן ולעשות ולהרחיב. הרי בסופו של דבר, חוכמת ההמונים זה דבר שהוא מבורך. אבל בסיס צריך להיות. מהבסיס הזה אפשר לצאת הלאה ואפשר לדבר. שום דבר הוא לא קבוע. אז אני רוצה באמת להודות לכם, אורלי, לך במיוחד ולצוות הרחב שלך. אני רוצה להודות לרויטל לן כהן שליוותה את התוכנית הזאת כמחזיקת תיק החינוך, ליוותה את הצוות המקצועי. באמת, אני מאד מקווה, מאד מקווה שהתוכנית, ואני יודע שאחד הדברים החשובים ליד התוכנית, ואנחנו מדברים על זה הרבה, לפחות בחודשיים האחרונים, זה נושא שיקום התשתיות. זה לא דבר שלא מדברים עליו, זה לא דבר שנעלם מהעיניים. אנחנו מכירים ואני מכיר לעומק, אבל צריך להבין, אנחנו חיים בתוך איזה שהוא גם תקציב שאנחנו כל הזמן מנסים להגדיל אותו, מנסים לעשות יותר, ואין לי ספק, אני הראשון שרוצה לבוא כל שנה לעשות בית ספר ישן לחדש אותו, או להרוס ולבנות חדש. אין יותר טוב מזה. אני אהיה הכי מבסוט בעולם. אני אגזור סרט, אני אהנה, אני תמיד אדבר אתכם, תמיד תחייכו אלי, תגידו – הכול בסדר, השירותים בסדר, הרצפה בסדר, הלוח בסדר. אני מבין שזה הרצון, זו השאיפה, זו השאיפה. ואני חושב שביחד עם התוכנית הזאת גם צריכה להיבנות תוכנית, את מפריעה לי, אה?

דוברת: סליחה.

צביקה צרפתי: כל הזמן את מפריעה לי. למה?

עו"ד אהוד יובל לוי: סליחה שאנחנו גרים פה.

דוברת: צודק, סליחה.

צביקה צרפתי: אני יודע שאני לא מעניין. זה בסדר.

זו באמת השאיפה של כולנו, בסך הכול כולנו רוצים דבר אחד – שיהיה לילדים שלנו טוב. אף אחד לא רוצה אחרת. יכול להיות גם ויכוח, כמו שאמרתי בהתחלה. אפשר לא להסכים על חלק מהדברים, אפשר להסכים. דבר אחד אנחנו מסכימים – לשפץ את המבנים צריך; לשקם את בית הספר צריך; לשקם את המרחב הציבורי צריך. אין ספק. זה אנחנו מסכימים. לגבי התוכנית האסטרטגית, אני מקווה,

עמירם מילר: התוכן, אנחנו מדברים על חינוך, לא על שיפוץ מבנים.

צביקה צרפתי: לא, זה עלה תוך כדי פה. אני מקווה שלתוכן התוכנית האסטרטגית בסוף גם נסכים. בבקשה, סיגל.

סיגל קוצ'מן: קודם כל, לפני שאני מתחילה, רויטל, רציתי רק להגיד לך הערה... אני לא מדברת בקול רם, אני גם מאד עייפה אחרי יום מאד קשה, עשיתי מאמץ מאד גדול, אני לא אגיד לכם באיזו שעה אני הולכת לישון כל יום בשביל להספיק הרבה דברים, לא משנה...

רויטל, רק רציתי להעיר הערה, שאפרופו שיתוף. גם במשרד, נכון שיש עניינים מקצועיים, ובסך הכול אנחנו ההורים, אנחנו צורכים את השירות. הילדים שלנו, אנחנו לא הולכים לבית הספר. וגם משרד החינוך הגיע למסקנה הזו, ולא בכדי הוא הכניס את ההורים להרבה מאד ועדות בהרבה מאד מקומות שבעבר הם לא היו, כי הוא הבין שזה

חשוב. למשל, ועדות מלוות – במסגרת הניהול העצמי, הוא הכניס, הוא קבע שהורה חייב להיות,

עו"ד רויטל לן כהן: אנחנו אבל לא חלוקות, מה את רוצה להגיד לי?

סיגל קוצ'מן: את אמרת שזה הצד המקצועי...

עו"ד רויטל לן כהן: לא, אמרתי שלי, כנבחרת ציבור, כאיש פוליטי, יש מקומות

שאני לא אמורה להתערב בהם. דיברתי עלי. אני יכולה להבטיח שכאמא של אלעד ומיקה הייתי מעדיפה הרבה פעמים להגיד דברים שמגיעים לי ממקום אחר. אבל כמו שבעבודה יש דברים שאת יכולה ולא, ויש גבולות.

סיגל קוצ'מן: בשביל לעמוד בזמנים וגם להיות תכליתית ועניינית, כתבתי

את הדברים. אז אני מבקשת להתייחס לשלוש נקודות: אחת – התהליך שנעשה; שתיים – האינטגרציה; ושלוש – מצב מבנה מוסדות החינוך הוותיקים.

בתהליך הכנת התוכנית היה שיתוף כלל הציבור באמצעות שולחנות עגולים וצוותי משימה. מרגע סיום תהליך זה ועד גיבוש התוכנית, לא היה שיתוף ההנהגה בשום דרך ושיח. הכוונה היא, מרגע שהסתיימו השולחנות העגולים ועד שהוצגה התוכנית עצמה, זאת אומרת, נאספו הנתונים והוצגה התוכנית עצמה, לא היה שום שיח עם הנהגת ההורים. אנחנו ראינו את התוכנית כמו כל אחד מהתושבים. קיבלנו את התוכנית, שהוגדרה כטיוטה, כעובדה מוגמרת. קיימנו שיח בהנהגה על עיקרי התוכנית, היו דעות שונות, גם בהנהגה יש חילוקי דעות, אנחנו לא תמימי דעים, גם בהנהגה. כשהרוב המוחלט היה לשמר את עיקרון האינטגרציה החברתית הייחודי לעיר שלנו. אין אמת אחת, ולכן חשוב היה לקיים שיח, במיוחד בשלב הזה.

- רביטל עמר שלום :** אז על מה את מדברת עם איתי פעמיים שלוש בשבוע, סיגל?
סיגל קוצ'מן : מה זה?
- רביטל עמר שלום :** הוא אומר שאת מדברת איתו פעמיים שלוש בשבוע. על מה את מדברת איתו?
- עמירם מילר :** אפשר לשמוע אותה?
- ד"ר אמיר גבע :** מה נשמע... מה זה...
מהקהל : לא לזלזל באינטליגנציה שלנו.
- סיגל קוצ'מן :** אני מדברת עם איתי הרבה. אני מדברת איתו הרבה.
איתי צחר : על נושאים רבים ומגוונים.
- סיגל קוצ'מן :** לצערי עד כה לא עלה בידינו למצות את אפשרות השיח. היום מובאת בפניכם התוכנית האסטרטגית למערכת החינוך, יש בה רעיונות טובים וחדשניים, לצד סוגיות משמעותיות עם השלכות קשות על רוב רובם של תושבי העיר וילדיהם, שיהוו לדעתנו בכייה לדורות ויהרסו באחת את המרקם חברתי קהילתי שנבנה בעיר ב-40 השנה האחרונות.
- הסוגיות הן – האינטגרציה בחטיבות הביניים, זאת אומרת, האינטגרציה חברתית קהילתית שיצרה במרוצת השנים קהילה עירונית מגובשת ופעילה. והדבר השלישי זה מצבם הפיזי של מוסדות החינוך.
- רעיון האינטגרציה ביסודו מאפשר לילדים הזקוקים לכך הזדמנות לפתוח דף חדש מבחינה חברתית, להרחיב את מעגל החברים שלהם וליצור קשרים חברתיים חדשים. אני מתכוונת לזה שאם ילד נמצא בבית ספר יסודי ויש לו בעיה חברתית, אני יכולה להגיד לכם שחוויתי את זה על בשרי עם אחד הילדים שלי, ויש לו בעיה.

עצם זה שהוא הולך לחטיבת ביניים, שנותנת לו אפשרות לפתוח דף חדש, והוא שם נכנס לכיתה שיש שם ילדים מכל העיר, זה נותן לו אפשרות לפתוח דף חדש, לייצב את עצמו, באמת, להוכיח את עצמו מחדש, בלי היסטוריה.

עוד דבר בעניין הזה, יושבת פה מאחורי לאה מנסור, שהבן שלה, שני הילדים שלנו לומדים באותה כיתה, בחטיבת רמון. אם לא היתה אינטגרציה, לאה גרה בשכונה הירוקה, אני גרה באזור התחנה המרכזית, והילדים שלנו נפגשו שם. לבן שלי היום יש הרבה מאד חברים מהשכונה הירוקה. וכן, לפעמים הוא הולך ברגל ולפעמים אני מסיעה. הכול בסדר. אנחנו מסתדרים מצוין. אבל לא היתה לו את ההזדמנות הזו לו היו מרחבי חינוך שתוחמים אותו והוא לא מכיר את שאר ילדי העיר.

עם התפתחות העיר וגידולה, יש חשיבות רבה יותר לשמירה על אינטגרציה חברתית, דבר שיאפשר לשמור על העיר שלנו כקהילה אחת ככל האפשר, יאפשר לילדים שלנו להרחיב את מעגל החברים, להכיר את העיר ולא רק בסביבת המגורים שלהם.

עד לפני שנתיים חולקו הילדים לכל החטיבות בעיר. הליך שינוי שיטת השיבוץ התבצע באופן חד צדדי על ידי אגף החינוך בעיריית כפר סבא, לא היינו שותפים לו.

עו"ד אהוד יובל לוי: את יכולה לחזור על זה בקול רם, על המשפט האחרון?

עילאי הרסגור-הנדין: זה ממש מדהים מה שאת אומרת. אנחנו שומעים את זה עכשיו בקולך, מדהים.

סיגל קוצ'מן: עכשיו, אני רק רוצה להגיד שאני אומרת את הדברים,

עו"ד אהוד יובל לוי: אם תוכלי לחזור על המשפט האחרון.

עו"ד רויטל לן כהן: היא לא ליצן חצר.

סיגל קוצ'מן: אני לא הפרעתי לאף אחד. אני רק רוצה להגיד שאני אומרת

את הדברים לא ממקום של לבוא ולהגיד – הנה לכם, והראיתי לכם, ותראו מה זה – לא, ממקום של לשפר, ממקום של לעשות את הדברים יותר טוב, ואיתי עד לזה, והיו לא מעט שיחות על זה. באמת ממקום של לשפר. אבל הדברים צריכים להיאמר, כי אם לא נדבר עליהם ולא נגיד אותם, אז אין מה לשפר, כל אחד יהיה במקום שלו ויתבצר בזה ובכעסים שלו ולא נוכל להגיע לשום מקום. באמת זה נאמר ממקום ענייני, לא ממקום של לקטר ולקנטר, ממש לא. אבל אלה עובדות. ומי שמכיר אותי יודע שאני אוהבת מאד לדייק בעובדות, גם כשהן לא נעימות. אני גם שומעת לפעמים דברים מאד לא נעימים.

מהלך זה נעשה לפני השיח במסגרת התוכנית וגיבושה. אין ספק שיש להתייחס לגידול הדמוגרפי ולבעיית ההסעות. ועדיין, הבעיות ניתנות לפיתרון. אני מבקשת להניח את הדברים הבאים על השולחן. פשוט לשים אותם על סדר היום.

נדרשת בנייה של חטיבה חדשה, שמיקומה משמעותי, ואני שואלת, אני שואלת כדי לשים את הדברים על השולחן – מדוע ילד בשכונת 60 שווה יותר מילד בראשונים או במרכז העיר? מדוע ילד ב-80 שווה יותר מילד בהדרים או גאולים? גם הם רוצים חטיבה. הידעתם שהמרחק מראשונים לחטיבת שרת או שז"ר גדול יותר מהמרחק מ-60? הילדים שלי, שאנחנו גרים ליד התחנה המרכזית, למדו, הגדולים, אחד למד בחטיבת שרת, השני למד בחטיבת אלון. שלוש

שנים הם נסעו. ותאמינו לי שגם אז הייתי יו"ר הנהגת הורים, יכולתי לבקש שהם יהיו בחטיבת בר-לב, קרובה ליד הבית שלי. יכולתי. לא עשיתי את זה. הם קיבלו את השיבוץ איפה שהם קיבלו. הם שלוש שנים נסעו, היה הכול בסדר. שילמנו כרטיסיות מהכיס שלנו. לא קרה להם שום דבר. ההיפך, יש להם הרבה מאד חברים מכל העיר. הידעתם שהמרחק מהדירים או גאולים לאילן רמון גדול יותר מהמרחק מ-80? שלא נדבר על הפקקים,

עו"ד אהוד יובל לוי: אבל סיגל, אין הכרח שזה יהיה ילד אחד על חשבון ילד שני.

מהקהל: על זה היא מדברת.

מהקהל: תנו לה לסיים.

עמירם מילר: אנחנו רוצים להבין את הבעיה.

מהקהל: תקשיבו, אז תבינו את הבעיה.

סיגל קוצ'מן: שלא נדבר על הפקקים בויצמן וברחובות המקבילים בשעות

הבוקר. יש פקקים גם לעלות למעלה, הרבה מאד.

אז שוב, נקים בית ספר, ואני שמה עובדתית, תבינו, אני תמיד מסבירה, כי אחר כך תופסים את הדברים שלי עם פרשנויות. אל תעשו פרשנויות. שוב נקים בית ספר חדש וחדשני בשכונות הירוקות ונשאיר את שאר שכונות העיר ומרכזה מאחור, עם מבנים ישנים, רעועים, מוזנחים, וחלקם גם מסוכנים שילדים וילדות צריכים להתאפק יום שלם כי אפילו לשירותים אי אפשר ללכת. אני מזמינה אתכם לבוא לבקר בשירותים בבית ספר גולדה, יש עוד בתי ספר, אני לא רוצה לנקוב בשמות.

מהקהל: יצחק שדה.

סיגל קוצ'מן: אני לא רוצה לנקוב בשמות, טעות, אני לוקחת בחזרה את

כל המצלמים למיניהם, בבקשה.

אברהם שיינפיין: צודקת.

סיגל קוצ'מן: כל המצלמים למיניהם בבקשה, תכבדו את הבקשה שלי, אני מאד מבקשת. לא אמרתי שם, יש הרבה בתי ספר שמצב השירותים בכי רע. וניצור שכונות אוטונומיות ונוותר על הקהילתיות של ה-ביחד, הקהילתיות העירונית, לא הקהילתיות של השכונה. את הקהילתיות של השכונה אפשר לעשות בבית הספר היסודי. בכל שכונה יש בית ספר יסודי, שם מתקיימת קהילה נהדרת ושם אפשר לממש את הקהילתיות שאנחנו מאד רוצים. אני אתחיל מהתחלה.

ניצור שכונות אוטונומיות ונוותר על הקהילתיות, על ה-ביחד, על האופי המדהים שיש לעיר הזאת ונהפוך אותה לעוד פתח תקווה, ראשון. אנחנו לא רוצים להיות, אנחנו רוצים להמשיך להיות כפר סבא. כפר סבא ייחודית במה שהיא ייחודית.

עיר שמכבדת את עצמה, מועצת עיר שמכבדת את תושביה, מחובתה הציבורית והמוסרית גם להקשיב לתושביה, להורי ילדיה, ולפעול יחד, באמת ביחד, שיח שיהיה ביחד, למען עתיד טוב יותר.

ראש עיר, מנכ"ל, ראש אגף חינוך ומועצת עיר שמכבדים את עצמם, חובה עליהם כנציגי ציבור לנהל שיח עם נציגי התושבים ולשתף פעולה עמם. אבל באמת, שיח אמיתי, ולא שאנחנו נרגיש, ועם תחושות אי אפשר להתווכח, ואנחנו חשים ככה, אנחנו באים ומביאים את התחושות שלנו, לא ממקום של לבוא שוב ולהגיד. זאת התחושה, תתחשבו בתחושות שלנו, ככה אנחנו מרגישים. אם היה אחרת, לא

היינו אומרים את זה. מי שמכיר אותי יודע, כשאפשר להגיד דברים טובים אני גם אומרת דברים טובים. פה, במקום הזה, בנקודות שצינתי, אנחנו מרגישים שלא היה שיתוף. לא שיתפו אותנו. אז תבינו אותנו גם.

נקודה אחרונה היא מצבם הפיזי של מבני בתי הספר הוותיקים. קיים פער משמעותי בין בתי הספר החדשים שנבנו לבין הישנים הקיימים. נדרשים עשרות מיליונים של שקלים על מנת לסגור את הפער ולתת לכל ילדי העיר תנאים שווים ללמידה. היום יש בתי ספר, הילדים שלנו לא לומדים בתנאים שווים. לא. הילדים שלומדים בחטיבת שרת, שהיא קצת יותר ותיקה, בבית ספר אוסישקין, אני נותנת ברמה הכללית בתי ספר ותיקים, התנאים לא שווים לבתי הספר החדשים. למשל, בתי הספר החדשים בשכונות הירוקות נבנו בטכנולוגיה מתקדמת ובסטנדרט גבוה וכך צריך להיות. צריך לבנות את בתי הספר החדשים בסטנדרט הכי גבוה שיש. אנחנו לא אומרים שלא. אך יחד עם זאת, חייבים לצמצם את הפער. כי אם לא יצמצמו את הפער, הוא רק יגדל, ואני שומעת גם את הקולות מההורים, הקולות הם גם בהנהגה. אני אגיד משפט – העיניים שלנו נשואות לשם ואנחנו אומרים – למה הילדים שלנו צריכים ללמוד בבתי ספר כאלה ושם הם מקבלים בתי ספר חדשים? והפערים בינינו, ההורים, גדלים. הפערים בינינו. מה שאתם עושים, אתם מגדילים את הפערים בינינו. זה יוצר חיכוכים, זה יוצר ויכוחים, זה יוצר אווירה לא נעימה, לא נעימה. עובדתית היא לא נעימה. אין בתוכנית לוי"ז או גיבוי כספי לכך. לא נאמר בתוכנית שיש עכשיו גיבוי, שגיא, יש

לך 30 מיליון שקל עכשיו לתת? אמרת שלא. אין. וגם אני מבינה. אי אפשר לשים עכשיו 30 מיליון שקל לשנה הבאה ולהגיד לנו – אנחנו משפצים וסוגרים את הפער. כי אם אנחנו גם לאורך שנים, נעשה תוכנית לאורך שנים, הפער ימשיך להיות. כי יבנו בתי ספר חדשים והפער ימשיך. צריך לסגור אותו במה שפחות זמן, אחרת זה ימשיך להיות אותה הרגשה, אותם ויכוחים ואותה אווירה עכורה.

חוקת העיר למרחבי חינוך, שכונות ירוקות, מרכז העיר והשכונות המזרחיות, שלכל אחד מהם מינהל חינוך שנותן שירותים למרחב שלו, לכל אחד חטיבות משלו, נתחם את האזורים ותעצים את הפערים בין האזורים. כי מה שיהיה, יהיה האזור המערבי, שבו יהיו כל בתי הספר החדשים מן הסתם, זאת עובדה. בנו שם שכונה חדשה, אז יש מבנים חדשים. מרכז העיר, זו עובדה, הוא ותיק יותר, אז יש בו מבנים ותיקים יותר. והפער יילך. אם אנחנו גם נתחם את זה באזורים, אז הפער עוד יותר יחודד ועוד יותר יתעצם.

אז אני שומעת גם את האמירה – אתם, תושבי העיר הותיקים (אני נולדתי בכפר סבא), אתם חיים אי שם, 50 שנה אחורה. אתם חושבים שכפר סבא נמצאת אי שם ואתם רוצים בכלל איזו שהיא אווירה ואינטגרציה שבכלל אי אפשר לעשות אותה היום. אז לא, אי אפשר לעשות אותה אותו דבר כמו שהיה לפני 50 שנה, ברור לנו, אבל אפשר לשמור אותה באיזו שהיא מתכונת, איכשהו, גם עכשיו, ולא לוותר עליה. כי החלוקה למרחבים זה ויתור. מבחינתנו זה ויתור. אנחנו באים ומבקשים - תדברו איתנו. תשבו ותדברו איתנו.

היתה ישיבת הנהגה, ביקשתי, לקח לנו לא מעט זמן גם להגיע לישיבת ההנהגה הזו. שמעתם את השיח. אחרי זה ביקשתי. אמרתי, בואו תיפגשו איתנו, לפני שאתם מגיעים למועצה, תדברו איתנו. לא אמרנו שאנחנו נלחמים, ולא אמרנו שאנחנו הולכים לעיתונות, נכון? לא הלכנו. אמרנו, בואו תדברו איתנו. אז הגענו לישיבת המועצה ושוב לא דיברו איתנו. ואני שואלת - למה? למה לא לשבת לדבר? אנחנו לא מדברים יפה? אנחנו לא מנהלים שיח? אחר כך התחושות נשארות. הן נשארות.

בטרם אתם מאשרים, תחשבו על כל מה שנאמר פה.

(מדברים ביחד).

צביקה צרפתי: אני לא כל כך רגיל שיורדים עלי כל כך הרבה בישיבה, כולם החטיפו לי אז זה בסדר. רויטל, בבקשה.

עו"ד רויטל לן כהן: אני הייתי רוצה להציע, לאור הדברים ולאור העובדה שאף אחד, בטח לא מהאנשים שעוסקים בחינוך,

איתי צחר: רויטל, אם את רוצה להציע הצעת החלטה, אני מבין,

עו"ד רויטל לן כהן: כן.

צביקה צרפתי: קודם תני לחברים להתבטא.

איתי צחר: רגע, אז עדיף לפני כן גם להתייחס לדברים שנאמרו פה, כי נאמרו פה הרבה מאד דברים בהחלט מפתיעים. לא הייתי ממהר לשנות את ה...
ממהר לשנות את ה...

עו"ד אהוד יובל לוי: אין פה הצעות החלטה, סליחה, יש פה הצגת תוכנית. אתם עושים פה עוד מחטף? אתם מדברים על הצגת תוכנית ואתם הופכים את זה פה להצעות החלטה? אולי סיכמתם ביניכם משהו? תשתפו אותנו.

פליאה קטנר: יובל, אני ביקשתי פה לדבר ואני באמת מחכה.

איתי צחר : אם תעיין בחומר, מר יובל לוי, כתוב בכותרת החומר שהועבר אליך, בסימוכין 415344, אני מעריך שקראת אותו ואת התוכנית בקפידה, רשום – הצעת החלטה למועצת העיר כפר סבא בנושא התוכנית האסטרטגית בחינוך.

עו"ד אהוד יובל לוי : אז אל תקרא לזה הצגה. אתה מציג את זה בצורה מטעה.

איתי צחר : מה שאני מציע, גם בסדר היום זה מופיע ככה, אבל מה שאני מציע זה,

עילאי הרסגור-הנדין : זה לא מופיע ככה.

איתי צחר : מה שאני מציע זה, רויטל, לפני שתתייחסי, מה שאני מציע שלפני שתציעי את ההצעה, תהיינה התייחסויות.

עו"ד אהוד יובל לוי : סליחה, עוד לא היה פה דיון, סליחה, איזה הצעה?

צביקה צרפתי : רגע, שניה, חבר'ה, מה אתם, מה קרה?

עו"ד אהוד יובל לוי : יש פה עוד הורים שרוצים את זכות הדיבור?

עילאי הרסגור-הנדין : כתוב – הצגת תוכנית אסטרטגית לחינוך.

פליאה קטנר : כתוב במפורש. זה כתוב במפורש.

איתי צחר : אין שום בעיה.

עו"ד אהוד יובל לוי : אנחנו נעביר בשמחה את זכות הדיבור שלנו לעוד נציגי הורים.

צביקה צרפתי : יובל, אני מבין שאתה רוצה להשתלט ולהיות נחמד, אז תן לי בבקשה, כולם ידברו, יש לנו זמן עד 1 בלילה, 2 בלילה, כמה שאתם רוצים. אני כבר לאן שהייתי צריך ללכת לא אלך, אשאר פה, הכול בסדר. שלא תגידו שאני בורח מישיבות, כי מספיק סיגל נתנה לי קצת בראש היום, אבל בסדר, הכול בסדר.

סיגל קוצ'מן : מה אני?

צביקה צרפתי : את החטפת לי בין השורות, ראש העיר, צביון וזה. אני

משתדל לשמור על הצביון הכפר סבאי בכל כוחי, אבל כמו שנאמר פה, העולם גם קצת משתנה. ולפעמים אי אפשר לשמור על הכול ב-100% וצריך לשמור כמה שאפשר אבל צריך להסתכל בצורה רחבה. אז לפני שאנחנו נגיע בסוף לאיזו שהיא החלטה, בבקשה, כל כך רצית, אני לא אפריע לך, זה אני מבטיח לך. אני לך לא אפריע.

רונית טל:

טוב, אני רונית טל, אני יו"ר הנהגת הורים ביצחק שדה. קודם כל, אומרים עלינו, לפני שבועיים עשיתי מאמצים אדירים, הגעתי לישיבה עם העירייה, בסוף הישיבה אמרו לנו – אנחנו נחשוב על מה שאמרתם. ומאז קיבלנו הזמנה למועצת העיר, בדיוק בשעה של הקונסרבטוריון, חבל, אבל הצלחנו גם להגיע לפה. אבל בכל מקרה, אומרים עלינו, אני ילידת העיר, נולדתי בעיר, כל המשפחה שלי גרה פה, נשארנו פה בגלל החינוך. וזה מאכזב מה שקורה פה ומה שאני רואה פה כאמא. הבת שלי לומדת 8 שנים במערכת החינוך של בית ספר ו-8 שנים אני שומעת על תוכניות השיפוצים, ועדיין לא ראינו כלום. ואני הזמנתי לא פעם ולא פעמיים, נכון, איתי ראה את האולם שלנו ביצחק שדה, אורלי מדברת על מרחבים,

איתי צחר: יצחק שדה לא שופץ לפני שנה וחצי?

רונית טל: לא. הוא נצבע.

איתי צחר: החצר של יצחק שדה,

רונית טל: החצר. אז בואו אני אתקן, החצר של יצחק שדה,

עו"ד אהוד יובל לוי: רונית, עדיין נופלים דברים מהגג של אולם הספורט? נופלים שם חלקים?

רונית טל: לא. רק היה לנו קצר של החשמל.

מהקהל: והיתה שם שריפה לפני חודש, אבל זה שטויות.

רונית טל: חברים שלי מפריעים לי, מה לעשות?

צביקה צרפתי: אז תשתיקי אותם.

רונית טל: אז קודם כל, מה שאני רוצה להגיד זה, שאנחנו, אורלי דיברה על מרחבים קהילתיים ויש המון דברים יפים וטובים בתוכנית. תבואו אלינו, אני מזמינה אתכם לאחר הצהריים, הילדים שלי נמצאים בחוגים, משעה 13:30 עד 22:00 בלילה שאני מסיימת את ה'מאמאנט' ואין לנו שירותים ראויים. ראויים. אני לא מדברת בכלל על שעות הלימודים ששם אין שירותים ראויים. הילדה שלי יום אחד עשתה פיפי במעלית, בבית, מרוב שהיא לא יכלה לעשות 6 שעות פיפי בשירותים בבית ספר. אז זה דבר אחד. זה בסיסי. איך יהיה לי מרחב קהילתי אם אין לי איפה לעשות אותו? זה דבר אחד.

דבר שני – מאשימים אותנו, ותיקי העיר, שאנחנו נגד הירוקה. אז אני כבר אומרת לך, אני לא נגד השכונה הירוקה, אני בעד השכונה הירוקה, אין מתח ביני לבינם. מה שבונים להם, שייבנה על הצד הטוב ביותר ואני בעד, וכמה שיותר גם. יש לי חברים בירוקה, אני מבלה שם המון. יש לילדים שלי חברים שם. אבל לא הגיוני לא לתת חינוך שווה לילדים שלנו. אתם תוחמים אותי במבנים שאתם מייעדים אותם להריסה, עם חלונות גיליוטינה. היום הילדים שלי לומדים עם חלונות גיליוטינה, עם דלתות שעוד שניה הם חוטפים. אז בואו, כאילו, נהיה פרופורציונאליים. תשאירו, תבנו בירוקה ותשאירו לנו את האינטגרציה. אנחנו שאלנו בישיבה – למה מבטלים את האינטגרציה? אז אמרו לנו לא לקרוא לזה אינטגרציה. אז למה מבטלים את

שיטת החינוך הקיימת בעיר, למה? אני מבקשת לדעת למה.

מה כל כך גרוע בה?

מה לא עובד?

מהקהל:

מה לא עובד בה? אנחנו ההורים מרוצים. תקשיבו לנו. רוב

רונית טל:

ההורים בעיר מרוצים מהאינטגרציה הזאת. וגם הילדים.

הילדים חיים, הם מכירים אנשים חדשים, הם לא נשארים

12 שנה עם אותם... זה. דיברו על לקרב את הילדים, שהם

יחזרו הביתה. כמו שהיא אמרה, הילדים שלי לשרת

והילדים של הירוקה לשרת זה אותו דבר.

אני עוברת רגע לגנים. ילדים משכונת הראשונים שובצו

באזור תל חי צפונה וילדים מתל חי שובצו בגאולים. איפה

זה אחד ליד השני?

זה המחשב.

מהקהל:

אז המחשב עשה. חבל שהוא לא הלך עם השיטה של אגף

רונית טל:

החינוך המחשב. אני לא יודעת איך זה עבד.

רונית, אני חייב לעצור אותך רגע. את ממש לא 'פיירית'

צביקה צרפתי:

ואני אגיד לך למה את לא 'פיירית'.

למה?

רונית טל:

ככה. כי אם היית בתחילת הישיבה, נגעתי גם בעניין של

צביקה צרפתי:

שיבוץ גני הילדים.

לא הייתי בגלל ש -

רונית טל:

לא היית, אז חבל שלא היית.

צביקה צרפתי:

כי הייתי בקונצרט, מה לעשות?

רונית טל:

חבל. חבל שלא היית, רונית. תהיי אלי נחמדה.

צביקה צרפתי:

עו"ד אהוד יובל לוי: רונית, עכשיו מדברים על תוכנית אב, זה המקום להעלות

את הטענות.

- צביקה צרפתי:** אני רוצה להגיד לך, זו שנה ראשונה שפעלו פה דרך איזה שהוא משהו מאד מתקדם ויפיקו את הלקחים. יכול להיות שהיו בעיות, יכול להיות שהיו טענות, לא צריך ישר לבוא במן,
- רונית טל:** לא, זה לא בקטע,
- צביקה צרפתי:** אנחנו מודעים. תאמיני לי שאנחנו מודעים. תאמיני לי שאנחנו מודעים, יודעים, קיבלנו, אמרנו – תהיה הפקת לקחים. היום אנחנו נמצאים ברביעי לחודש, זה ארבעה ימים אחרי סגירת,
- איתי צחר:** אחרי פרסום.
- צביקה צרפתי:** אחרי פרסום השיבוצים.
- איתי צחר:** מחר נפתחים הערעורים.
- צביקה צרפתי:** מחר נפתחים הערעורים.
- איתי צחר:** בשנה שעברה, לפני שנתיים ולפני שלוש שנים היו עשרות אחוזים של ערעורים יותר...
- צביקה צרפתי:** בבקשה, מי עוד מנציגי ההורים רוצה? אבל שלא יחזור על עצמו.
- רונית טל:** הדבר היחיד שאנחנו רוצים לדעת כהורים, מה התוכנית התקציבית ולמה אתם מבטלים את ה -
- צביקה צרפתי:** רונית, אני אמרתי, נגעתי,
- רונית טל:** לא, לא אמרת מה התוכנית.
- צביקה צרפתי:** תקשיבי רגע.
- רונית טל:** מה סדרי העדיפויות? מה התוכנית? איפה הקדימות הכלכלית?
- צביקה צרפתי:** קשה לי לדבר כשאני רוצה לדבר וכל הזמן עוצרים אותי.
- רונית טל:** אני רוצה לדעת מה היא.

צביקה צרפתי: נגעת בעניין התקציבי, לא פירטתי את העניין התקציבי אלא נגעת גם בקושי, בקושי לגיוס התקציבי לצורך העניין של לסדר את הכול במכה אחת. נגעת בזה שאנחנו מודעים לשירותים ומודעים לשרת ומודעים לשז"ר. אנחנו יושבים לא פעם ולא פעמיים ולפעמים גם פעם בחודש כדי למצוא את המקורות התקציביים כדי לשקם את התשתיות גם בבתי הספר הקיימים. זה לא נעלם לא ממוחנו ולא מעינינו ולא מרצוננו. אמרתי מקודם, אני אהיה האיש הכי מבסוט שאני אוכל לבוא כל שנה לבית ספר ולעשות להגיד – איזה יופי. אבל יש קשיים ובשביל זה,

רונית טל: אז אל תבטל את האינטגרציה לפני שאתה,

צביקה צרפתי: רגע, את קופצת איתי מהשיפוץ עכשיו לאינטגרציה. על האינטגרציה, בסוף, אנחנו נשמע את כולם ונראה מה עושים. את יודעת, אני לא רוצה עכשיו לפתוח את האש על האינטגרציה, יש גם הרבה דברים שלא בגלל שזה לא טוב, יש דברים תפעוליים שאני חושב שקצת מקשים, אבל יבחנו את זה. בבקשה, ערן.

רונית טל: כואב לנו הלב. תקשיבו לנו, להורים.

צביקה צרפתי: אנחנו מקשיבים. מה אנחנו עושים עכשיו? אני לא מקשיב, רונית?

רונית טל: לא, אני רק אומרת, תיקחו את זה בחשבון.

ערן ורנר: רונית, עכשיו תורי, רונית.

רונית טל: סליחה, אני לא אפריע.

ערן ורנר: חשוב לי להשמיע גם דעה אחרת. סיגל בתחילת הדברים שלה אמרה שאין תמימות דעים בהנהגת ההורים, ואני דרך אגב חבר בהנהגת הורים, ואני רוצה לחדד אני חושב נושא

שאינן בו תמימות דעים וגם נושא שיש בו תמימות דעים. אז אני אתחיל בנושא שאינן בו תמימות דעים. אני, אולי בדעת מיעוט, חושב שהתוכנית היא תוכנית טובה. אני חושב שנעשתה בה עבודה טובה והמסקנות שלה הן נכונות, וזה נכון שהמסקנות של, מה שנקרא תושבי השכונות הירוקות נשמו לרווחה כשראו אותה, משום שאנחנו ניצבים בפני אסון תחבורתי. היום אנחנו מדברים על 700 ילדים שצריכים לנסוע כל יום למרכז העיר, ובעוד 3-4 שנים אנחנו נגיע ל-2,500, שזה כמו להוציא 3 חטיבות ביניים כל יום לטיול שנתי. אז עם העניין הזה אי אפשר להתמודד, ואני חושב שהנושא של החלוקה הגיאוגרפית, שמאפשרת גם קליטה של תושבים מהאזור הגיאוגרפי הנכון וגם,

(רעש מהקהל)

סליחה, אני כיבדתי אותך ולא הפרעתי. אני אגיד את זה בקצרה, אני חושב שבעניין הזה אין תמימות דעים. אני גם מודה שדעתי היא כנראה דעת מיעוט בתוך ההנהגה. איפה יש תמימות דעים? יש תמימות דעים בנושא הזה של התהליך שנעשה. אני חושב שהיתה תמימות דעים לגבי זה שהתהליך נעשה בצורה שלא שמעו אותנו, לא שיתפו אותנו בסופו של דבר, זאת אומרת, מעבר למה שהשמע על ידי הציבור,

... עד הסוף.

אורלי פרומן:

עד הסוף. זאת אומרת, יש איזה שהוא עניין של התהליך, ואת זה אני אומר בצער, משום שאני רואה שבאמת הגענו למצב שהנהגת הורים היא לא שותף של העשייה העירונית,

ערן:

ככה מרגישה. וזה לא נכון, אנחנו יושבים המון שעות ביחד, אנחנו הורים מתנדבים ובסך הכול אנחנו רוצים לעשות הרבה דברים ביחד ולא תמיד אנחנו מרגישים שזה מצליח. אני אסיים במשפט אחד, אני חושב שדווקא התוכנית הזאת שהיא ברובה ברמה הצהרתית, הצליחה להקפיץ פה הרבה הורים מהעיר שכנראה היו בחוץ, אולי בגלל איך שגם הציגו אותה ואיך שמיתגו אותה, עם החלוקה ל-3, ואני מבין את הכעס ואת החשש של ההורים שעומדים בפני מוסדות שמטים ליפול, והם רוצים לשמוע שהם יהיו לא מקופחים ושיהיו מוסדות ראויים ללימוד.

אבל אני חושב שבעניין הזה של השיח צריך גם לזכור שיש עוד דברים, יש עוד דברים כמו השינויים שצפויים להיות לנו בשנה הבאה בגני ילדים, או שינויים בצהרונים, שגם שם מתנהל שיח, אבל הוא מתנהל נורא מאוחר וכבר באנו לא פעם ולא פעמיים, אנחנו לא מרגישים שמלווים אותנו לאורך כל התהליך. אני חושב שאת העניין הזה חייבים לתקן. חייבים לתקן את היחס ואת שיתוף הפעולה בין הנהגת הורים לבין העירייה.

לאה מנסור: אני לאה, כבר הציגה אותי סיגל. גילוי נאות, אני גם יו"ר

שכונה 80.

צביקה צרפתי: בבקשה, לאה.

לאה מנסור: אני בשנה האחרונה נמצאת, בדיוק כמו סיגל והרבה הורים,

בכל התהליך של מערכת החינוך. אני עושה את זה למרות שהילדים שלי כמובן כבר גדולים ועוד מעט עוזבים את חטיבות הביניים, וכבר נמצאים בתיכון. אני עושה את זה בגלל שזה חשוב לי, אני עושה את זה בגלל שזה גם חלק

מהרקע שבו אני עוסקת בחיים, ובגלל שזה חשוב לעיר. אני גרה בעיר הזאת אמנם רק שש שנים, הגעתי מרעננה, ואני רואה הרבה דברים טובים שיש בעיר הזאת. מצד שני, אני גם גרה 6 שנים בשכונה הירוקה, ואני רואה את הבעיות הפיזיות של ההגעה של תלמידים של חטיבות הביניים, אחר כך של התיכונים, אבל בעיקר אני אתרכז בחטיבות הביניים, להגיע לבתי הספר.

אני לא רוצה להתמקד כרגע איך נעשה או איך תיעשה החלוקה הגיאוגרפית, כי אני חושבת שיש הרבה מה לעשות שם, ואין דרך, סיגל ואני יש לנו הרבה מיילג', יש הרבה דרכים לעשות את זה בלי לנטרל את השכונה הירוקה בנפרד, ויש הרבה דרכים לעשות חלוקות מהסוג הזה, שיהיו הוגנות, פייריות ויתחשבו במיוחד בדרכי ההגעה והמרחקים. כי זה נכון להגיד שאין, שכונת 80 זהה לשכונת 60 מבחינת הקרבה למרכז העיר והגישות לבתי הספר, ונכון להסתכל על המרחב הגיאוגרפי.

אני גם שנתיים נמצאת בצוות הסעות, בהתנדבות שלמה, בצוות ההסעות של חטיבות הביניים והתיכונים. יש לי הרבה מיילג' עם איתי ועם אורי ועם צוותים של העירייה, איך לשפר את מערך ההסעות, כי זו בעיה, זו בעיה שעד לפני שנתיים לא היתה כל כך אקוטית, אבל עם הבנייה המטורפת שיש גם במזרח וגם במערב, אנחנו נתקלים כל יום בעשרות תלונות של תלמידים ושל הורים על הסעות, על האוטובוסים, עם הרמדאן, בלי הרמדאן, יש הסעות, אין הסעות. תוסיפו לזה את הנושא של אופניים חשמליים, שהם סכנה נוראית,

עו"ד אהוד יובל לוי: לילדים ולהולכים ברגל.

לאה מנסור: לילדים, להורים, להולכי הרגל.

עילאי הרסגור-הנדין: בגלל שאין שבילי אופניים.

לאה מנסור: דבר שמתעצם, לא רק בשבילי האופניים, דבר שמתעצם

כמובן מזה שאין מענה תחבורתי נאות ויש פקקים רבים

ובעיות תחבורה. לכן, אי אפשר להתעלם, זה לא נכון

להתעלם ולהמשיך לחשוב שהחלום של כפר סבא

והאינטגרציה כמו שהיתה בעבר יכולה להימשך בעיר שכל

כך גדלה מבחינה פיזית ומבחינה דמוגרפית. ולכן, אני כן

מברכת על השינוי, בין אם אני מסכימה או לא מסכימה,

ויש לי כל מיני רעיונות שונים ומשונים ל-איך עושים

חלוקה בלי ליצור הרגשה של אפליה. אני לא בעד אפליה,

אני רוצה להיות חלק מהעיר, אני חלק מהעיר הזו,

רונית טל: אנחנו רוצים להיות חלק, כולנו.

לאה מנסור: נכון. אני חושבת בהחלט שצריך לשפץ. הילדים שלי לומדים

בחיובות הביניים שיש, אם זה באלון, לא משנה, לומדים

פה בבתי הספר, אני יודעת מה מצב בתי הספר. שיחקתי

בערך בכל מגרשי המשחקים של ה'מאמאנט' ברחבי העיר,

אז אני יודעת בדיוק מה מצבם. אני גם ישבתי בבתי הספר

חדשים כשבנו בהם. אז תאמיני לי שגם זה לא תענוג גדול.

לשבת בבית הספר שעדיין נמצא בבנייה, עם כל היופי וכל

התענוג, אני יכולה להבטיח לך שגם זה לא תענוג גדול.

רונית טל: גם לא תענוג גדול מאד כשהתקרה קורסת.

לאה מנסור: את צודקת. את צודקת.

רונית טל: שנה שעברה זה קרס.

לאה מנסור: נכון. את צודקת.

צביקה צרפתי:

אני מבקש שתתקדמו.

לאה מנסור:

אני רוצה לסיים. התוכנית עצמה כתוכנית-על היא תוכנית מצוינת. אני חושבת שהיא דורשת הרבה מאד עבודה בצוותים, היא באמת דורשת הרבה מאד עבודה בצוותים, ולא צריך להיתפס בעיני לחלוקה כזאת או אחרת. ההורים חייבים לקחת חלק מהדיונים האלה שהולכים קדימה ולעבוד בצורה יותר יסודית. אבל אם לא תהיה קואליציה רחבה מבחינה פוליטית של שינוי בחינוך, לעולם לא יהיה שינוי בחינוך בכפר סבא. בכל מערכת החינוך שאני עוסקת בהן בעולם, שינוי מהותי בחינוך קורה רק כשמוציאים את הפוליטיקה מחוץ למערכת החינוך.

ואני מבקשת שבאחריות כל מי שנמצא בחדר הזה, שאתם מייצגים את הציבור, תוציאו את הפוליטיקה מהחינוך. צריך לבצע שינוי מהותי במערכת החינוך בכפר סבא. צריך להתחשב בהרבה מאד דברים, צריך לערב את ההורים – תנו יד לשינוי מהותי כל עוד שיש התחייבות ברורה של אגף החינוך לשלב את ההורים גם בפרטים הקטנים.

עו"ד אהוד יובל לוי: מצאת את זה בתוכנית שמוצעת היום לפנינו?

לאה מנסור: מצאתי תוכנית-על מצוינת.

צביקה צרפתי:

לאה, אני רוצה להגיד, קודם כל, זה בסדר שכל אחד מדבר, אבל אם אפשר להתכנס כל אחד ולא לחזור אחד על דברי השני, אז אני אודה. בבקשה, תציג את עצמך.

יפתח:

ערב טוב. שמי יפתח, אני נציג הדמוקרטיה בהנהגת ההורים. אני חבר הנהגת ההורים העירונית. אני רוצה להתייחס לשלוש נקודות:

הנקודה הראשונה היא הדו-שיח של הנהגת ההורים עם אגף

החינוך, עם עיריית כפר סבא. אני חושב שעיר צריכה שיהיה לה דו-שיח תורם, דו שיח מתרים, בין העירייה ואגף החינוך לבין ההורים שלה וההורים של ילדיה. ולא דו-שיח למראית עין. והדו שיח שנעשה לעניות דעתי ולהרגשתי הסובייקטיבית, בנושא התוכנית האסטרטגית, היה דו-שיח למראית עין. עשו שולחנות עגולים, עשו קבוצות דיון, אבל מהרגע שזה נגמר ועד רגע הצגת התוכנית נדמו, כולם נדמו.

עילאי הרסגור-הנדין: זה מזכיר משהו.

יפתח: לא היינו שותפים בסופו של דבר לתפיסתנו ולהרגשתנו, לתוכנית האסטרטגית הזאת. בגלל זה אנחנו לא תומכים, או לא תומכים בחלקה. יש בתוכנית הזאת דברים טובים ויש בתוכנית הזאת דברים לא טובים. אז זאת נקודה חשובה. דו שיח חייב להתקיים.

הדבר השני – מדברים פה על שינוי של החינוך בכפר סבא. ואני שואל – למה? למה אתם כל כך רוצים לשנות את החינוך בכפר סבא? מה כל כך רע בחינוך בכפר סבא? מה לשנות? למה לשנות משהו שעובד ועובד טוב? הרי באות הנה משפחות מרעננה בגלל החינוך. באות הנה משפחות מכל הארץ בגלל החינוך. למה לשנות?

צביקה צרפתי: אני חייב שאלת ביניים, כי זה קשור. אתה יודע, אני מקשיב, צריך להבדיל בין חינוך לבין שיטת האינטגרציה. אני רוצה להגיד לך כראש עיר, אני מאד נעלב, אני חושב שהחינוך בכפר סבא הוא חינוך טוב, החינוך הוא חינוך טוב. יש ויכוח על עניין האינטגרציה. יפתח בזכות דיבור.

יפתח: אני עכשיו מדבר על הנושא של האינטגרציה. אני חושב שפגיעה בנושא האינטגרציה זה ריסוק האופי הקהילתי של

העיר כפר סבא. ריסוק. מדברים פה ברמה דמגוגית על שינוע הילדים מכאן לשם, אז מה? ממזרח ומרכז העיר אנחנו לא משנעים מאות ואלפי ילדים יום יום? זה אותו המרחק. קחו מפה. המרחק מהראשונים לאלון או לשרת הוא 2.8 ק"מ. המרחק מ-60 לשם זה פחות. המרחק מגאולים ומראשונים או מהדרים לאילן רמון זה 2.6 ק"מ. מ-80 זה פחות. אז מה זה הדמגוגיה הזאת של שינוע התלמידים משם לכאן? אנחנו משנעים יום יום. מישהו מכס, בטוח, אתם נוסעים יום יום בבן גוריון או בכצנלסון או בויצמן, ממזרח למערב, ונתקעים בפקקים יום יום. אז מה זה הקטע הזה של בעיות תחבורתיות? הבעיות התחבורתיות האלה קיימות בכל רחבי העיר. אז למה לתת מענה רק לאזור אחד?

צביקה צרפתי: חברים, תכבדו אותו בבקשה.

יפתח: אז לבוא ולפגוע באינטגרציה המדהימה שיש בעיר, אינטגרציה חברתית, בתואנות שווא כאלה ואחרות, זה לעניות דעתי לזרוע חול בעיניים. ואני קורא למועצת העיר ללמוד את התוכנית לעומק ולהבין את העובדות לפני שהם הולכים ומרימים ידיים לתוכנית שיש בה דברים טובים, אבל יש בה דברים הרי אסון.

צביקה צרפתי: תודה רבה. לא הרי אסון, לא צריך להגזים. לא הרי אסון.

מהקהל: זו דעתו.

צביקה צרפתי: סליחה, רגע, רגע, סיגל, יו"ר הנהגת ההורים, דיברת די רחב, אנחנו רוצים למצות, גם לחברי המועצה מגיע לדבר. אי אפשר, אני לא יכול פה את כל ההורים וכל יו"ר ועד הורים שרוצה לדבר. פניתי לסיגל ואני מבקש, גם חברי

המועצה רוצים לדבר,

עו"ד אהוד יובל לוי: אתי, אחד מחברי הסיעה שלנו ייתן לך את זכות הדיבור שלו.

צביקה צרפתי: תגידי לי עוד אחד או שניים.

סיגל קוצ'מן: שניים. הילה ו...

צביקה צרפתי: עוד שניים וזהו. וקצר, אני מבקש קצר.

הילה: שמי הילה, הילדים שלי לומדים ביצחק שדה ובחטיבת

אלון. שתי נקודות שאני לא שמעתי: אחת – יש תוכנית

מאד מאד יפה, הצהרות והכותרות נהדרות, חינוך אין ספק,

לא ראיתי פה תוכנית עבודה, ראיתי פה חזון. תוכנית

עבודה צריכה להיות מעוגנת בתאריכים, בתקציבים, בסדרי

עדיפויות. אני לא מבינה על מה מצביעים פה היום, כי

בעצם על רעיונות, יש פה רעיונות מאד מאד יפים, אבל מחר

בבוקר מה הולך לקרות? יושב פה לידי מנכ"ל החברה

הכלכלית, מדבר איתי על השיפוץ ביצחק שדה, שגם לפני

תשע שנים דיבר איתי על אותה תוכנית – זה לא הולך

לקרות. זה הדבר הראשון. הדבר השני, מדברים על תוכניות

עבודה ... לא דיברו על המיצ"בים שצונחים בכפר סבא, לא

מדברים על הצפיפות בכיתות, לא מדברים על איחודי

כיתות,

צביקה צרפתי: כי זו לא מהות,

הילה: שניה, רגע, אני אסיים את דברי.

צביקה צרפתי: בבקשה.

עו"ד אהוד יובל לוי: שתוכנית אב אמורה להתייחס אליהם.

הילה: ילדים יושבים 40 ילד בכיתה, השולחנות מגיעים מקיר

לקיר ולמורה יש 30 ס"מ לזוז, שהכיתות לא עומדות

בתקנים של פינוי של כיבוי אש ולא עומדים בשום תקן של כל רשות שאחראית על בטיחות בעיר. אז עם כל הכבוד לדבר על ... קודם כל ...

צביקה צרפתי: אז אני רוצה לתקן אותך ולהגיד לך משהו. במועצת העיר מחליטים על מדיניות, על חזון, ותוכנית עבודה היא אחר כך, היא מתורגמת, אחרי שמחליטים על איזו שהיא תוכנית אב, מתרגמים אחר כך את זה לתוכנית עבודה, הצוותים המקצועיים שמים תוכנית, שמים לוח, מתי מתקיים, איך מתקיים. זה לא פה. זה לא בדיון הזה. זה עכשיו, ההחלטה לאשר את התוכנית הרעיונית, בגדול. תוכניות עבודה, אחר כך מתרגמים את זה לתוכניות עבודה. בבקשה, אתי.

אתי בויס: אני חושבת שקלטת את כל מגוון הדעות. ואני ממש מבקשת, גם מצביקה וגם מאיתי וגם מאורלי, לחזור לשולחן הדיונים, לשבת עם כל הפורום, לשמוע מה יש לנו להגיד, מה יש לאחרים להגיד, ולקבל החלטה משותפת.

צביקה צרפתי: בסדר.
אתי בויס: אני לא חושבת שאנחנו אויבים אחד של השני. אני מזמינה את כולם לשבת ולהחליט יחד החלטה שהיא תהיה מקובלת על כל העיר. יכול להיות שאנחנו נתגמש, יכול להיות שאתם תתגמשו, אבל צריכה להיות פה איזו חשיבה חדשה.

צביקה צרפתי: תודה.
לילך: אני רוצה להוסיף עוד משפט אחד בבקשה. אני אזרחית בכפר סבא, לא שום דבר אחר.
מהקהל: תושבת.

לילך: תושבת כפר סבא, אזרחית בכפר סבא, תקראו לזה איך שאתם רוצים. אני מבקשת מכס רק דבר אחד, באמת, כל

חברי מועצת העיר, אני חושבת שערב לפני בחירות אני מצפה מכבודכם שתדחו את ההחלטות הגורליות האלה עבורנו לאחרי הבחירות.

צביקה צרפתי: 100%.

לילך: אני לא חושבת שזה הזמן,

צביקה צרפתי: תודה רבה. פה לא עוסקים בדברים האלה עכשיו. בבקשה, מי רוצה מחברי המועצה? אמיר, בבקשה. אתי, חבר'ה, עכשיו חברי המועצה מדברים. זהו.

ד"ר אמיר גבע: קודם כל, לי אישית אין ספק שאורלי עשתה עבודה יוצאת מן הכלל וברור שפה נעשתה עבודה במשך יותר משנה, אולי שנה וחצי, גם ההצגה של אורלי היתה מצוינת ועל פניו הייתי מסכים לכל מילה שהיא אמרה. זו תוכנית אסטרטגית רעיונית, והיא כללית, והיא לא צריכה לרדת לפרטים של עבודה. אבל, האמת היא שברגע ששמעתי את סיגל מדברת, אני, אני פשוט נדהמתי, מכיוון שלא עלה בדעתי אפילו לרגע, לאור מה ששמענו אנחנו כחברי מועצה, שהיה לאורך כל התהליך, מעבר לשולחנות העגולים שהם יועדו לציבור הרחב, שהיתה עבודה משותפת על כיווני התוכנית, ואנחנו מדברים פה על הכיוון הרעיוני קודם כל. כי אינטגרציה או לא אינטגרציה זה עניין רעיוני, זה עניין ערכי, זה עניין שהוא כמעט פילוסופי, אם כן יעשו אסטרטגיה או שיתחילו לחלק לאזורים וכן הלאה. לא עלה בדעתי שבהנהגת ההורים, וכפי שאני מבין מערך, שהוא בדעה אחרת אמנם אבל הוא מודה שהרוב מחברי ההנהגה בכלל מתנגדים טוטאלית לעיקרון המרכזי הזה.

איתי צחר: איזה עיקרון?

- ד"ר אמיר גבע:** לעיקרון של אינטגרציה, להשאיר את האינטגרציה, **מהקהל:** לחלוקה לאזורים.
- ד"ר אמיר גבע:** אז זה עניין מאד בסיסי, זה להפוך את התוכנית האסטרטגית שהוצגה בפנינו על פניה. אני חושב שבנסיבות האלה באמת, א', אני עדיין לא יכול לחשוב בעצמי, אם, ראיתי את היתרונות של החלוקה ל-3 האזורים ואני מתעלם כרגע מנושא שיפוץ בתי הספר כי זה הרי ברור לכולנו שבכפוף לשיקולים תקציביים כולנו רוצים לעשות את זה ובמהירות האפשרית. הרי זה עשרות מיליונים וזה ברור שאי אפשר לעשות הכול בבת אחת. אבל הנושא הפילוסופי, **דובר:** למי זה ברור?
- ד"ר אמיר גבע:** ברור לכולם שצריך לעשות את זה. אבל הנושא הזה של האינטגרציה הוא מאד מאד מהותי ואני חושב שאנחנו צריכים לחשוב עליו קצת יותר לעומק, ומן הסתם כבר אין לנו כל כך זמן, כי אנחנו הגענו לישיבה לפני אחרונה של המועצה.
- צביקה צרפתי:** אני חייב להגיד משהו לגבי מה שאתה אומר, להתייחס לדברים שאתה אומר. אחד – זו תוכנית, **מהקהל:** אתה מפריע לו.
- ד"ר אמיר גבע:** לא, לא, אני סיימתי בעצם. לדעתי כדאי, **צביקה צרפתי:** אני אתייחס.
- עמירם מילר:** אולי תתייחס לכולם, צביקה?
- צביקה צרפתי:** אני מעדיף רק להתייחס כרגע למה שאמיר אמר. אני אתייחס למה שאמרת. התוכנית הזאת היא תוכנית גדולה, היא לא רק מתעסקת באינטגרציה. תהיה פה, אנחנו מגבשים איזו שהיא הצעת החלטה, שאני חושב שהיא

יכולה, כולם יוכלו לחיות איתה בשלום.

אברהם שיינפיין: אולי כדאי לתת החלטה,

צביקה צרפתי: תן קודם כל לאנשים לדבר.

אברהם שיינפיין: אז איך נתייחס אם אנחנו לא יודעים מה ההחלטה?

ד"ר ענת קלומל צוויג: אני רוצה לומר פה משהו מאד מאד,

צביקה צרפתי: בבקשה, עילאי.

אברהם שיינפיין: מה ההחלטה, שנוכל להתייחס.

ד"ר ענת קלומל צוויג: לא, לא, רק רגע, לפני ההחלטה, יש לי הערה מאד קריטית.

צביקה צרפתי: רגע, עילאי בזכות דיבור, רגע.

פליאה קטנר: ביקשנו זכות דיבור.

עילאי הרסגור-הנדין: אחרי זה אני גם ארצה להתייחס.

פליאה קטנר: לפני שאני ככה, יש לי באמת שאלות שעלו מתוך התוכנית

הזו, אבל לפני שאני אשאל אותן, יש לי איזו שהיא הערה

שהיא גם נצמדת למה שאמיר פה אמר וכמובן, אורלי, זה

לא קשור אלייך. כל פעם שעילאי ואני מעלים הצעות לסדר,

אז יכול להיות שבגלל המיקום שלנו באופוזיציה, כל הזמן

שואלים אותנו אם אנחנו עושים את זה בגלל בחירות,

עושים את זה בגלל בחירות. פה מדובר, באמת, באיזו שהיא

תוכנית נורא נורא גדולה שעולה פה, ואני גם תוהה לגבי

ההחלטה להביא אותה למועצת העיר לסמיכות לגבי

הבחירות. לא קשור לאורלי, קשור להחלטה להביא אותה

כאן לדיון.

בהמשך לזה, יש פה גם את העניין של איך שזה הופיע אצלנו

בדפים שאנחנו קיבלנו, שהיה ברור מתוך הדברים שלא

מדובר במשהו שבא להצבעה, לכאורה מדובר באיזה שהוא

הסבר שנותנים לחברי המועצה. אני חושבת שזה לא ראוי

כשזו הצורה שבה זה מוצג לחברי המועצה, פתאום להראות לנו דף ולהגיד – לא, לא, לא, הנה, זו הצעת החלטה.

עו"ד אהוד יובל לוי: פה הסתתרה הצעת החלטה.

פליאה קטנר: פתאום זה משהו של הצבעה. אז אני מבקשת, אני חושבת

שזה לא הזמן. אני מבינה, צביקה, שזה לא נראה לך, אבל

מה לעשות? אנחנו פה, אנחנו פה כולנו מקבלי החלטות, עם

מה אנחנו מתעסקים?

ד"ר אמיר גבע: ... במעלית אבל.

פליאה קטנר: אמיר, זה לא לעניין.

עו"ד אהוד יובל לוי: למה ילדה בכיתה א',

פליאה קטנר: שניה, רגע, יובל, יובל, תן לי בבקשה, תן לי בבקשה.

הדברים האלה, העקיצות האלה פה אחד לשני הם לא

לעניין. אני מעלה פה, סליחה, אני יכולה לדבר? יש פה

באמת איזה שהוא דיון,

עו"ד אהוד יובל לוי: סליחה, אני מצפה שתכבדו אותה, היא הקשיבה לכם

בתשומת לב.

פליאה קטנר: אני שמחה שהערות שלך, אם את רוצה נורא לשמוע כמה

אני יודעת להרים את הקול, אז אני יכולה להדגים את זה.

אבל אני לא רוצה כרגע.

עילאי הרסגור-הנדין: זו לא תחרות למי יש קול יותר חזק. יש זכות דיבור ולא

יכול להיות שנתחרה כאן במי צועק יותר חזק.

פליאה קטנר: אז אני חושבת, סליחה, אני חושבת שזה לא נכון לעשות את

זה, לקיים כאן הצבעה כשזאת היתה הנראות כלפי חברי

המועצה. זאת היתה ההערה שלי לגבי העניין הזה.

פה גם עולות לי שאלות לגבי התוכנית. אני ישבתי קראתי

בעיון את התוכנית הזו, יחד עם עילאי, קראנו, עברנו על

הדברים יחד, לא רק בהצגה שהיתה פה, ותוך כדי באמת עלו כל מיני שאלות שבאות יחד עם הצורה, כשהדברים נמצאים מול הצורה שבה זה הוצג פה.

אחד הדברים שחזרו שוב ושוב ושוב ושוב זה היה חופש הכלה, חופש הכלה. לא ברור לי מהתוכנית איפה בא החופש, איפה באה ההכלה. זה נשמע כמו מילים נורא יפות, שאני נורא שמחה, ואני גם רוצה חופש והכלה, אבל אני לא רואה איפה זה פרקטית מגיע.

וזה מתקשר לשאלה נוספת שלי, שמה שנאמר פה זה, אנחנו מדברים פה רק על התוויה של מדיניות, שזה דבר, נכון, מועצת עיר היא גוף שעוסק בהתוויה של מדיניות, שעובדי העירייה מוציאים לפועל את המדיניות הזו, אבל, גם בתוכנית הכתובה וגם במה שהוצג פה, נראה שלא רק מדובר במדיניות. זאת אומרת, מדובר בפרקטיקה, מדובר במשהו שהוא מאד מאד מוחשי. דובר פה על מעבדות, דובר פה על מה הורסים, מה לא הורסים, מה מקימים, מה לא מקימים. זאת אומרת, אם אנחנו מגיעים עד לרמה הזו, אז באמת, בהקשר לשאלה הראשונה שלי, אני רוצה להבין מה התוכן של הדברים. כלומר, נראה על פניו שמדברים פה על איזו שהיא צורה, נותנים פה איזו שהיא צורה, יש התייחסות לצורה, לא ברור לי מה התוכן של התוכנית הזו. אם מגיעים לדוגמאות שניתנו פה במהלך ההצגה של התוכנית, שהם דברים שהם נורא פרקטיים, אז אני רוצה לדעת גם מה הפרקטיקה לגבי דברים שהם תוכניים ולא רק לגבי, אנחנו שמים לבנה פה, הורסים לבנה שם. זה הכול. תודה רבה.

ד"ר ענת קלומל צוויג: אני רוצה בהמשך,

עילאי הרסגור-הנדין: ביקשתי גם זכות דיבור. אני רוצה להצטרף לדבריה של

חברתי לסיעה, להדגיש כמה נושאים.

דבר ראשון – מקריאת סדר היום, לא אמורה להיות כאן הצבעה. ואם תהיה הצבעה, אני לא פוסל נקיטה באמצעים משפטיים כדי לפסול את ההחלטה. זה דבר ראשון.

דבר שני – יש כאן שיטה שחוזרת על עצמה כל פעם. אנחנו רואים את אותו ריטואל שוב ושוב, של הצגה של שיתוף ציבור, לעשות שולחנות עגולים, לעשות איזה שהוא אירוע מפואר, ואחר כך דממה. שקטים שקטים שקטים, עובדים על איזו שהיא תוכנית שאף אחד לא רואה אותה, ואז פתאום מציגים אותה כתוכנית מוגמרת. ראינו את זה בתוכנית המתאר, ראינו את זה גם בתוכניות אחרות. ועכשיו אנחנו רואים את זה שוב פעם בתוכנית החינוך. עד שכבר עושים משהו יפה, עד שכבר באמת מביאים אנשים לשולחנות עגולים, עד שכבר מתחילים לדבר על הדברים כמו שצריך, ועשו כאן עבודה מאד יפה בדבר הזה, ואני אומר את זה דווקא לזכות אגף החינוך ואנשי המקצוע שעשו עבודה מאד יפה, אבל אחרי זה עוצרים את התהליך, כלומר, עבור התושבים וחברי המועצה עוצרים את התהליך, וממשיכים במחשכים לעשות איזה שהוא משהו שיכול להיות שהוא טוב ויכול להיות שהוא לא טוב, אבל התוצאה היא שהציבור מרגיש שהדירו אותו, שהציבור לא מרגיש שהוא חלק מהתוכנית, ואני אפילו לא מדבר אם התוכנית טובה או רעה, אני מדבר בכלל על השיטה. זה דבר ראשון.

דבר שני, זה השיסוי שהמדיניות הזאת גורמת לו בין שכונות בעיר. לא יכול להיות שכל פעם מרכז העיר יצטרך

לריב עם השכונות הירוקות. זו צורה נפסדת של ניהול דברים. זה לא צריך להיות ככה. לשכונות הירוקות מגיע החינוך הטוב ביותר שאפשר. לתושבי מרכז העיר מגיע החינוך הטוב ביותר שאפשר. ולתושבי מזרח העיר מגיע החינוך הטוב ביותר שאפשר. אנחנו רואים כל פעם, כל פעם שמביאים אותנו שוב פעם למצב הזה, שוב פעם למצב שהורים צריכים להסתכל על מה עשו בשכונה אחרת ולקנא, ושכונות אחרות צריכות להצטדק מול אותן שכונות אחרות. לאן הגענו? לאן הגענו? זה לא צריך להיות ככה. אנחנו צריכים, באמצעות התוכנית הזאת, להגיע לשוויון, לצמצם את הפערים. וזה לא אומר לפגוע בשכונות הירוקות. זה אומר להמשיך להשקיע בשכונות הירוקות ולא לשכוח את השכונות הותיקות יותר. וזה לא מה שנעשה כאן, כי עובדה שזה לא מה שאנשים מרגישים.

עמירם מילר: אני לא יודע, מה זה משחקי המילים האלה? לא הבנתי. אתה רוצה להיות טוב עם זה וטוב עם זה וטוב עם זה? זה לא פייר.

עילאי הרסגור-הנדין: ועובדה שביקשו, ועובדה שיש שיפוצים שביקשו אותם כבר לפני שנים והדברים האלה לא קרו. והגיע הזמן לשנות את סדר העדיפויות. ואני אגיד למה אני מתכוון, כי אי אפשר לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה. או קיי? מאד יפה, ואני בטוח שכולם היו רוצים להבטיח שישפצו את כל בתי הספר. וברור שאי אפשר להבטיח שיתנו תקציבים לכל הדברים בו זמנית. אבל, אם מסתכלים על הדברים שנעשו, רואים לאיפה הכסף הזה הלך, הכסף שהיה לשיפוץ בתי הספר, והוא הלך לפרויקטים גרנדיוזיים, כמו הריסת היכל

התרבות, בעצם חוץ מהמעטפת הכול נהרס, והקמה מחדש שלו. ואני מאד בעד תרבות, אבל היה אפשר גם לרסן את הפרויקט הזה ולתת עדיפות לבתי הספר, ואז היום הרבה מההורים שאנחנו רואים כאן לא היו כל כך מתוסכלים כמו שהם עכשיו.

אני רוצה להגיד עוד משהו שלא נאמר כאן, כמעט, היתה כאן הערה אחת של אחת הדוברות, אבל היא אמרה את זה מאד, רק בנקודה. כל הדיון הזה נסב, רוב הדיון הזה נסב על תנאים פיזיים. נכון שזה קשר לאינטגרציה, שזה גם מעבר לתנאים פיזיים, אבל אנחנו בעיקר מדברים על מבנים ועל מיקומים של מבנים, שזה מאד חשוב, שזה מאד חשוב וזה תנאי הכרחי וזה דבר ראשון שצריך לעסוק בו. זה הדבר הראשון שצריך לעסוק בו. אבל, אם מדובר על מדיניות חינוכית, בואו לא נדבר רק על המבנים, אפילו לא רק על מעבדות משופצות. בואו נדבר על התוכן. בואו נדבר על מהי מטרת החינוך בכפר סבא, על מה מלמדים ברגע שהכיתות כבר משופצות והילדים נכנסים לתוך הכיתות ופוגשים את המורים שלהם, אילו ערכים המורים האלה מעבירים להם.

צביקה צרפתי: רגע, אני אבקש,

עילאי הרסגור-הנדין: לא, לא, אני רוצה לסיים את דברי. זו נקודה חשובה. אתה לא תשתיק אותי.

צביקה צרפתי: לא, לא, אני לא משתיק אף אחד, אבל זה כבר נהפך להצגה פוליטית פה.

פליאה קטנר: למה הצגה פוליטית? אנחנו קראנו את התוכנית. אני יכולה לתת לך דוגמאות. כתוב שם מה יהיה כתוב על הקיר ושילמדו במעגלים. זה עד לרמה הזו זה יורד.

צביקה צרפתי: למה את צועקת?

פליאה קטנר: כי אתה לא נותן לדבר.

צביקה צרפתי: למה את צועקת?

פליאה קטנר: כי אתה לא נותן לדבר.

צביקה צרפתי: תדבר לעניין על התוכנית האסטרטגית.

עילאי הרסגור-הנדין: אני אדבר איך שאני רוצה. אני חבר מועצת עיר, אני חבר

מועצת עיר ויש לי זכות דיבור, ואני מייצג כאן תושבים,

ואתה לא תגיד לי מה מעניין ומה לא מעניין. אם זה לא

מעניין אותך, אל תבחר בי. כנראה לא תבחר בי. אבל זה לא

כל כך מעניין אותי.

אברהם שיינפיין: אולי תופתע.

עילאי הרסגור-הנדין: אבל, יש דברים שאני כן רוצה להגיד, מה לעשות? אתה

אולי מתעניין בדברים אחרים, אני מתעניין מאד במה

שקורה בתוך הכיתות.

עו"ד אהוד יובל לוי: שמענו על חבירה בין מעוף למר"צ.

עילאי הרסגור-הנדין: מערכת עירונית צריכה גם להחליט מה הכיוון שלה, מהם

הערכים שאנחנו פועלים לאורם. האם אנחנו מחנכים את

ילדינו לחופש, פלורליזם ודמוקרטיה או לערכים אחרים?

ואנחנו רואים,

צביקה צרפתי: אני רוצה שתחליט. אתה מצד אחד מחמיא לאגף החינוך כל

הזמן. אני לא מדבר עלי. אתה כל הזמן מחמיא. אבל מצד

שני אתה תוקף אותם על החינוך, על הערכים.

פליאה קטנר: אולי זה החופש שהם דיברו עליו, שהם התכוונו אליו כשהם

הציגו את התוכנית.

עילאי הרסגור-הנדין: אני אספר לכם דברים שעשו בעיריות אחרות. עיריית תל

אביב למשל, החליטה שיש לה אג'נדה מסוימת. עיריית תל

אביב למשל, החליטה שעמותות שאמורות להעביר אג'נדה פוליטית לילדי בתי הספר לא יכנסו. והיא עושה ככל יכולתה לא להכניס את העמותות האלה. לעיריית כפר סבא יש אג'נדה? לעיריית כפר סבא יש מדיניות? כי עירייה יכולה לעשות הרבה מאד בתחום החינוכי. אתה לא יכול מצד אחד להציג תוכנית חינוכית; מצד שני להגיד, בעצם שמבקרים אותי אז הכול בידי משרד החינוך, בעצם אני חסר אוניס.

צביקה צרפתי: בסדר.

עילאי הרסגור-הנדין: זאת לא מדיניות חינוכית.

עו"ד איתן צנעני: עילאי, אצלך הכול מתחיל ונגמר בדתיים.

עילאי הרסגור-הנדין: אדוני סגן ראש העירייה, איתן צנעני, עו"ד איתן צנעני, אני פעם אמרתי לבתי הספר הדתיים מה ללמד? אני פעם התערבתי בחינוך בבתי הספר הדתיים? אף פעם לא. אני לא אתערב בחינוך הזה.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

עילאי הרסגור-הנדין: אבל התוכן, התוכן הוא מאד משמעותי.

צביקה צרפתי: טוב, תודה רבה.

עילאי הרסגור-הנדין: ולא מדובר כאן על התוכן.

צביקה צרפתי: תודה רבה. כן.

ד"ר ענת קלומל צוויג: אני הקשבתי בקשב רב להורים ואני רוצה לומר שיש איזו שהיא טעות מובנית בתוך התוכנית הזאת, שאני כבר שמעתי אותה גם בוועדת חינוך וקראתי וכתבתי גם איזה שהוא נייר עמדה. הטעות המובנית פה, שאנחנו לא יכולים לקבוע פה אינטגרציה או לא אינטגרציה בתוכנית הזאת, כי זה לא אנחנו מחליטים את זה. אינטגרציה זה אמצעי, זו

לא מטרה בפני עצמה, אינטגרציה חברתית. אנחנו צריכים להגדיר כמתווה מדיניות ברמה העירונית וברמה של התלמידים. ברמה העירונית, מה אנחנו רוצים שיהיה מבחינת האופי של העיר כפר סבא. איך נעשה את זה, אנחנו צריכים יחד עם ההורים לעשות את זה וגם את התהליך הזה. גם הנושא של הערכים, מה התלמידים, איזה ערכים אנחנו מלמדים את התלמידים. זה לא אנחנו מחליטים את זה. כל התהליך הזה צריך להיות כל הזמן במעגלים, יחד עם ההורים. הביצועים, היישומים, האופרציה, זה אולי הדרג המקצועי. אבל כל התהליך של החשיבה האסטרטגית איך אנחנו רוצים שכפר סבא תיראה מבחינה חינוכית, מה הייחודיות של העיר כפר סבא, זה כל הזמן צריך להיות בתהליכי דיאלוג. ולכן, התוכנית הזאת היא לא רלוונטית, כי הנה, ראינו פה שאינטגרציה, לא אינטגרציה, יש פה הרבה מאד סיבות כן ולא. שני הצדדים צודקים. אני למדתי פה בחטיבת שז"ר, אני יודעת מה זה אינטגרציה, אני גדלתי פה ויש לי הרבה דברים חשובים, נכון, זה חשוב אינטגרציה חברתית, וגם חשוב שיהיה את השינוע. אבל זה רק אמצעי. ולכן, אני חושבת שכל המתודולוגיה הזאת, גם איזה חינוך, יש פה עוד מרכיבים שאני חושבת שחסרים בתוך התוכנית הזאת, כמו מרכיבים מבחינה של החינוך העתידי ומיומנויות עתידניות מבחינת חינוך דיגיטלי. וגם, איך החלום שלנו שייראה בכלל מרכז הידע, מרכז הידע של המורים, מרכז הידע של התלמידים, איך יהיה המבנה, האווירה של בתי הספר, איך הם ייראו. זה הדיון שההורים צריכים לנווט אותו והם צריכים להחליט מה אנחנו רוצים

שיהיה. אנחנו רוצים שיהיה יותר ירוק, יותר דיגיטלי, פחות דיגיטלי, כל הדברים האלה הם אמצעים טכניים של יישומים. ולכן, התוכנית הזאת היא, יש בה רעיונות נהדרים, שבהחלט אפשר לאמץ אותם, אבל יש פה הרבה דברים שאנחנו צריכים להשתמש בחוכמה של ההורים, שהוא יודעים הכי טוב מה קורה. ועוד נקודה, לכן המתודולוגיה של התהליך צריכה להשתנות מהיסוד, ואין פה שום, אין פה שום יסוד להחלטה ופשוט צריכים עכשיו להחליט על דרך פעולה חדשה מבחינה חינוכית – איך אנחנו מעצבים את העיר כפר סבא. איך אנחנו משתפים את הציבור ואיך התהליך הזה ייעשה באופן קבוע וסיסטמתי, של תהליך של קביעת ערכים בכל שלב שהילד גדל, משלב אפס ועד שהוא מסיים את התיכון.

אסתר הדנה:

הנושא של היום זה חינוך, זה מאד חשוב לעיר, זה מאד חשוב לתלמידים, להורים, לכל מי שמסביב, אבל פה התפספס משהו. לפני כמה חודשים אני הגשתי הצעה לסדר לגבי העולים. העולים, לא משנה אם זה 10 שנים או 20 שנה, עדיין ממשיכים להיות עולים ויש להם כל מיני מגבלות, אם זה בהשקעה של הילדים ובמקצועות ילדים המבוגרים יותר, בצבא. בסדר. היום אנחנו מדברים רק על חינוך, על הילדים של בית ספר וגן, הגיל הרך. מכל זה אני לא ראיתי, אז גם כשהגשתי את ההצעה לסדר, התשובה לא היתה מספקת, היום בכלל לא היתה התייחסות לעולים. לכן, אני מאד אשמח אם גם תתייחסו לילדים של העולים, מה לעשות, איך לעשות, איך לשלב, איך לעזור, מאיפה להתחיל, מאיפה לסיים. הדברים האלה מאד חשובים, זה

מה שאני חושבת.

צביקה צרפתי: תודה רבה.

יאיר אברהם: רגע, אפשר להגיד משפט אחד?

צביקה צרפתי: לא.

יאיר אברהם: משפט אחד.

צביקה צרפתי: אתה לא חבר מועצה.

יאיר אברהם: אני איש ציבור.

צביקה צרפתי: אתה איש ציבור? עכשיו חברי מועצה.

אברהם שיינפיין: אני רוצה להתייחס, לפני כחודש, קצת יותר, ישבנו פה עם

הצוות ושמענו את התוכנית וראינו אותה, ואני גם אמרתי

לצוות 'שאפוי' על העבודה שהם עשו, הם עשו עבודה קשה

והרבה מאד שעות, ובהחלט נראה כתוכנית מאד מאד

מעניינת. ברור שלא כולם יכולים להסכים עם כל דבר

סקיים, וזה טבעי לחלוטין. אני רוצה לדבר עכשיו על חברי

המועצה, כל אחד שיראה בעיניים.

גם אני כשבאתי לפה היתה לי הבנה שאני מעביר את

התוכנית הזאת כמו שהיא. אני רוצה לומר לך, כשאני

שמעתי את סיגל, מה שהיא הקריאה, אני הייתי המום.

הייתי ממש המום. אני מודה, סיגל, כל מילה שלך היתה,

מילים כדורבנות. אני הייתי בטוח שהשיתוף, אנחנו לא

ידענו את זה, אני אומר לך כחבר מועצה, לא ידעתי שיש את

הבעיה הזאת שלא היה שיתוף אתכם, עם ההורים. אני

שומע את זה פה על השולחן כאן פעם ראשונה. אנחנו הבנו

את זה אחרת. אז כנראה שהשיתוף שנעשה זה היה הבנה

אחרת, אולי זו היתה טעות של הצוות והוא היה צריך

להבין את זה אחרת.

צביקה צרפתי: אז מה אתה אומר, שאגף החינוך רימה אותנו לאורך כל הדרך?

עילאי הרסגור-הנדין: למה אתה מכניס עובדי עירייה כל פעם לדברים האלה? ... אתה עושה את זה כל פעם.

צביקה צרפתי: לא, אני לא עושה את זה כל פעם, אני פשוט מרגיש נבוך. יש פה שני צדדים, שכל אחד,

עו"ד אהוד יובל לוי: אתה בחרת מילים מיותרות.

צביקה צרפתי: שכל אחד מציג, אני מבין, כל אחד מציג את דעתו וזה בסדר, זה בסדר שכל אחד מציג את דעתו, אבל לבוא ולקחת איזה שהוא צד, אני מבין שאנחנו נמצאים במקום של ערב בחירות, ארבעה חודשים לפני בחירות, אבל לבוא ולהגיד שרק צד אחד צודק או המומים, אז בוא ניכנס לפרופורציות, בוא ניכנס לפרופורציות.

אברהם שיינפיין: אני לא הפרעתי לך, אל תפריע לי.

צביקה צרפתי: אני לא מפריע. אני חש שאני צריך להגן על עובדי העירייה. אני צריך להגן על עובדי העירייה, ככה אני מרגיש.

אברהם שיינפיין: תן לי בבקשה לסיים.

צביקה צרפתי: לא שאני נגד ההורים, אבל אני צריך להגן על עובדי העירייה.

אברהם שיינפיין: אתה אמרת שהם רימו, לא אני אמרתי. אתה אמרת שעובדי העירייה רימו, אני לא אמרתי את המילה הזאת.

צביקה צרפתי: עזוב, איתך אני לא רוצה להתווכח.

אברהם שיינפיין: אני התייחסתי הפוך.

צביקה צרפתי: מה התייחסת? מה התייחסת?

אברהם שיינפיין: התייחסתי שעובדי העירייה עשו עבודה מצוינת ואמרתי,

צביקה צרפתי: כן, אבל אם אתה המום ממה שאומרים לך הפוך, אז מה זה

יוצא?

אברהם שיינפיין: תן לי לסיים.

עו"ד אהוד יובל לוי: למה האגרסיביות הזאת?

עמירם מילר: היא לא דיברה נגד עובדי עירייה. צביקה, היא לא דיברה נגד עובדי עירייה.

אברהם שיינפיין: כואב לך עכשיו משהו?

צביקה צרפתי: לי לא כואב כלום.

אברהם שיינפיין: תן לי לסיים לדבר. אתה מביא לפה להביא להחלטה, אתה לא מוכן להגיד גם מה ההחלטה לפני שאנחנו מדברים, ואנחנו שומעים דברים אחרים.

סיגל קוצ'מן: אבל לא, אני חייבת לדייק, כי אני אדם של פרטים ואני אוהבת להיות מדויקת. אמרתי שלא היה שיתוף בחלק... השולחנות העגולים היה שיתוף.

אברהם שיינפיין: אני אמרתי גם.

צביקה צרפתי: לא, לא אמרת, אתה לא מקשיב.

סיגל קוצ'מן: מהרגע שנגמר, על השלב האחרון בלבד, ואני חייבת לדייק,

אברהם שיינפיין: אני אדייק ואומר – היה שולחנות עגולים,

סיגל קוצ'מן: מה גם, שאני באופן אישי ביקשתי מאגף החינוך שהיה והיה שיתוף וטעינו, לא הבנו אתכם נכון, בואו תפתחו את הכול מחדש, כי אנחנו הדיוטים, לא הבנתי מה היה בתוכנית עד שהיא הוצגה לי. עכשיו כשאני מבינה, אני רוצה שיח נוסף. זה מה שאני רוצה.

צביקה צרפתי: אנחנו צריכים להתכנס. יש לנו 45 דקות לסיים את ישיבת המועצה.

אברהם שיינפיין: אני רוצה לסיים. תן לי לסיים.

עמירם מילר: אפשר גם להמשיך עד 4 שעות.

עו"ד אהוד יובל לוי : אפשר להמשיך אותה גם מחר.

אברהם שיינפיין : אני חוזר ואומר, גם נעשה בתוכנית שנעשתה, ואני גם אמרתי את זה לפני חודש ויותר, בשולחנות העגולים נעשה שיתוף ציבור. כשאת העלית פה, סיגל, היום, מה שהקראת פה, אני הייתי המום. לא ידעתי שזה נעצר שם. אני אקצר, דיברו פה כל ההורים, אני לא אציין כל אחד בשמו מה שהוא אמר, אמרו פה מילים מצוינות. אני אסיים רק בדבר אחד, מה שאתי אמרה בסוף – קחו את זה חזרה, תעשו את השיתוף מחדש, תעלו את ההחלטות הנכונות בפנינו ואז אנחנו נצביע. לכן היום לא צריך להצביע על זה. ואני מבקש מכל חברי המועצה,

יהורם לוי : גם מה שסיגל אמרה שווה בדיקה.

אברהם שיינפיין : אני מסכים, אני לא בא ואומר שסיגל צודקת או אגף החינוך צודק. אני בא ואומר,

מהקהל : איזה בדיקה? מה, היא משקרת?

סיגל קוצ'מן : לא, לא, אני לא מסכימה, איזה בדיקה? מה אמרתי לא בסדר? אמרתי משהו, לא דייקתי בדברים? אמרתי שלא היה שיתוף פעולה. לא, אני לא רוצה. לא שמת לי לב ואמרו פה... אני לא מוכנה. אם יש דבר שחשוב לי זה היושר שלי. תודה רבה.

אברהם שיינפיין : אני רק מבקש מחברי המועצה, אני מבקש מכם, אל תצביעו, תחזירו את התוכנית, נשב רגע כולם עוד פעם, נשמע, גם אנחנו נשב עם ההורים ונשמע, כולנו, כל חברי המועצה, אופוזיציה וקואליציה וכל מי שישנו, שנוכל להבין יותר נכון על מנת שאז נוכל להצביע. תודה.

עמירם מילר : אני רוצה לשמוע את רויטל, ברשותכם.

איתי צחר : לאחר.. לאחר... בהתייחס למה שממה אמר, רק משהו אחד, לאחר סיום השולחנות העגולים ולאחר שהיו אין-סוף מפגשים שנטלו בהם חלק הורים רבים, תושבים רבים, חברי מועצה רבים, אנשי ציבור רבים וכו', נכתב בפייסבוק, אני מודה שאין לי פייסבוק אבל זה נשלח אלי מתוך הפייסבוק, נכתב בפייסבוק של הנהגת ההורים את הדברים הבאים :

"השבוע לקחנו חלק בפגישה בין אגף החינוך לבין הנהגת ההורים שבה הציגה אורלי פרומן, ראש אגף חינוך בעירייה, את התוכנית האסטרטגית לחינוך לשנים הקרובות". זה אחרי השולחנות העגולים. "אורלי תיארה חזון מעורר השראה עבור מערכת החינוך בעיר על כל רבדיה וגווינה, שנשמע מרתק ומבטיח, אם כי יש לקחת בחשבון שכעת מגיעה המשימה הלא פשוטה של בניית תוכניות עבודה והוצאת התכנון מן הכוח אל הפועל, אז דרושה עוד סבלנות. אין ספק שנעשתה עבודה יסודית של חקר המצב הקיים ולמידת הצרכים המידיים והעתידיים של האוכלוסייה, ואין ספק שרוח חדשה נושבת במסדרונות אגף החינוך העירוני. המודל שהתוותה הגב' פרומן ביחד עם גורמים רבים שלקחו חלק במלאכה..."

עו"ד אהוד יובל לוי : אתה נואם לנו עכשיו לפרוטוקול?

איתי צחר : "במשך כל השנה..."

עו"ד אהוד יובל לוי : אתה מוכן לדחות את הנאום הזה?

איתי צחר : "האחרונה, מאגד לתוכו..."

מהקהל : רגע, רגע, יובל, תן לנו לשמוע.

איתי צחר : "מאגד לתוכו תפיסה חדשנית של חינוך לאורך ולרוחב, בכל שלבי החיים, בכל שעות היום ובכל המגזרים. עם זאת,

נגענו בדיון במספר סוגיות שעדיין דורשות עיון מעמיק יותר ובאתגרים נוספים שיש לתת עליהם את הדעת, וההנהגה תמשיך לפעול בשיתוף פעולה עם אגף החינוך בנושאים הללו וגם בסוגיות נוספות שנוגעות לטווח הקצר". עכשיו, אני רק רוצה להוסיף עוד משהו אחד, כי סיגל השתמשה במילים שהיא עם "תחושות קשות, ועם תחושות אי אפשר להתווכח". מחר בבוקר 3,000 עובדי העירייה יצטרכו גם כן לקום עם תחושות כאלה ואחרות, וביניהם מחצית, או קרוב ל-40% מעובדי העירייה שהם עובדי אגף החינוך. אין ספק שנעשה פה תהליך, לדעתי, אני אומר את דעתי, אני אמחק את המילים "אין ספק" ואני אגיד "לדעתי", נעשה פה תהליך ארוך, סדור, מסודר לחלוטין, בליווי גורמי מקצוע חיצוניים, של שיתוף ציבור. הטענה שעלתה, שמסוף התהליך... גם היא לא מדויקת כמו שהקראתי עכשיו מתוך ההודעה שפרסמה הנהגת ההורים. נעשו פה,

סיגל קוצ'מן: אבל אני גם אמרתי,

איתי צחר: שניה, סיגל.

סיגל קוצ'מן: לא, זה מרגיז אותי. תהיה ישר.

איתי צחר: סיגל, לעולם, לעולם, לעולם אל תגידי לי שאני לא ישר.

לעולם. זה מה שאמרת. לעולם אל תגידי לי.

עו"ד אהוד יובל לוי: סליחה, אל תאיים עליה, אתה כל הזמן מאיים.

איתי צחר: לעולם אל תגידי לי שאני לא ישר.

צביקה צרפתי: מספיק עם ההתנהגות הזאת, לעשות מאנשים בריונים.

מספיק. זה לא מכובד. זה לא יביא אותך לאף מקום, תאמין

לי.

- עו"ד אהוד יובל לוי :** אתה לא יכול לפנות ככה בטון הזה להנהגת הורים.
- איתי צחר :** מחר בבוקר יצטרכו עובדי אגף החינוך להמשיך ולטפל בילדים של העיר באהבה רבה והם ימשיכו לעשות את זה באמונה שהם גם עושים את הדבר הנכון וככה גם כל עובדי העירייה. הנקודה האמיתית היא, שיש פה דיון מקצועי אמיתי, עם מחלוקות אמיתיות, ושווה לנהל אותו בשכל רב, ושווה לנהל אותו בתרבות, ושווה לנהל אותו תוך מחשבה ועיסוק בעיקר, ושווה,
- מהקהל :** ניסיתי... אבל ביקשנו לדבר ולא סיימתם איתנו שוב.
- איתי צחר :** אמרתי לדבר בתרבות ואתם קוטעים אותי. ושווה להמשיך ולנהל אותו, והוא גם לא נגמר עכשיו והוא גם לא ייגמר אף פעם. וגם עוד שנה הוא לא ייגמר וגם עוד שנתיים הוא לא ייגמר וגם עוד שלוש שנים הוא לא ייגמר.
- עו"ד אהוד יובל לוי :** ואתה בינתיים לקחת את החירות לעשות מה שאתה חושב.
- צביקה צרפתי :** בבקשה, עמירם.
- עמירם מילר :** אני מבקש את זכות הדיבור שלי להעביר ליאיר אברהם. בבקשה.
- יאיר אברהם :** אנחנו יודעים שאנחנו נקבע פגישה, ואתם גם יודעים שאני קצת בקיא במה שאני אומר ואני לומד את מה שאני אומר, ואני קראתי את כל המסמכים וכל התשבחות שמגיעות למנהלת האגף נאמרו פה, ובצדק רב.
- סיגל קוצ'מן :** שום הודעה. אני לא מוציאה יותר שום הודעה. לא, זה מרגיז אותי מה שעושים.
- יאיר אברהם :** סיגל, אני אעזור לך, סיגל.
- סיגל קוצ'מן :** לא, זה מרגיז אותי. לא, אני לא רוצה. זה מרגיז אותי שאתה לוקח עכשיו את ההודעה שנשלחה כי אורלי פרומן

- ביקשה את עזרתנו,
- אורלי פרומן:** סליחה? סליחה? איזה שקר, סליחה? עד כאן. תיקחי בחזרה. אני לא ביקשתי.
- סיגל קוצ'מן:** סליחה, לקחתי את המילים שלי בחזרה.
- אורלי פרומן:** אז תיקחי את זה בחזרה. תגידי בקול רם, שכולם ישמעו.
- סיגל קוצ'מן:** אני מתנצלת, לא אורלי פרומן, ביקשו מאיתנו מהאגף שנעזר כדי שיגיעו לערב הורים,
- איתי צחר:** לשיתוף ציבור. שתעזרו להביא אנשים לשיתוף ציבור.
- סיגל קוצ'מן:** נכון. כתבתי הודעה.
- איתי צחר:** אחרי השולחנות העגולים.
- צביקה צרפתי:** תודה רבה. תודה רבה.
- איתי צחר:** ביקשו מהאגף לעזור להביא אנשים לשיתוף ציבור.
- צביקה צרפתי:** מספיק, די, עד כאן, עד כאן. סיגל, תודה.
- סיגל קוצ'מן:** ... הוצאנו הודעה ...
- צביקה צרפתי:** סיגל, תודה רבה. תודה רבה.
- סיגל קוצ'מן:** זה לא פייר, זה לא הוגן וזה לא פייר. זה לא הוגן. אתה מדבר על אמון, על בניית אמון.
- צביקה צרפתי:** סיגל, אני מבקש.
- יאיר אברהם:** אני בזכות דיבור ...
- צביקה צרפתי:** תן לי, אני מנהל את הדיון, תן לי רגע. תן לי רגע. מספיק. די, הקרקס נגמר. זה נהפך לדיון קרקס, מספיק. אני מציע, אני מבין,
- עו"ד אהוד יובל לוי:** עוד לא סיימנו את הדיון.
- צביקה צרפתי:** תן לי, לא, אני מסיים,
- עו"ד אהוד יובל לוי:** אל תצעק עלי. אל תריס את הקול. יש לנו עדיין זכות דיון, אלא אם כן אתה מוריד את התוכנית עכשיו.

צביקה צרפתי: כן, אני מוריד את התוכנית מסדר היום.

עו"ד אהוד יובל לוי: תודה.

צביקה צרפתי: אני הבנתי לאן זה הולך. אני מוריד מסדר היום. תודה רבה. להתראות.

יאיר אברהם: הציבור מצפה לשיתוף בקבלת החלטות.

צביקה צרפתי: אני מבין. שיתוף, תאמין לי שהיה שיתוף, יאיר אברהם, עזוב.

עו"ד אהוד יובל לוי: אני רוצה להודות לכל ההורים על המאמץ שעשיתם. תודה רבה לכל ההורים שבאתם, על המאמץ שעשיתם.

יאיר אברהם: יש פה סוגיות מקצועיות וערכיות שצריכות לבוא לדיון ציבורי פתוח, לא צריך לפחד מזה.

צביקה צרפתי: בסדר, הכול בסדר.

יאיר אברהם: דבר אחד אני רוצה להגיד גם לאורלי, אורלי, צריכה להיות פה אפשרות בחירה. על הנושא הזה, הסוגיה של בחירה של ההורים, בחירה האם לנסוע לחטיבת הביניים בירוקה, בחירה האם לנסוע לבית ספר ייחודי ...

עו"ד אהוד יובל לוי: רבותי, אנחנו מודים לראש העיר שהוריד את הנושא מסדר היום. בלי שיתוף של ההורים לא יקרה פה כלום. בלי שיתוף של ההורים לא יקרה פה כלום.

(צועקים ביחד)

4. דיון בדו"ח שנתי לשנת 2017 של החברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא.

איתי צחר: הנושא הבא על סדר היום – דיון בדו"ח השנתי לשנת 2017 של החברה העירונית לתרבות הפנאי בכפר סבא. הדו"ח צורף למסמכי הישיבה. אין כאן הצבעה, אלון, נכון? מה?

- שגיא רוכל :** דיווח בלבד. דיווח ודיון בלבד.
- איתי צחר :** יש למישהו שאלות או הערות או בעיות?
- פליאה קטנר :** כן, יש לנו שאלות.
- איתי צחר :** בבקשה.
- עילאי הרסגור-הנדין:** נתחיל בחברה לתרבות הפנאי – אנחנו רואים שהתקציב שלה מאד גדל. למעשה, מה הדברים העיקריים שהתווספו לפעילות של החברה? אני מבין שיש כאן את הנושא של הסייעות, זאת הסיבה לעלייה בהיקפים, או שיש גם דברים אחרים?
- עמירם מילר :** סליחה, על איזה סעיף אתה מדבר?
- איתי צחר :** הדו"ח השנתי לשנת 2017 של החברה לתרבות הפנאי.
- עילאי הרסגור-הנדין:** אני עובר, תוך כדי שאני מדבר על הדף, אני מדבר מזיכרון.
- איתי צחר :** סיימת את השאלה, עילאי?
- עילאי הרסגור-הנדין:** כן. מחזור הפעילות השנה, ובשנה שעברה של החברה לתרבות הפנאי היה 46,837,000 שקלים. בשנה הקודמת זה היה 30,795,000 שקלים. מה הסיבות לגידול?
- יאיר משיח :** שלום לכולם. אני אשתדל לתת בתמצית את התחומים שגרמו לגידול הפעילות.
- התחום הראשון הוא אכן תחום הגיל הרך. החברה לתרבות הפנאי, בשיתוף אגף החינוך, הפעילה בשנת הלימודים הנוכחית צהרונים ב-37 גני ילדים, ועומדת להגדיל את פעילותה ל-62 גני ילדים החל משנת הלימודים תשע"ט.
- עמירם מילר :** סליחה, סליחה, חבר'ה, אי אפשר לשמוע. מסתכלים על דו"ח רציני, אני לא יכול לשמוע את מנהל החברה כשכולם מדברים שם. בבקשה.
- יאיר משיח :** תודה, עמירם. אז אני אחזור שוב, עילאי, לשאלתך. אני

אציין כמה מהגורמים המרכזיים.

הגורם הראשון הוא אכן הגדלת פעילות בתחום הגיל הרך, הקמת המחלקה לגיל הרך, וקבלת אחריות על הפעלת 37 צהרונים ונוסף לכך גם על הפעלת תוכנית 'יולי שמח' שמנוהלת על ידי החברה.

הנושא השני הוא פתיחת מעון לגילאי לידה עד שלוש בשכונת הדרים, בשיתוף פעולה עם החכ"ל, שלשמחתנו הרבה יש לנו תפוסה מלאה גם בו וגם בכל המעונות בשכונות הירוקות ובספיר.

התחום השלישי שחל בו גידול, הפעילות של התזמורת הקאמרית כפר סבא, שלשמחתנו גם קיבלה הכרה לפעילותה ממשדד התרבות. היא ביצעה בשנה שעברה מספר פרויקטים, כולל פרויקט יוקרתי כגון השתתפות בפסטיבל מוסיקה קאמרית באילת.

ופרויקט ההזנה המודרכת הייחודי שעשינו לילדי גני הילדים ושמורחב בשנה הבאה לכיתות א' עד ד'.

התחום הבא שגדל הוא מרכז 'ארט קיימא', שבשעה טובה, לאחר חנוכתו, תכולתו מלאה. השנה הוא קיבל למעלה מ-4,000 תלמידים שהגיעו אליו לביקורים, סדנאות ופעילויות פנאי אחר הצהריים.

תחום נוסף – פתיחת הקתדרה החדשה שנפתחה והרחבתה, גם עכשיו, ליום נוסף.

תחום נוסף שמופיע אצלנו בדו"חות – עיבוי והרחבת הפעילות של בית האומנים והשקת פסטיבל חדש כגון "צבע בעיר".

אברהם שיינפיין: כל הכבוד. מוצלח ביותר.

יאיר משיח:

תודה. והוספת הפעילות של שכבות כיתות ג' לפעילות של הגלריה.

התחום הנוסף הוא יישום ניצנים להפעלת הצהרונים בבתי הספר והפעלת התוכניות של בית ספר של החגים, בית ספר של החופש הגדול, מה שהביא לקפיצה של 3,500 ילדים בכפר סבא שמשותפים בפרויקט בית הספר של החופש הגדול. זה לווה במיזם של קייטנות המדע. ובנוסף לקייטנות המדע, גם הרחבה של תוכנית התל"ן בבתי הספר היסודיים, שיש כבר 12 תוכניות תל"ן חדשות שקרו ב-2017 ויתרחבו גם בשנה הבאה.

תחום נוסף זה הרחבת הפעילות הקהילתית בשנת 2017, יש ביטוי להקמת המרכז הקהילתי בבית ספר דבורה עומר בשכונת האוניברסיטה. זה כחלק מהרחבת הפעילות והדו-שימושיות במבני חינוך של פנאי ביחד, שזה מתווסף לנושא של גידול בפעילות החוגים.

תחום נוסף שמופיע פה – תחום האירועים והפסטיבלים – השנה קיימנו דרך החברה לתרבות הפנאי, או באמצעות החברה לתרבות הפנאי, הזכרתי את קייטנות המדע לפני דקה כהרחבת הפעילות, וכרגע אנחנו הולכים לנושא גם של פסטיבלים. השנה למעשה סיימנו את התוכנית שבה יש בכל תחום אמנות פסטיבל בעיר, אם זה נושא פסטיבל לאמנות, בית היוצר, שגם גדל לצבע בעיר. אם זה פסטיבל שירי משוררים לקטנים וגדולים. עבור לפסטיבל התזמורות שנוגע למוזיקה, פסטיבל אפוס לקולנוע. והשנה גם נוסף פסטיבל חדש – פסטיבל שכולו ספר, שבשיתוף הקיימות עסק בנושא של קיימות וספר.

תחום נוסף שגדל זה הקונסרבטוריון של כפר סבא, שהגיע כבר למעל 3,000 תלמידים למוסיקה ומחול, מגילאי בית ספר עד בוגרים. ובנוסף לכך, לשמחתי כי רבה, אנחנו אחראים ללימודי מוסיקה ותנועה ב-70 גני ילדים מוסיקה, ו-67 גני ילדים בתחום התנועה.

ועוד תחום שמופיע שם בדו"ח ויש לו ביטוי, זה כמובן גם הנושא של התחרות הארצית לנושפים שהשנה היה לה מספר שיא של כ-100 משתתפים.

נתתי פה סקירה ככה במעוף הציפור, של אותם תחומים שבאים לידי ביטוי כמובן גם בתחום המספרי, ואנחנו צופים גם גידול נוסף לקראת 2018.

עמירם מילר: אני חושב שצריכים קודם כל לשבח מאד מאד את חבר המועצה אמיר גבע, שמשקיע הרבה, גם מזמנו, אבל בעיקר מהעושר הרוחני שלו, בחברה לתרבות נופש ופנאי, ובהחלט צריכים גם להגיד דברים טובים.

אברהם שיינפיין: צודק.

עמירם מילר: אני אותו דבר גם יכול לשבח את חבר המועצה שיינפיין, שעוסק בנושא של הקתדרה. אבל עדיין אני חושב שהקתדרה לא הגיעה לשכונות העיר. היא באמת פעילה במרכז העיר ואינני חושב שתושבי השכונות, הן המזרחיות והן המערביות, לא צריכים לקבל את אותה העשרה רוחנית, כולם מגיעים לקתדרה. לא צריך קתדרה בכל שכונה. מגיעים מכל העיר.

עמירם מילר: מה את אומרת? אז למה הם צריכים לנסוע? אז אי אפשר לעשות את זה במתנ"ס גלר?

ד"ר דבורה שני: גם אני נוסעת.

- אורן כהן:** שהעיר תיסע אליהם.
- עמירם מילר:** אי אפשר במתנ"ס גלר? מה יש? מה? אי אפשר לחשוב על פיזור? את יכולה להסכים ואת יכולה לא להסכים, אבל אני אומר את זה.
- עילאי הרסגור-הנדין:** אינטגרציה בקתדרה.
- עמירם מילר:** הלא עכשיו לפני דקה שמעת על מערכת חינוך שצריכים לנסוע בה קילומטרים. אז למה שתושב יוספטל, שגם הוא רוצה טיפת תרבות או טיפת השכלה נוספת, למה הוא צריך לנסוע למרכז העיר לבית ספיר? למה? יש מוסדות ציבור גם שם. למה לפסול כל דבר שאומרים?
- אורן כהן:** אבל המוסדות מאד פעילים שם.
- עמירם מילר:** מה פעילים?
- אורן כהן:** במזרח העיר.
- עמירם מילר:** בקתדרה? אין קתדרה במזרח העיר. אין. במתכונת הזאת צריך לעשות את זה גם שם. אז אני מבקש לשבח את מה שעושים, אבל להוסיף מה שחסר.
- אברהם שיינפיין:** אני רק רוצה להוסיף משהו לעמירם, ואני לא מבין למה את צריכה לתקוף כל דבר.
- ד"ר דבורה שני:** לא לתקוף. אמרתי שמגיעים מכל העיר לקתדרה. זה מה שאמרתי. לא תקפתי שום דבר.
- אברהם שיינפיין:** מה שעושים בתרבות הפנאי, עמירם, מה שעושים, לא התחילו אתמול, לא לפני שנה ולא לפני שנתיים, זה התחיל פה לפני 10 ו-15 שנה. הקתדרה הזו פועלת שנתיים. בשנה האחרונה היא בסך הכול התחילה להחזיק את עצמה, צריכים להחזיק ולהתפתח. בנוסף לזה, יפותחו דברים נוספים בבוא הזמן. אבל, אני יכול לומר לך, מה שהתחיל

החודש, החודש התחיל בבוקר הרצאות על בריאות במרכז גלר, שעושה את זה אילנה שרייבמן, שעשתה את זה במרכז גלר, ומילאו את האולם.

איתי צחר: חברים, מאחר והשעה מתקרבת לסוף המועד החוקי, יש לנו גם את האישור של הדו"ח הכספי הזה וגם את הדו"ח הבא ועוד,

דובר: אין אישור.

איתי צחר: לא אישור, סליחה,

ד"ר אמיר גבע: הצגה.

עמירם מילר: בהסכמה אפשר להמשיך את הישיבה, זה לא נכון. בהסכמה אפשר להמשיך וגם להביא פיצה, כפי שהיה נהוג בעבר.

צביקה צרפתי: יש שאלות נוספות? אם לא, בואו נעבור לדו"ח החברה הכלכלית, בבקשה.

יאיר משיח: תודה רבה לכם.

5. דיון בדו"ח שנתי לשנת 2017 של החברה הכלכלית לפיתוח כפר סבא.

איתי צחר: הדו"חות מוצגים לפניכם עם החומרים שקיבלתם. האם יש שאלות למי מהנוכחים?

ד"ר ענת קלומל צוויג: אני רק רוצה לומר משהו אחד. מה שעלה פה, גם עכשיו בדיון וגם מהשאלות הנוספות שהיו לי אחרי ישיבת הדירקטוריון, היה את התפלגות הפעילות בין מזרח, מרכז ומערב. קיבלתי נתונים על זה, אבל את הנתונים האלה אנחנו צריכים להמשיך לפתח, לא רק ברמה של החברה לתרבות הפנאי,

איתי צחר: זה קשור לדו"ח הכספי של החברה לתרבות הפנאי?

ד"ר ענת קלומל צוויג: בסדר, אני רק אומרת שמתוך הנתונים, אנחנו מדברות פה

על חלוקה תקציבית ומה קורה עם החברה כגוף.

איתי צחר: הדו"ח הכספי של 2017.

ד"ר ענת קלומל צוויג: אז אני רוצה להגיד שחלק, מה שרואים מתוך הבחינה, ההתפלגות הכספית, אנחנו רואים שהאתגר שלנו בהמשך לעשות חלוקה יותר נכונה של התרבות בעיר. ושאין פה שוויון, וצריכים לבחון את זה כל הזמן מחדש. לא על כל דבר להגיד זה.

איתי צחר: יש שאלות לנושא הדו"ח הכספי של החברה הכלכלית?

עמירם מילר: לי יש שאלה. אני חושב שהחברה הכלכלית, מן הראוי שתמצא מבנה ציבורי, ויש גם כל מיני שמתפנים, ותשב, ולא תשלם 384,000 ₪ שכר דירה.

איתי צחר: החברה הכלכלית, יש לה נכס שהיא אפילו ישבה בו, זה ברחוב התע"ש 24 כמדומני. היא פשוט מצאה את הנכס השני יותר מתאים, אז היא משכירה אותו ו...

עמירם מילר: אז שתמצא עוד מבנה ציבורי, ניתן לה אותו חינם ויחסכו,

איתי צחר: לא, חינם אנחנו לא יכולים לתת.

צביקה צרפתי: הלוואי והיה עודף מבנה ציבורי. הלוואי והיה עודפים במבנים ציבוריים. אני מוכן שמישהו ימצא לי, אני הראשון שנעביר אותם למבנה ציבורי. אם מישהו יודע – אני מוכן לשמוע.

עמירם מילר: זה של משרד הרישוי, מה עושים איתו עכשיו?

צביקה צרפתי: משרד הרישוי יושב שם. מה זה מה עושים איתו?

עמירם מילר: לא, משרד הרישוי עובר.

צביקה צרפתי: לא עובר, הוא שם בינתיים.

עמירם מילר: הטסטים עוברים.

צביקה צרפתי: בינתיים הם שם. אני לא שמעתי.

- עמירם מילר:** הם עוברים בעוד שבועיים ל...
צביקה צרפתי: אבל זה מבנה קטן. מה זה המבנה הזה? 30 מטר מבנה.
אמיר קולמן: לא בטוח שהם עוברים דרך אגב.
צביקה צרפתי: גם אני לא, אבל...
ד"ר דבורה שני: טוב, מה נשאר לנו?
אלעד קנדל: מה עוד? עוד שאלות? באופן כללי, ההכנסות מפעילות מהשנים 2016-2017 שמרו על אותו דבר. כן היתה התייעלות בפעילות ובהוצאות, מה שגרם לרווח תפעולי יותר גבוה, שהשתפר בכמה מיליוני שקלים. אם אנחנו מדברים על 73 מיליוני שקלים, אז כיוון שהעלות של הפעילות ירדה ב-4-3 מיליון שקלים, זה גם ניכר ברווח הגולמי. מעבר לזה, יש עלייה מבחינת הפעילות ב-3 הזרועות של החברה הכלכלית, גם אם מדובר בבינוי, גם בתפעול וגם בפיתוח העסקי. שתי עסקאות גדולות שהתקיימו בשנת 2017, זה העסקה של הראשונים, פרויקט הראשונים, והתחדשות עירונית בגבעת אשכול, שזה שני רווחים שנכנסו במהלך השנה הזאת וזה ניכר בדו"ח הכספי. זה בגדול. אם יש שאלות נוספות, אני אשמח לענות.
- ד"ר ענת קלומל צוויג:** וגם צריכים להזכיר שיש הלוואת שצריכים עדיין להחזיר לחברה הכלכלית.
- אלעד קנדל:** זו שאלה שכבר שאלת וקיבלת על זה תשובה.
ד"ר ענת קלומל צוויג: אבל זה רק חשוב להעיר את זה.
אלעד קנדל: התשובה שאת קיבלת זה שבלי קשר לזה שזה נלקח בשנת 2006, אבל עד היום כבר אושר הרבה מעבר לקרן והם עדיין ממשיכים להחזיר כסף כל שנה.
ד"ר ענת קלומל צוויג: בשנת 2016 לא החזירו. שנה שעברה, אני ראיתי בדו"ח של

שנה שעברה,

איתי צחר : החזירו גם החזירו.

ד"ר ענת קלומל צוויג : לא החזירו שום דבר. היה כתוב שם אפס.

איתי צחר : אבל היתה על זה היום שאילתה עם תשובה מפורטת, היא

נמצאת בחומר לפניך.

ד"ר ענת קלומל צוויג : אני ראיתי שהיה שם כתוב אפס.

צביקה צרפתי : ענת, אני אשאל אותך שאלה. הם לקחו 300,000 שקל ב-

2006. הם החזירו כבר 320,000 שקל. עמותת ספורט,

ד"ר ענת קלומל צוויג : לבנקים אנחנו לא מחזירים?

צביקה צרפתי : סליחה, עמותת ספורט עירונית צריך להמשיך לגבות מהם?

ד"ר ענת קלומל צוויג : אבל אנחנו לא מעבירים להם תמיכות כל שנה?

צביקה צרפתי : הבנתי. הבנתי. כשנוח צריך לעזור לעמותות, כשלא

נוח לא. הבנתי. תשובה טובה קיבלתי ממך. הכול בסדר.

ד"ר אמיר גבע : סוף סוף יש שם הנהלה שמשלמת.

מתי פז : ההנהלה נקלעה לקשיים בזמנו ויש,

צביקה צרפתי : ענת, זה בסדר, ענית לי. זה גם מוקלט. ענית תשובה טובה.

עמירם מילר : איזה תרומות אתם תורמים?

אלעד קנדל : אנחנו לא תורמים.

עמירם מילר : כתוב פה – תרומות, כיבודים ומתנות.

אלעד קנדל : זה שם קוד גדול, הכוונה היא לא לתרומות, אין פה

תרומות.

מתי פז : זו הכותרת בחשבונאות.

אלעד קנדל : החברה הכלכלית לא תורמת כסף.

עמירם מילר : אז אי אפשר למחוק את זה? מה, זה רק כותרת? אם הם לא

תורמים,

אלעד קנדל : לא תורמים, לא תורמים.

- עמירם מילר:** אני יודע שהם לא תורמים, הם רק לוקחים.
- אלעד קנדל:** לא לוקחים ולא תורמים.
- אברהם שיינפיין:** אלעד, עשיתם מעשה מאד מאד מאד יפה עכשיו, שהכסף שהיה לנושא של האוכל, שהחזירו 17,000 שקל,
- אלעד קנדל:** לא, זה לא אנחנו, זה ההורים. אנחנו נתנו החזר להורים, ההורים תרמו. אני, אסור לי לתרום ואני לא תורם.
- אברהם שיינפיין:** אז יפה מאוד על ההחזר.
- אלעד קנדל:** החזר, מה שמגיע מגיע.
- איתי צחר:** יש שאלות נוספות? תודה.

6. דיווח על תרומה בסך 30,000 ₪ בעבור הצבת פסל במסלול הפארקור בפארק 80.

- איתי צחר:** הסעיף האחרון שעל סדר היום, אלון, מה נדרש?
- עו"ד אלון בן זקן:** אישור.
- איתי צחר:** אישור של פרוטוקול ישיבת ועדת התרומות,
- עו"ד אלון בן זקן:** זה אישור? שניה אחת.
- ד"ר אמיר גבע:** התרומה של הפסל.
- צביקה צרפתי:** של הפארקור, נו, של הפארקור.
- עו"ד אלון בן זקן:** רק דיווח.
- רו"ח שגיא רוכל:** זה רק דיווח. הפרוטוקול של ועדת התרומות מובא לדיווח, עם ההמלצה. אם יש לכם הערות – בבקשה.
- עילאי הרסגור-הנדין:** מעניין אותי באמת, כתוב שקרן היסוד קשורה לתרומה פה. הם תרמו את זה דרך קרן היסוד?
- איתי צחר:** המשפחה בשוויץ מעבירה את התרומה באמצעות קרן היסוד.
- עילאי הרסגור-הנדין:** ויש להם קשר מיוחד לכפר סבא?

איתי צחר: א', הבן שלהם גר פה. ואיש הקשר שתיווך בין משפחת התורמים לבינינו הוא בעצם כפר סבאי, שחברו הטוב הוא זה שעל שמו מונצח מסלול הריצה והכושר.

עילאי הרסגור-הנדין: אנחנו מקבלים את התרומה בברכה.

עמירם מילר: אין לזה שם עברי, רק פארקור?

איתי צחר: השם פארקור זה בעצם השייפ-פארק, שגם זה לא שם עברי,

השם "פארקור" זה השם השווייצרי.

צביקה צרפתי: תודה רבה. הישיבה נעולה.

איתי צחר

מנכ"ל העירייה

צביקה צרפתי

ראש העיר

ריכוז החלטות

2. הצעות לסדר יום:

א. פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא.

החלטה מס' 392: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה עמירם מילר – פיקוח העירייה על מעונות וגנים פרטיים במרחב כפר סבא.

ב. כללי לבוש בבתי הספר.

החלטה מס' 393: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה עילאי הרסגור-הנדין – כללי לבוש בבתי הספר.

ג. הפעלת שאטלים עירוניים בשבת.

החלטה מס' 394: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה עילאי הרסגור-הנדין בנושא – הפעלת שאטלים עירוניים בשבת.

ד. אמנה עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי לידה עד שלוש.

החלטה מס' 395: מאשרים ברוב קולות להסיר מסדר היום את ההצעה

לסדר יום של חבר המועצה עו"ד אהוד יובל לוי בנושא – אמנה

עירונית לפיקוח בגנים פרטיים ומעונות לגילאי לידה עד שלוש.